

περιοδικό

ΤΟ ΔΟΝΤΙ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' • ΤΕΥΧΟΣ 30, ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 2004 • ΤΙΜΗ 4 ΕΥΡΩ

Η ζωή αρχίζει στα...

...και μαζί με το νέο «δόντι» το περιοδικό «πολιτιστική πρωτεύουσα»

30!

Αφιέρωμα στην ξενόγλωσση εκπαίδευση

Αιλιε: Η 11η Σεπτεμβρίου της Χιλής

Συνεντεύξεις Andrea Illy • Βασιλική Καραγιάννη • Ελένη Ζαχαριάδου

9

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΟ ΔΟΝΤΙ
ISSN 1109-3838
Κανακάρη 236Α & Γενναίου
26222 Πάτρα
τηλ. - fax 2610 323060
www.todonti.gr
e-mail: info@todonti.gr

Ιδιοκτήτης - Εκδότης
Ανδρέας Τσιλίκας

Αρχισυντάκτης
Γιάννης Μουγγολιάς

Κομικός Σύμβουλος
Βασίλης Λαδάς

Αρθρογράφοι
Διονύσης Καρατζάς, Βασίλης Λαδάς,
Παναγιώτης Παπαθεοδώροπουλος

Τοκτικοί συνεργάτες

Παναγιώτης Ανδριόπουλος, Γιάν Γκούρσοπουλος, Ζέτα Ζάκος, Γιάννης Καραγιάννης, Γεωργία Καραϊνι, Εφη Μυλάρα, Εύα Μπαλασοπούλου, Βούλα Παλαμάλη, Γιάννης Παπαγιάννης, Εύα Φαγκαλά, Παναγιώτης Φραντζής, Παναγιώτης Φυτίδης, Μαίρα Χριστοδουλοπούλου, Πέτρος Φιρίτης, Γεωργίου Παπαλιθιέρου

Ανασκηπτές

Μαρίνα Τσιλιρά (Αθήνα), Κωνσταντίνος (Βιολιά), Άννα Ριζοβάνη (Καλαμάτα), Κατερίνα Κοντοπανόγυ (Μαρίνα), Σπύρος Κατζής (Αίγιο), Γιάννης Μακρικόκης (Χίος), Γεωργία Αγγελόπουλου (Ζάκυνθος), Νατάσα Ρουκωτά (Ιταλία), Γιάννης Κανόκης (Τουρκία)

Διορθώσεις

Παναγιώτης Ανδριόπουλος

Γραμματοδότης

Ευη Γκατσοπούλου

Δημόσιες Σχέσεις

Γιάννης Δοντός, Ζέτα Ζάκος

Καλλιτεχνική Επιμέλεια

Τυπόμετρο

www.typroama.gr

Φιλμογράφηση

Unitype

Μ & Β, Σουβλιώτης ΟΕ
Νουαρίνου 3 Σ, 26222 Πάτρα
Τηλ. 2610 341770

Εκτύπωση

Κιθωγράφικη Εργαστήρι
Δ. Παναγιωτοπούλου
1, Δισυιόν 48, Πάτρα
τηλ. 2610 30532

#30

11 | 2004

22

ΑΑΑΑ Ελλάδα
για 17 ημέρες

Απόφαση είναι η αναδιοργάνωση, η αναπαράγνση, αλλά, μερικώς ή μερικώς η κατά παράφραση ή άμεση και απόδοση του περιεχομένου του περιοδικού με οποιοδήποτε τρόπο, μηχανικό, ηλεκτρονικό, φωτοτυπικό, ηχογράφησης ή άλλο, χωρίς προηγούμενη γραπτή άδεια του εκδότη. Μάρτιος 2004/1993 και κανόνες του διεθνούς δικαίου που ισχύουν στην Ελλάδα.

34

40

Η ΤΕΧΝΗ ΗΤΑΝ ΠΛΗΤΟΤΕ ΚΑΙ «ΜΠΙΣΜΕΣ»

96

6	Εδιλοιαί	8
12	Οδόντα ανή οδόντος	
	Διονύσης Καρατζάς	
14	Βασίλης Λαδάς	
16	Παναγιώτης Παπαθεοδώροπουλος	
	Το «δ» Ξεκινά μια ελληνογαλλική συμμαχία	18
22	Τι έπαθαν τελικά οι Έλληνες στους Ολυμπιακούς;	28
	ΑΕΙ και ΤΕΙ που δεν καταλαμβάνουμε	
31	Βιοηθική Κυραγιάννη	34
	Η γοτσετική κυρία της λυρικής σκηνής	
	Η πρωτογραφία μήτρε ξανά στα φυσικά της κόρη	
40	Περιοδική που μας πρέσουν	38
	Απλιεν Ιλλυ	
	Ο διεύθυν των συμβούλων της μεγάλης οικογένειας του καφέ μας ξεναγεί στο πάθος του για τη σύγχρονη τέχνη	
	Βιβλία του Γυμνασίου και του Λυκείου που μας τράβηξαν την προσοχή	43
46	Το Μουσείο Παιρών	
	υπάρχει μόνο στα οχέδια	
48	Απόηχοι	55
	από τις καλύτερες στιγμές των τελευταίων μηνών	
	Αφιέρωμα	
	στην ξενόγλωσση εκπαίδευση	
65	Τεχνη-ενιός	
	Προτάσεις, ιδέες και πρόσωπα για τις «καλές τέχνες»	
93	Τα πιο ενδιαφέροντα συνέδρια του επόμενου μήνα	90
	Νέα	
	από το χώρο της επικοινωνίας	
	Επιχειρηματικές	94
	ειδήσεις και πρωτοβουλίες	
96	Αεραπάζη	
	Λόγια με εικόνες και το αντίστροφο	

Σαν πολιτικό διάγγελμα

Σα να μην άλλαξε τίποτα από το 1998, όταν τότες, περίπου μέρες, ο χρόνος πίεζε σφοδρικά για να γραφτεί το πρώτο editorial για το «δόντι». Άντε τώρα να εξηγήσει τα πάς και τα γιατί. Πως διαλέξαμε αυτή τον τίτλο, γιατί αποφασίσαμε να βγάλουμε περιοδικό, πως είμαστε τόσο αισιόδοξοι, γιατί πήμε να μπλέξουμε και άλλα παρόμοια.

Μοιραία, λοιπόν, ο τίτλος του πρώτου editorial ήταν ένα τεράστιο «γιατί»;... Κι από κάτω μια σειρά από υποσχέσεις και εξηγήσεις. Σαν πολιτικό διάγγελμα ήταν καθώς το διαβάζω τώρα...

Έξι χρόνια μετά, πάνω που είχα αρχίσει να πειθόμαι ότι δε θα χρειαστεί να απαντήσω στην «περιοδική» μου ζωή σε κανένα άλλο «γιατί» (είχα πόντο την αφέλεια να πιστεύω ότι οι εξηγήσεις για ένα έντυπο πρέπει να δίνονται μέσω από το κείμενό του), βρισκόμυ ακριβώς στην ίδια θέση.

Με την εμπειρία των πρώτων έξι χρόνων να δίνει κυρίως θετικές σκέψεις και με ένα δεύτερο περιοδικό να έχει πάρει κιάλας το δικό του δρόμο, γεννιούνται και πάλι καινούρια «γιατί». Βλέπετε, η αλλαγή που επιχειρεί αυτή τη φορά το «δόντι» έκανε κόποιους —δικαίως— να απορούν.

Υπήρχε λόγος ένα περιοδικό που είναι ήδη το μακροβιότερο στη Δυτική Ελλάδα να κάνει μια καινούρια αρχή, εγκαταλείποντας το χώρο του δωρεάν τύπου; Μπορεί οτ' αλήθεια η Πάτρα να αποτελέσει την έδρα ενός εντύπου που θα έχει πραγματική πανελλαδική κυκλοφορία; Και στις δύο ερωτήσεις, η απάντηση είναι κάτι παραπάνω από θετική.

Στα... τριάντα του, το «δόντι» μεγαλώνει. Όχι απαραίτητα γιατί... ωριμάζει, αλλά γιατί η πορεία των έξι πρώτων χρόνων μός έπεισε ότι αξίζει να προσεβήσουμε για κάτι περισσότερο. Έτσι, από αυτό το μήνα το περιοδικό γίνεται μηνιαίο και απλώνει τα φτερά του σε όλη την Ελλάδα. Στόχος, να συναντηθούμε με ανθρώπους με τους οποίους διανιούμε παράλληλες πορείες και μπορούμε να σινατάξουμε.

Κι αν έπρεπε να υπάρχει μόνο ένας λόγος που το περιοδικό δε θα είναι πλέον δωρεάν, αυτός είναι το κοινό νήμα που συνδέει όλες αυτές τις παράλληλες πορείες. Είναι η διάθεση για συμμετοχή, ίσως και ονιγροκή άπειτη κριτική. Όταν ό' αυτή το γοητευτικό ελάλο της συμμετοχής σινανευθεί, μπορούν να πορευθούμε και οι ίδιοι οι σινανευθεί, όταν πάθουν να είναι παθητικοί και γίνεται απαιτητικό, σινανευθεί και ενεργητικό. Λόγω της μέθοδου βήματα ακριβώς το κέντρο του στόχου του.

Καλό μας ταξίδι!

Αγόρας Γ. Τσιλίρας

μετάδοση γνώσης με στόχο την επιτυχία

Εκπαίδευση σε όλα τα προγράμματα:

• Ταχύρυθμα τμήματα 6-8 ατόμων

• ECDL equalskills

• ECDL Core

• ECDL e-kids

• ECDL Expert

• ECDL Start

• ECDL CAD

• Ειδική τιμή για φοιτητές

Επίσημο εξεταστικό κέντρο

Προετοιμασία για όλα τα προγράμματα της

Με την υποστήριξη του Εκπαιδευτικού Οργανισμού Πληροφορικής:

Expert in
Advanced Computer Studies

• ExpertJuniors • ExpertUsers
• ExpertKids • ExpertProfessionals

ΚαΠα
ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΚΗ

Μειοκόμιση με εκκλησίες. Δεν είναι μόνο η νέα περίοδος που ξεκινά για το «δόντι» από αυτό το τεύχος. Είναι και η καινούρια «οτέγη» που μας κάνει ακόμα πιο αισιόδοξους και ορεξάτους. Στη συμβολή των όραμων Κανακάρη & Γεννοαίου βρίσκεται πλέον η έδρα μας, ο έναν πανέμορφο χώρο που εκτός από το ότι θυμίζει έντονα την ατμόσφαιρα παλαιότερων δεκαετιών, μας δίνει και το περιβάριο για αρκετές εκκλησίες, που αν δεν ήταν εκκλησίες θα αρχίζαμε να τις προαναγγέλλουμε από τώρα.

Τροφή στους κακιοποιούς. Ανήκει στα παρθένα γινώματα που η προσοχή της ομαλότητας και η σεναριογραφική αλληλεγγύη αφήρεσαν από αρχαίους δημοσιογράφους —καλοπαιρητά χότιω— το δικαίωμα της κριτικής. Όμως λάθη όλοι μπορούν να κάνουν, χωρίς απαραίτητα αυτό να σημαίνει κάτι ευρύτερο. Λίθος ήταν, για παράδειγμα, η έκδοση βιβλίου από το δημοσιογραφικό και πνευματικό κέντρο της Πάτρας για τους Ολυμπιακούς Αγώνες Νόσο Νασάπουλο. Το λεύκωμα «Πάτρα, εικόνες μιας σύγχρονης πόλης» που κυκλοφόρησε τον περασμένο Ιούλιο με τη συγγραφική και εκδοτική επιμέλεια του ίδιου, θα μπορούσε και να έχει αποφευχθεί. Όχι μόνο γιατί δίνει τροφή για σχόλια στους συνθέτες καχύπο-

πτευς, αλλά γιατί τέτοιες πρωτοβουλίες εκπροσωπούν ηθικολογία την μόλη και γι' αυτό δεν επιτρέπονται τόσο πολλά αισθητικά και ομοιαστικά λάθη.

Ταλαιπωρία άνευ λόγου. Γράφαμε στο προηγούμενο τεύχος για το διεθνές Πανόραμα Ανεξάρτητων Δημοσίων Φιλμ και βίντεο που διοργανώνει το πρώτο δεκάημερο του Οκτωβρίου η Κινηματογραφική Λέσχη του Εργατικού Κέντρου Θεσσαλονίκης. Παρά τη συγκεκριμένη πρωτοβουλία και την εντυπωσιακή δραστηριότητα της Λέσχης, ο υπεύθυνός της Παναγιώτης Χιονίδης πέρασε το καλοκαίρι μια απίστευτη ταλαιπωρία, αφού το υπουργείο Δικαιοσύνης επέμενε στην εσπευσμένη μετάθεσή του σε άλλη πόλη. Τελικά η μετάθεση... μετατέθηκε για λίγους μήνες, ώστε να προλάβει τουλάχιστον να γίνει το Πανόραμα. Δε θα έπρεπε, όμως, τέτοιες πρωτοβουλίες να επιβραβεύονται και να ενισχύονται;

Οι παράγκες του Καραγκιόζη. Το 2ο Φεστιβάλ Θεάτρου Σκιών διοργανώσε και φέτος η Δημοτική Επιχείρηση Πολιτιστικής Ανάπτυξης Πάτρας. Αναζητώντας περισσότερες πληροφορίες μάθαμε ότι υπάρχουν στο χώρο μικρές και μεγάλες ομάδες, που έχουν χωριστεί στους υπέρμαχους και στους πολέμιους του Φεστιβάλ. Ακόμα δηλαδή κι αυτό το κλιμακωπολημένο θέατρο Σκιών, που θεωρητικά θα έπρεπε να έχει την αγωνία για να ξεναζωνιστεί και να πλησιάσει και πάλι τους νέους, στη γενική εποχή της κόντρας και των αντικρουήσεων των Καραγκιοζοπαίχτες, συγγραφείς και διοργανωτές έχουν τις δικές τους πορόγκες, με αποτέλεσμα όσοι προσπαθούν να αρθρώσουν μια ενωτική φωνή να παρεξηγούνται και να δημιουργούν εχθρούς χωρίς λόγο.

Γεμάτοι Κέντρα. Εθνικό Κέντρο Βιβλίου, Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου, Ελληνικό Κέντρο Μετάφρασης Λογοτεχνίας... Τρεις χώροι που υποτίθεται ότι ελέγχονται από κρατικά «κέντρα» της Πολιτείας για να ενισχύονται οι δημιουργοί και οι επιστήμονες των αντίστοιχων χώρων. Δυστυχώς, όμως, ούτε το βιβλίο, ούτε ο κινηματογράφος, ούτε η μετάφραση έχουν μια αξιόλογη πρόοδο μετά από τη λειτουργία αυτών των Κέ-

ντρων. Αντίθετα χώροι όπως η μουσική ή το θέατρο, για τα οποία δεν έχουν προβλεφθεί αντίστοιχα Κέντρα κροτικής πολιτικής, φαίνεται να μην έχουν τα αντίστοιχα προβλήματα. Μήπως τελικά πρέπει το υπουργείο Πολιτισμού, τώρα που τελειώνει η περιπέτεια των Ολυμπιακών, να ξαναδεί αυτό το θέμα που εκτός των άλλων απορροπά και εκατοντάδες εκατομμύρια ευρώ κάθε χρόνο;

Ολοφθέρες κριτικές. Λογότερο από όσα είχαμε εγγυηθεί θα είναι φέτος το «ολοήμερο σχολείο» σε όλη την Ελλάδα, όπως διασφαλιστεί που έχουμε προειπεί από τη μέρα που κριτικιστή δε φταίει να έχουν εξολογηθεί αυβήτα.

Η πρώτη είναι ότι το «ολοήμερο σχολείο» είναι ένας θεσμός που αφορά κυρίως την Αθήνα, αφού λειτουργούν με βάση το ωράριο της συμπατριώουσας. Σε εκ τούτου για την περιφέρεια θα πρέπει να υπάρξουν κάποιες τροποποιήσεις, ειδικάως σύντομα ο θεσμός θα καταστεί πραγματικά ανενεργός, αν μάλιστα συνυπολογίσουμε ότι τα περισσότερα «ολοήμερα» σχολεία δεν έχουν την υποδομή να λειτουργήσουν ως τέτοια.

Η δεύτερη παράμετρος αφορά τα καλλιτεχνικά μαθήματα. Από την αρχή θεωρήθηκε ότι οι επιπλέον ώρες που τα παιδιά θα παραμένουν στο σχολείο θα είναι αφορμή για περισσότερη επαφή με τη μουσική ή το θέατρο και παράλληλα μια πολύ καλή ευκαιρία για πρόσληψη ωρομίσθιων συνεργατών για τα συγκεκριμένα μαθήματα. Τα πολύ καλά δείγματα που έχει όπως η εμπειρία με τα «καλλιτεχνικά» μαθήματα, δείχνουν ότι ούτε οι ωρομίσθιοι συνεργάτες είναι λύση με προοπτική, ούτε η φιλοσοφία που επικρατεί πολύ συχνά ότι το θέατρο ή η μουσική είναι μάθημα για ξεκούραση, μπορεί να σταθεί.

Από τη ρίζα. Εντάξει, δε γίνεται και έθνος ρατσιστών επειδή έγιναν όσα έγιναν μετά τον ποδοσφαιρικό αγώνα Αλβανίας - Ελλάδας. Όμως μερικά φαινόμενα πρέπει να κτυπιούνται από τη «ρίζα». Τα μέσα ενημέρωσης δε φτάνει μόνο επειδή υπερέβαλαν και πυροδότησαν

το κλίμα πριν τον αγώνα. Φταίνει κυρίως γιατί απέκρουσαν αντίστοιχα κρούσματα βίας που είχαν γίνει τον περασμένο Ιούλιο σε ελληνικές πλατείες, με Έλληνες να δέρονουν Αλβανούς, επειδή οι τελευταίοι «τολμοσαν» να πανηγυρίσουν μαζί τους το ευρωπαϊκό πρωτάθλημα.

Όπως φταίνει και γιατί φιλοξενούν, χωρίς ομοιοκαταληξία, επιβλητικές σιρόφιες. Δεν κι σιρόφι του Θέμου Αναστασιάδη, στο «Βήμα», που με επιτόκωμένα χουμπούρια (σε φυσικό τρόπο) ζήτησε από τους Αλβανούς να πιάσει με κάποια άλλα κάρτα αν δεν τους επιτρεθούν να πάνε, σιρόφι όπως έγραψε εφημερίδα «και να όσο δημόσια μέτρα που θα επιβιάσουν απομόνωση αλλοι» κι αφού σ γνωστός δημοσιογράφος φοβάται μήπως κάποιοι στιχηρή οι Αλβανοί θέσουν θέμα μειονοτήτων, με δεδομένα ότι «ήδη θεωρούν δική τους την Ομόνοια και αρκετές ακόμα πλατείες».

Είναι συνενεχίες: Σε βαρτέξ και ως ένα βαθμό σωστές οι παρατηρήσεις όσων δημιουργών διαφώνησαν με τις επιλογές του Δημήτρη Παπαϊωάννου στις δύο τελετές των Ολυμπιακών Αγώνων, ειδικά στο κομμάτι που αφορά την —παράταιρη όντως— μέξη τραγουδιών και προσώπων στο τέλος της τελετής λήξης. Σε ότι αφορά, βέβαια, στο ρόλο του Διονίση Σαββόπουλου στο τελικό σποι έλεσμα τίποτα δε μας εξέπληξε, εν κρίνουμε από την πορεία του τραγουδοποιού τα τελευταία χρόνια.

Όμως οι δημιουργοί (κυρίως οι μουσικοί) που διαφώνησαν, πόσο συνεπείς γνώθουν όταν, ενώ στους Ολυμπιακούς Αγώνες είναι αυστηροί σε θέματα πολιτιστικής προβολής της χώρας, αφήνουν τις δημιουργίες τους ελεύθερες να διασκευάζονται και να ερμηνεύονται από δεκάδες αμήμπους συναδέλφους, εισπρόττοντας παράλληλα και τα σχετικά πνευματικά δικαιώματα; Γιατί σε αυτή την περίπτωση δεν είναι τόσο μαχητικοί στην προστασία της ποιότητας;

Οδόντα αντί Οδόντος

Τα νέα των τουριστών - Μέρης 4α. Νέα εποχή για το «δόντι» και δε θα μπορούσαμε να μην τιμήσουμε δεόντως έναν από τους βασικούς πρωταγωνιστές στις σελίδες μας τους τελευταίους μήνες. Έναν άνθρωπο που ονομάσαμε «τουρίστα», όχι μόνο γιατί έχει πλώσει με το καλύτερο τρόπο το χώρο της τουριστικής προβολής της Δυτικής Ελλάδας, αλλά και γιατί οι συχνές μεταπτώσεις του στην επιλογή των συμμάχων και των πολιτικών του φίλων θυμίζουν σαφώς περισσότερο τουρίστα και λιγότερο σοβαρό συνεργάτη.

Σε μια από αυτές τις διορκείς μεταπτώσεις του, τον τελευταίο καιρό έχει αφήσει (προσωρινά φανταζόμαστε...) τα γραφεία του Δημαρχείου Πατρών και φιλοδοξεί να μετακομίσει στην Περιφέρεια Δυτικής Ελλάδας. Το κερδί που είχε ανάψει στους δρόμους της Πάτρας τη βραδιά των εκλογών του Μαρτίου και με το οποίο πανηγύριζε το τελικό αποτέλεσμα (άσχετα φυσικά αν την ίδια στιγμή ήταν έμμοθος σύμβουλος της δημοτικής αρχής της Πάτρας που είναι ως γνωστόν αντίθετη κομματικής προέλευσης), φαίνεται πως τον οδήγησε στα σίγουρα νερά της «αυλής» του νέου Περιφερειάρχη στην οποία φιλοδοξεί να εισχωρήσει.

Έτσι, μαθαίνοντας ότι επικείμενη η πιθανότητα ίδρυσης Οργανισμού Τουριστικής Προβολής Δυτικής Ελλάδας λένε πως έβαλε πλώρη να τη «στελεχωσει», γνωρίζοντας ότι αργά ή γρήγορα θα πάψει να είναι έμμισθος της Δημοτικής Αρχής και θα χρειαστεί μια νέα στήλη στην οποία να προσφέρει τις υπηρεσίες του. Άλλωστε τους περισσότερους πόρους τους έχασε όταν ήταν λίγους μήνες ενεπλάκη σε μια περίπτωση οικονομικής ασταθότητας με τους προϋπολογισμούς των Ολυμπιακών Αγώνων, αλλά εξασφάλισε «ασυλία» επειδή ο συνεργάτης του ήταν άτομο υπεράνω πάσης κριτικής.

Έτσι κι αλλιώς δεν έχει και το καλύτερο παρελθόν με τον πρώτο βαθμό της τοπικής Αυτοδιοίκησης. Επί δημορχίας Φλωράτου γνώριζε αρκετά μυστικά και φρόντιζε να οξυιοποιήσει τις... γνώσεις του, όταν μετά τις Δη-

μοτικές Εκλογές του 2002, η νίκη της παράταξης Κοράβη τον οδήγησε στο άλλο στρατόπεδο.

Κι επειδή η αλλαγή των στρατοπέδων είναι γι' αυτόν προσωπική άθληση, το εξάσκησε δεόντως και στις σχέσεις του με τους τουριστικούς επιχειρηματίες της Αχαΐας. Κατά τη διάρκεια της προηγούμενης ηγεσίας στην ΕΤΑΑ διατεινόταν ότι ο ίδιος «έβαλε» τον πρόεδρό της σε αυτή τη θέση, αφού όπως έλεγε «δεν είχε τι να κάνει κι έπρεπε να βρουν κάποιον να προεδρεύει!»!

Κι από τότε που η ηγεσία στην ΕΤΑΑ άλλαξε, κατηγορεί όπου σταθεί κι όπου βρεθεί τους προηγούμενους ότι δεν έκαναν τίποτα ουσιαστικό κι ότι δεν υπάκουαν στις πρωτοποριακές ιδέες του. Ιδέες για τις οποίες βρέθηκε βέβαια συχνά αντιμέτωπος με αρκετούς σοβαρούς επιχειρηματίες της Αχαΐας, που δε δέχονταν να τους εκμεταλλεύεται σε τέτοιο βαθμό.

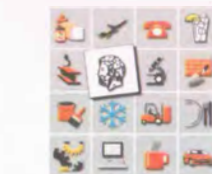
Εσχάτως μάλιστα, μάθαμε ότι είχε επιχειρήσει να διεισδύσει και στο χώρο της Εκκλησίας (με την οποία διατηρεί και συγγενικούς δεσμούς), όμως ευτυχώς κάποιος τον απομάκρυνε. Πόλι καλά... (Η ουνέχεια τον επόμενο μήνα).

**ΕΚΤΟΞΕΥΟΥΜΕ
ΤΗΝ ΑΞΙΑ
ΧΡΗΣΗΣ**

Κανείς
άλλος
δεν
σας
προσφέρει
τόσα
πολλά
όσα
εμείς!

έκδοση
2005
70.000
αντίτυπα

Αυτό που θέλετε...
..αυτό θα βρείτε!

**ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟΣ
ΟΔΗΓΟΣ ΠΑΤΡΑΣ**

Για περισσότερες
πληροφορίες
ή για να καταχωρηθείτε
παρακαλούμε
επικοινωνήστε:

Αράτου 20
& Κορίνθου
Πάτρα
τηλ.: 2610 62.36.94
fax: 2610 62.19.15

Διονύσης Καρατζάς

Ο όρος «πολιτισμός», παρά την πολυμορφία και την πολυσημία του, ουσιαστικά αναφέρεται στη διαρκή προσπάθεια του ανθρώπου αφενός να ξεπερνάει τη φύσική του κατάσταση και να βελτιώνει τις υλικές συνθήκες ζωής, οφετέρου να διαμορφώνει τις πνευματικές του δυνάμεις, επί να «κλεπτενεί» τα ήθη και τη συμπεριφορά του προς τους συνανθρώπους του. Επικολα διαφαίνεται ο όψιμος χαρακτήρας του πολιτισμού, υλικός και πνευματικός. Επιστέγασμα αυτού του καθημερινού αγώνα που άνθρωποι είναι η κουλτούρα, η εσωτερικευμένη αι' αυτόν βίωση του πολιτισμού.

Με άλλο λόγο, εσπασία δεν είναι να κηρύσσονται τον πολιτισμό, αλλά να είμαστε πολιτισμένοι. Δεν δημιουργούμε πολιτισμό για να έχουμε περισσότερα, αλλά για να γινόμαστε καλύτεροι.

Η απλή αλήθεια που ξεπροβάλλει είναι ότι δεν αρκεί να έχουμε τα οτιδήποτε. Χρειάζεται και η κουλτούρα επί. Διαφορετικά, ζούμε σαν βάρβαροι πολιτείας.

Ο Τζακμριελ Γκαρθία Μαρκες είχε πει κάποτε ενώπιον πολιτικών ηγετών «Η μονή μας ελπίδα να σωθούμε από τη βαρβαρότητα είναι μια κουλτούρα ειρήνης». Δεν είπε ότι η ελπίδα μας είναι η ειρήνη. Γιατί το να κατακτήσουμε την ειρήνη είναι δύσκολο και δεν ωφελεί μακροπρόθεσμα αν δεν την κάνουμε τρόπο ζωής μας, όχι μόνο συνθήκη επιβίωσης και συνύπαρξης.

Αυτό εσπληθεύεται και με τον πολιτισμό, κυριότατο στις μέρες μας. Ενώ κμαρώνουμε για τον υψηλό πολιτισμό και για τη συνεχή σπύκτηση προϊόντων υψηλής τεχνολογίας, γκρινιάζουμε ταυτόχρονα για την καθημερινή ανα-

Στο κάλεσμα του φίλου Ανδρέα Τσιλίρα για μια σταθερή συνεργασία στη νέα περίοδο έκδοσης του επιτυχημένου περιοδικού «το δόντι», ανταποκρίθηκα ασμένως.

Σκέφτηκα ότι μου δίνει την ευκαιρία να γράφω ό,τι θα ήθελα να διαβάζω ανάμεσα στ' άλλα σ' ένα περιοδικό καθημερινής παραμυθίας: να γράφω για αλήθειες θαμμένες κάτω από τις προσχώσεις διαστρεβλώσεων από άγνοια και κυρίως από συμφέρον.

η κουλτούρα. Δυστυχώς η σπύκτηση αγαθών δεν συνοδεύεται αιτά ανάλογη καλλιέργεια που, μας βοηθά να επελευθερώσουμε εσωτερικά και να συμβιώνουμε αρμονικά.

Έτσι, ο πολιτισμός από κοινωνικό αγαθό κατάντησε μέσον αιτιμικού κέρδους. Από εσωτερική ελευθερία έγινε εξωτερική δύναστηση. Από καρά ψυχής μέσα από τη γνώση, έγινε πηγή άγχους για διάκρηση μέσα από τη χρήση του. Από κατακτητική μετατρέπηκε σε επένδυση οικονομική και πολιτική. Από δικαίωμα προσέγγισης, έγινε ειδικότητα κατά του διαφορετικού.

Τελικά, χωρίς εσωτερικό πολιτισμό, κάνουμε αναπτυξιακό τόξα πολιτισμό για τουρισμό, για πλουτισμό, για εκμετάλλευση. Ίσως πώς, όλα με τη ηρώχημα του πολιτισμού, συντείνουν στην ικανοποίηση του εγωισμού και των συμφερόντων.

Κυριαρκεί η ρητορεία περί των πολιτισμό ως «ευγενές» αλλοθι στην έλλειψή του και στις ενσυχές μας. Και τεχνπέντως επισπασεται το κέρδος, που γεννά την κάθε είδους εξουσία.

Να, γιατί κρείάζει η κουλτούρα του πολιτισμού: για να είμαστε καλλιεργημένοι, έτοιμοι για την ωφέλεια του πολιτισμού κι όχι χειροαγνημένοι, όπληστοι για τη νομή του πολιτισμού.

Άρα, το ζπτούμενο είναι πώς θα διαμορφωθούμε υπεύθυνοι πολίτες, που θα εκτιμάμε τις δυνατότητες της τεχνολογίας, θα σεβόμαστε τις ίσαιοτερότητες των άλλων και της φύσης, θα αγαπάμε ό,τι είμαστε και ό,τι κάνουμε, θα ονειρευόμαστε.

Ster
CINEMAS

όταν
σβήνουν τα φώτα
ζούμε **τα καλύτερα!**

η μεγαλύτερη οθόνη
τα τελειότερα συστήματα ήχου
τα πιο άνετα καθίσματα

Η μεγαλύτερη και καλύτερη εμπειρία

ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ: Γ Μπασού 1, 115 24 Αθήνα Τ 210 6990450 F 210 6990445 • **STER ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ:** Τομποζη 15, 55 535 Πύλαιο - Θεσσαλονίκη Εμπορικό Κέντρο Μακεδονία Τ 2310 469 300 F 2310 469 469 • **STER ΙΛΙΟΝ:** Λ. Δημοκρατίας 67Α, 131 22 Ιλιον - Αθήνα, Εμπορικό Κέντρο Escape Τ 210 2371 170 F 210 2371 100 • **STER VESO MARE:** Ακτή Δυμαίων 17, 26 222 Πάτρα, Εμπορικό Κέντρο Veso Mare Τ 2610 365 500 F 2610 365 570 • **STER THESSALIA:** 3ο χλμ. Εθνικής Οδου Λαρίσης - Κοζάνης 41 500 Λάρισα Εμπορικό Κέντρο Θεσσαλία Τ 2410 560 000 F 2410 560 070 • **STER ΑΓ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ:** Λ. Αχαρνών 375, Αγ. Ελευθεριος - Αθήνα (εγκαινία μέσα στο 2004)

Οι «Παράγοντες» και η Ορχήστρα Βασίλης Χρ. Λαδάς

Θα είμαι ωμός για τους παράγοντες της Πάτρας σε ένα θέμα που αφορά τον πολιτισμό. Όταν εννοώ παράγοντες, εννοώ το πλήθος των βουλευτών, υποψήφιων βουλευτών, Δημάρχων, αντιδημάρχων, δημοτικών συμβούλων, δημοσιογράφων, επικοινωνιολόγων, προέδρων οποιουδήποτε συλλόγου και ομοσπονδίας που δίνει δινατότητα φωτογραφίσεως στα κοσμικά των εφημερίδων και διεκδικήσεως μεριδίου από την πίτα της Πολιτιστικής.

Είναι ένα μεγάλο πλήθος αυτοί οι κύριοι και ανήκουν σε όλα τα χρώματα. Κόκκινα, πράσινα, γαλάζια. Προϊόντων γαλάζια και πράσινα. Αν οικογενειωθούν όλοι μαζί γεμίζουν ένα φερυμπο που μπορεί να τους στείλει όλους μαζί εκδρομή. Οποιοδήποτε όμως γεμίζουν το Δημοτικό Θέατρο.

Το Δημοτικό Θέατρο τους χωράει, από ότι ξέρω, σε απτόν τον χώρο της αιοκρίας που τον λένε Belle Époque. Εκεί οι παράγοντες, ανεξαρτήτως κομματικών τοποθετήσεων (και καταδικών) ντύνονται με ωραία μαύρα κουτσουμια και οι κυρίες με μετάξιο και εσάρπες. Όλοι μαζί στριβιλίζονται στο βολς μέχρι να αρχίσουν τα τοιφετέλαιο και να απελευθερωθούν. Στον χορό αυτό είναι όλοι ενωμένοι και το Δημοτικό Θέατρο βλέπει τους προκομμένους παράγοντες μονιασμένους. Πολλούς από αυτούς το Δημοτικό Θέατρο τους βλέπει στις πρεμιέρες του ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ, όπου το γεγονός είναι και κοσμικό και οι φωτογράφοι παρόντες.

Δεν τους βλέπει όμως ποτέ, μα ποτέ, στις συναυλίες της Ορχήστρας Πατρών. Μιλώ για τις συναυλίες κλασσικής μουσικής που δίνει η ορχήστρα δωματίου Πατρών. Στις συναυλίες αυτές το Δημοτικό Θέατρο είναι άδειο από παράγοντες και από τους φωτογράφους βεβαίως των κοσμικών σελίδων των εφημερίδων μας. Προσφάτως στην εναρκτήρια συναυλία της Ορχήστρας το Θέατρο ήταν γεμάτο. Πού είναι εκείνοι, οκέφτηκα, που κάνουν συνεχώς προτάσεις για το ποιόν της Πολιτιστικής; Θα εδίκαιοιολογείτο η άδεια αίθουσα αν η ορχήστρα ήταν άοχη, κακή, ερσοιτεχνική. Η ορχήστρα όμως είναι από τις καλύτερες στην Ελλάδα και ο διευθυντής της μάστρας διεθνούς φήμης.

Ξέρω πως στο εξωτερικό μα και στην Ελλάδα (αναφέρω τον Βόλο ως παράδειγμα) όταν γίνονται εναρκτήριες συναυλίες δημοτικών ορχηστρών, οι τοπικές αρχές τιμούν τις συναυλίες αυτές. Δίνουν επισιομότητα στην εκδήλωση. Θεωρούν αυτόχρονα πως είναι κάτι δικό τους που έχει σχέση με την καλλιέργειο των πολιτών, με τον Πολιτισμό. Οι εφημερίδες διασημίζουν τις συναυλίες, δημοσιεύουν το πρόγραμμα, παροτρύνουν την ηροσέλευση των θεατών. Με λίγα λόγια είναι μια τελετή η συναυλία. Θεωρώ αυτονόητο ότι οι παράγοντες μιας πόλης πρέπει να τιμούν τους πολιτιστικούς θεσμούς της πόλης και να δίνουν το ηιαρίδειγμα στους πολίτες ώστε να παρακολοιθούν τις συναυλίες αυτές. Θα μου πει κάποιος «μα δεν έχουμε μουσική παιδεία, δεν ακούμε κλασσική μουσική, δεν μας αρέσει η κλασσική μουσική». Αυτό είναι μια στάση, νιώθεται. Αν είναι έτσι όμως ας καταργηθεί η Ορχήστρα Πατρών, ας κλείσει το Θείο, ας σταματήσει κάθε έξοδο που έχει σχέση με την μουσική παιδεία κι ας χορεύουν οι παράγοντες ξένοιαστα το χορό της Belle Époque κάθε αιοκρία ώστε να ζήσουν αυτοί καλά και εμείς καλύτερα.

Όταν όμως ξροδέονται χρήματα για την συντήρηση μιας ορχήστρας που μόλις είναι καλή (αλλά αυτό δεν μπορούν να το κρίνουν οι παράγοντες) οφείλουν τουλάχιστον να μην την περιφρονούν.

Οφείλει ο κ. Νομάρχης να είναι στο θεωρείο του, ο κ. Δήμαρχος επίσης, οι βουλευτές επίσης. Και όλοι οι πρόεδροι των οργανισμών. Όλοι όσοι έχουν λόγο να τοιτώνονται για να φωτογραφηθούν. Όλοι όσοι συμμετέχουν στις δεξιώσεις των αρχών και τρώνε τα μεζεδάκια οφείλουν να είναι παρόντες κι ας κοσμοουριούνται κι ας χειροκροτούν ακαίρως. Οφείλουν να είναι εκεί γιατί η Ορχήστρα Πατρών και η κλασσική μουσική είναι κάτι καλύτερο από αυτούς και πρέπει οιαδήποτε να το εννοήσουν.

Σύμβουλος

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

η εβδομαδιαία
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
της Αχαΐας

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΗΛ

2610.620574

ΣΤΟ ΙΝΤΕΡΝΕΤ

www.symboulos.gr

Οι όμορφες νύκτες πέρασαν, πλατείες και δρόμοι έχασαν το ενθουσιασμένο πλήθος, το «τιμημένο» και τα ολυμπιακά μετάλλια ανασιάσονται σε κάποιες βιτρίνες. Όπως και να το δει κανείς, αυτές οι μοναδικές στιγμές της επιτυχίας στο Πανεπιστημιακό Πρωτάθλημα και οι Ολυμπιακοί Αγώνες, ανύψωσαν στην επιφάνεια διαθέσιμες και ανάγκες και σκωτισμένες στο κοινωνικό σου-νεφέλιτο. Όρα για αποτίμηση, που έχει όμως αξία μόνο σαν νηφάλια διπλή ανάγνωση, μακριά από τον υπερφίλιτο κλιτισμό και το κηρύακο τα τελευταία χρόνια «ελληνορθόδοξο» ιδεολόγημα.

Το πρώτο εντυπωσιακό στοιχείο ήταν η τεράστια ανάγκη που στήνεται ο κόσμος να νιώσει μέρος μιας ομάδας, ενός συνόλου, να κεραιώσει την ταυτότητά του, να είμαστε ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ με τις σημαίες και το σύμβολό μας μέσα σε έναν αλλοδαπό κόσμο, δεν θέλαμε απλά την νίκη αλλά το θρίαμβο. Θέλαμε να αποδείξουμε ότι οι παρίες της Ευρώπης μπορούμε να πετύχουμε το ακατόρθωτο. Να είμαστε πάλι πρώτοι επιτέλους. Και μάλιστα σαν «μειραϊκό» που ολνώνει τη Μεγάλη, έξω από κανόνες και νόμους και κουροεύει τους μοιστούς, μεγάλους, και δυνατούς.

Οι άνθρωποι ογκώθηκαν από τον καναπέ. Πανηγύρισαν αγκαλιά με αγνώστους, έγιναν εθελοντές. Η ατομική αναδίπλωση έδωσε τη θέση της σε ένα τεράστιο πανελλαδικό πανηγύρι που εξαφάνισε για λίγο μισέριο και αποξένωση. Δίπλα στις ανάγκες της ταυτότητας και του θριάμβου φάνηκε η αδελφούλα τους: η ανάγκη της πανηγυριώτικης χαράς. Όμως τι κρίμα! Όλη αυτή η θετική, η όμορφη διάθεση, η ανάταση κατέληξε σε μια από τα ίδια. Επικαλεστήκαμε (πάλι) το ένδοξο παρελθόν μας με υπερβολή, διαστρέφοντάς το να μοιάζει με κουντική ιδέα της πολεμικής αρετής μας.

Τι κρίμα! Σαν παιδιά που μας έπιασαν να κλέβουμε το γλυκό, το ντοπάρισμα των αθλητών (που με άμετρη οίηση είχαν οναματοδοτήσει εν ζωή μέχρι και πλοία) αποδόθηκε πάλι σε ξένες σκευωρίες. Για να πανηγυρίσουμε μετά από λίγο για τη συγγνώμη που τα ξένα ΜΜΕ ζήτησαν, χωρίς να σκεφτόμαστε πως τόσο καρά δείχνει συμπλέγματα κατωτερότητας κάποιου που αποζητά την οναγνώριση εκείνου που μοισί.

Τι κρίμα που ήταν απλά αθλητικοί αγώνες και δε θα μείνει παρά μια γλυκιά ανάμνηση ενώ για το υπόλοιπο, τα σοβαρά, «το πειρατικό μας» αποδεικνύεται νωχελική ψαρβόρκα! Χρόνιες αποτυχίες, ελπίδες και συμπλέγματα σε ένα σξεδιάλυτο καυβάρι βρήκαν την ευκαιρία να καλυφθούν πίσω από στερεότυπα και κοινότοπες ανολήσεις για ομοψυχία που φέρνει νίκες, για ικανότητες που οι πολιτικοί δεν μπορούν να αναδείξουν.

Τι κρίμα! Ο τοξωτός θεός μετατράπηκε σε «μάτοσ» άντρα, με την ερωτική επαφή να περιγράφεται ως τιμωρία και επιβολή του αρσενικού και τη γενετήσια υπεροχή της «φυλής» να αρθώνεται επέναντι σε εκφυλισμένους Ευρωπαίους, όλοι φλώροι και κραγμένες αδελφές.

Τι κρίμα.. Ο καλός ο μύλος που τα αλέθει όλα, ωραία και όημακρατικά, συνταίριζε μια καρά την κομψή τελετή έναρξης και τους εθνικούς μας σσιδούς σε μια παγκόσμια αναμετάδοση επαρχιακού σκυλάδικου. Οι σημαίες είναι πια στα μπλουζάκια, στα μπολκόνια και στα αυτοκίνητα. Σύμβολα «λάιτ», μοδάτα, πιο πρασιτά από ποτέ. Απογυμνωμένα από νόημα για να ταιριάζουν γάντι με την οπάθεια επέναντι στην ιστορία, με την άγναια, τη βλακεία της ξενοφοβίας και τα στερεότυπά της. Αυτό είναι το επικίνδυνο.. Η ηλιοψηφία με τη σημαία στα επώνυμο μπλουζάκι, που ανέχεται τα φροισοειδή που δέρνουν μετανάστες όταν οι πρωταθλητές χάνουν από ξυπόλους.

Συνειδητά δεν αναφέρθηκα στις ανόπτες υπερβολές των ΜΜΕ, των πολιτικών και θρησκευτικών παραγόντων. Με ενδιέφερε ο κόσμος που «μας καίταζε», όπως λέει ο Σεφέρης «με όλο το φως και το σκοτάδι που είχε»

μας ξεχωρίζουν γιατί ...
έχουμε ταυτότητα

id > STUDIO
SOUND + PHOTO

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΑ SPOT | ΔΙΑΦΗΜΙΣΤΙΚΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ

Γεροκωστοπούλου 5, Πάτρα 26221, Τ: 2610.221505, www.idstudio.gr info@idstudio.gr

Το «Ό» στη δεύτερη εκδοτική του απόπειρα συνεργάζεται με το περιοδικό «Outre Terre» της Σορβόννης και παρουσιάζουν έναν τόμο αφιερωμένο στη σχέση του αθλητισμού με την πολιτική

Συμμαχία με στόχο... αθλητικό!

Η πρώτη εκδοτική προσπάθεια από το «δόντι» ήρθε τον περασμένο Μάρτιο με το διήγημα του Βασίλη Λαού «Ρίον - Αντίρριον» που κυκλοφόρησε με το τεύχος Ν. 28 του περιοδικού και πλέον βρίσκεται στις προθήκες των βιβλιοπωλείων.

Με τη... δεύτερη, το περιοδικό βγήκε κιάλας από τα ελληνικά σύνορα και παρουσιάζει την ελληνική μετάφραση μιας πολύ ενδιαφέρουσας έκδοσης του γαλλικού περιοδικού «Outre Terre».

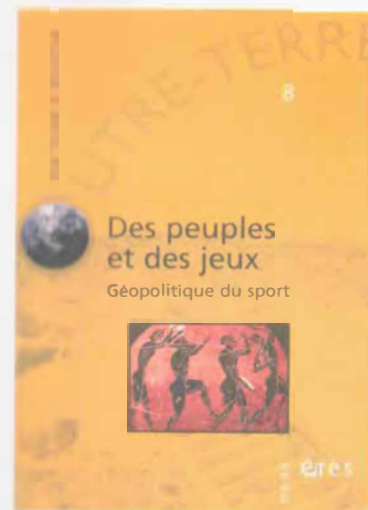
Το OUTRE TERRE (revue française de géopolitique) είναι μια τριμηνιαία γεωπολιτική επιθεώρηση του κριτικού εργαστηρίου OGRE που εδρεύει στο Πανεπιστήμιο Paris IV της Σορβόννης. Ένα από τα διεθνή εγκυρότερα έντυπα του είδους του, με αναγνωστικό κοινό που περιλαμβάνει διεθνείς πολιτικούς, οικονομικούς και γεωπολιτικούς αναλυτές, πανεπιστημιακούς καθηγητές, πολιτικούς, δημοσιογράφους, κ.λπ.

Ανάμεσα στους συνεργάτες του περιοδικού βρίσκονται κορυφαίοι ιστορικοί, γεωπολιτολόγοι, κοινωνιολόγοι, εθνολόγοι, δημοσιογράφοι, ερευνητές, ενώ έχουν κατά καιρούς αρθρογραφήσει πολιτικές προσωπικότητες όπως ο Paul Wolfowitz, ο Yevgheni Primakov, κ.ό.

Κάθε τεύχος του «Outre Terre» είναι αφιερωμένο σε κάποιο θέμα διεθνούς πολιτικού ενδιαφέροντος. Την περασμένη άνοιξη η έκδοση εί-

χε ως θέμα τη γεωπολιτική του αθλητισμού. Με δεδομένο ότι ο αθλητισμός αποτελεί εδώ και δεκαετίες ένα από τα σημαντικότερα πεδία δημιουργίας και κδραίωσης ουλλαγικών αναφορικών συσχημάτων, στο τεύχος αναλύονται διάφορες εξαιρετικό επικίριρες παράμετροι, όπως για παράδειγμα το πώς διαφορετικοί εθνικοί σχηματισμοί, από τις ΗΠΑ ως το Καμερούν κι από τη Κίνα ως την Ιταλία, χρησιμοποιούν τις αθλητικές διοργανώσεις για να ενισχύουν τόσο την εσωτερική τους συνοχή όσο και τη διεθνή τους θέση.

Είναι ίσως η πρώτη φορά παγκοσμίως που, σε έναν μόνο τόμο, ικονότατοι διεθνείς αναλυτές παρουσιάζουν με τρόπο διεξοδικό όσο και εκλαϊκευμένο, τέτοιου είδους διαδι-

κατες δημιουργίας ταυτότητας, οι οποίες μάλιστα εμφανίζονται σε χώρες με εξαιρετικά ετερογενείς ανάγκες «εθνικής αυτογνωσίας» αλλά και με διαφορετικές διεθνείς επιδιώξεις.

Το τεύχος του OUTRE TERRE για τη γεωπολιτική του αθλητισμού, μετά την επιτυχημένη παρουσίασή του στη Σορβόννη και την εξαιρετική υποδοχή του από το γαλλικό κοινό, προτείνεται σήμερα και στους Έλληνες αναγνώστες, σε μια στιγμή που η δημόσια συζήτηση για τους Ολυμπιακούς Αγώνες ξεφυγεί από τις μετρήσεις και τις επιδόσεις, και μετατοπίζεται προς θέματα που αγγίζουν την (πραγματική ή «φανταστική») ελληνική ιδιοουτοσασία «τη δημιουργία της και την εξέλιξή της, τη σχέση της με τον εθνικισμό, το πολιτικό και κοινωνικό της προφίλ κ.λπ.

Το OUTRE TERRE μπορεί να συνεισφέρει ουσιαστικό στη συζήτηση αυτή, προφέροντας στον αναγνώστη εργαλεία ανάλυσης, κατανόησης και σύγκρισης. Ένα στοιχείο που φέρνει το τεύχος ακόμη πιο κοντά στο ελληνικό κοινό είναι οι «Ελληνικές Συμμετοχές» (Φίλιππος Συριγός, Φόνη Πόλλη-Πετραλιά, Ε. Ζόκος Παπαελάχιου, Χαράλαμπος Παπασωτηρίου, Γιάννης Κανόκης) οι οποίες, εκτός του ότι δίνουν στο διεθνές κοινό του περιοδικού ένα «ελληνικό ολυμπιακό στίγμα», μπορούν παράλληλα να αποτελέσουν ενδιαφέροντα εναύσματα για προβληματισμό στην Ελλάδα, τώρα που αρχίζει ο πολυεπίπεδος «αθλητισμός» των Αγώνων.

Η ελληνική έκδοση της «Γεωπολιτικής του αθλητισμού» θα κυκλοφορήσει δωρεάν μαζί με το επόμενο τεύχος του περιοδικού, ενώ έχουν ήδη προγραμματιστεί οι πρώτες παρουσιάσεις του βιβλίου, στην Αθήνα, την Πάτρα και τη Ιωάννινα.

Συνδρομές

Γραφεείο: τώρα συνδρομητές, κερδίστε ένα τεύχος δωρό και το «δόντι» θα έρθει στο χώρο της επιλογής σας. Το 1^ο τεύχος μόνο με € 40 • Σημανικό προνόμιο και εκπτώσεις • Ίδιες προσαυρές για τους επαγγελματίες

Όνομα / Επώνυμο _____

Οδός _____ Αριθμός _____

Πόλη _____ Τ.Κ. _____

Τηλ. οικίας _____ Φάξ _____ Email _____

Επάγγελμα _____ Τηλ. εργασίας _____

ΑΦΜ (*) _____ ΔΟΥ (*) _____

Επιθυμώ τα δόντια μου να διατίθενται για διαφημιστικούς σκοπούς σε συνεργαζόμενους φορείς

(*) Σε περίπτωση που θέλετε να σας αποσταλεί τιμολόγιο.

ΤΡΟΠΟΙ ΧΡΕΩΣΗΣ

Με κατάθεση σε τραπεζικό λογαριασμό

ΑΛΤΙΑ Τράπεζα Εθνική Τράπεζα

532-002101-080131 225/949938-53

Μετρητοίς: Κανακάρη 236Α & Γενναδίου, Πάτρα

Στο χώρο σας

Εντός τριών εργάσιμων ημερών από την ειδοποίησή σας.

Η διανομή γίνεται με υπηρεσία courier, συμπεριλαμβάνει επιβεβαίωση παράδοσης και ειδοποίηση σε περίπτωση απουσίας.

Στο εξωτερικό η αποστολή γίνεται με τα ΕΛΤΑ. Υπάρχει η δυνατότητα αποστολής με συστημένο με επιπλέον € 20 κατ' έτος.

ΕΙΔΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

[Συμπληρώστε το αντίστοιχο τετράγωνο]

Απλή / Ελλάδα € 40 Οργανισμοί, Σχολεία, Βιβλιοθήκες € 60 ΝΠΔΔ - Α.Ε. € 80

Ευρώπη + Τουρκία € 70 Λοιπές χώρες € 100

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Αίτηση συνδρομής που φτάνει στα γραφεία μας μέχρι τις 20 κάθε μήνα, ξεκινά με το τεύχος του επόμενου μήνα. Η εξόφληση κάθε συνδρομής πρέπει να γίνεται το αργότερο εντός δεκάημέρου από την αποστολή της αίτησης, διαφορετικά η συνδρομή διακοπείται αυτομάτως.

Ηλεκτρονικές αιτήσεις συνδρομών γίνονται δεκτές, όμως ως ημερομηνία έναρξης της συνδρομής θεωρείται η ημερομηνία καταβολής του αντίστοιχου χρηματικού ποσού.

Σύμφωνα με τη νομοθεσία περί προστασίας του καταναλωτή, δικαιούστε εντός 14 ημερών από την παράδοση του 1ου τεύχους να ανασχωρήσετε. Σε περίπτωση που έχει παράβει αυτό, αλλά επιθυμείτε να ακυρώσετε τη συνδρομή σας, επιστρέφουμε τα υπολοιπα χρήματα ενός μηνός.

Το περιεχόμενο των δόντιών είναι με υπογραφή μέσω εταιρείας courier στο μεγαλύτερο μέρος της Ελλάδας. Στις περιοχές που δεν καλύπτει η εταιρεία courier, η παράδοση του περιοδικού γίνεται μέσω ΕΛΤΑ.

Παλαιότερα τεύχη διατίθενται από τα γραφεία μας, Κανακάρη 236Α & Γενναδίου, Δευτέρα - Παρασκευή 12.00 - 16.00, τηλ. 2610 323060. Αντικαταστάσεις κκεκτημένων τευχών δεχόμαστε μέσα σε διάστημα δύο μηνών από την παραλαβή τους και εφόσον έχει προηγηθεί η επιστροφή τους στα γραφεία μας.

Όπως είναι γνωστό, τα στοιχεία κάθε συνδρομητή επηρεάζονται υπό απόλυτη ευθύνη στα αρχεία του περιοδικού. Εάν δεν επιθυμείτε να ενημερώνετε για άλλα έντυπα ή και προσαυρές του περιοδικού «το δόντι» ή συνεργαζόμενων φορέων και εταιρειών, σημειώστε με Χ το αντίστοιχο τετράγωνο στο τέλος της αίτησής σας.

Η συνδρομή ανανέωνεται αυτομάτως αν δεν υπάρχει σχετική ειδοποίηση εντός ενός μήνα από τη λήξη της.

Ενημερωθείτε τώρα με έναν από τους παρακάτω τρόπους:

Συμπληρώστε και επιστρέψτε μας το κουπόνι ή αλλοίως τη σελίδα μέσω FAX στο 2610 323060 ή ταχυδρομικά στη διεύθυνση Κανακάρη 236Α & Γενναδίου, 26222, Πάτρα. • Ελάτε οι ίδιοι στα γραφεία μας. • Στείλτε μας email στο info@dont.gr. • Μπορείτε επίσης να μας δείτε τα στοιχεία σας τηλεφωνικά στο 2610 323060.

Το δώρο για τους συνδρομητές

Δωρεάν

στο χώρο σας τα βιβλία που εκδίδονται από το «δ»

Δωρεάν

είσοδος στις εκδηλώσεις που διοργανώνει το περιοδικό

Έκπτωση 15%

στις διαφημιστικές καταχωρήσεις στο «δόντι» [για τις ατομικές επιχειρήσεις]

Έξι χρόνια γεμάτα ζωή!

Αγαπητοί πελάτες, τι σας περιμένει στα γραφεία μας. Αν θέλετε κάποιο συγκεκριμένο τεύχος του περιοδικού ή φωνάξτε τον θύρα που λειτουργεί από ταρμάδες, μπορείτε να μας στείλετε email στο info@dont.gr, να μας τηλεφωνήσετε στο 2610 323060 ή να περάσετε από τα γραφεία μας καλύτερα (Δευτέρα - Παρασκευή 12.00 - 16.00), τα βίχη 1, 3, 5, 11, 12, 14, 15, 16, 17, 18, 20, 21, 22, 23, και 25 έχουν εξαντληθεί.

Η συζήτηση για τους Ολυμπιακούς Αγώνες μπορεί να γίνει σε πολλά επίπεδα. Το εύκολο είναι να συζητήσουμε για το εξωφρενικό οικονομικό κόστος, για την (ανέφικτη ελπίζουμε...) πρόταση των New York Times να γίνουν οι Ολυμπιακοί μόνιμα στην Ελλάδα, για τη δόση ουγγιά του CNN στην Αθήνα (μόνο απολογητικό δεν ήταν το άκρως φημιανικό κείμενο του διευθυντή του σταθμού...), αλλά και για το

Άλλη Ελλάδα για 17 ημέρες

ποσοτικοποίηση κρύβει το να μιλάμε για το ιδεώδες του ολυμπισμού όταν δίνουμε τη σημαία των Αγώνων στο απολυταρχικό καθεστώς της Κίνας.

Το δύσκολο είναι να δούμε τους Ολυμπιακούς ως ένα ψυχογράφημα. Των Ελλήνων συνολικά και του καθενός από όσων ενεπλάκησαν χωριστά. Να καταλάβουμε δηλαδή πώς γίνεται μια ολόκληρη Αθήνα επί δεκα-

Τι έπαθαν τελικά οι Έλληνες στους Ολυμπιακούς; Μαζικό αμόκ ευγένειας και πολιτισμένης συμπεριφοράς ή διάλειμμα για να επιστρέψουν δριμύτεροι το κειμήλιο;

επτά ημέρες να δίνει την εικόνα μιας αληθινής ευρωπαϊκής πρωτεύουσας και τι είναι αυτό το συνολικό «αμόκ» που κατέλαβε τους Αθηναίους και τους οδήγησε σε μαζικές εκδηλώσεις ευγένειας, συναινετικότητας, υπακοής στους νόμους και προστοσίας της καθαριότητας των δημόσιων και ιδιωτικών χώρων.

Αυτό που συνέβη στην Αθήνα κατά τη διάρκεια των Αγώνων χρήζει οπωσδήποτε ψυχιατρικής εξήγησης. Γιατί τι άλλο παρά ψυχίατρο μπορεί να χρειάζεται ένας πολίτης που κυκλοφορεί στην Αθήνα κατά τη διάρκεια των Αγώνων και βλέπει:

- Αστυνομικό να κατεβαίνει από το περιπολικό για να μεταφέρει ένα άτομο με κινητικά προβλήματα μέσα στο αυτοκίνητο και να τον μεταφέρει στο προορισμό του;
- Ιδιοκτήτη περιπτερού να δίνει χαμογελαστά και πρόθυμα οδηγίες σε όποιον αντιμετώπιζε προβλήματα προσανατολισμού.
- Σταθμάρχη αστικών λεωφορείων να εξηγεί αναλυτικά τις αλλαγές στα δρομολόγια, πάντα με γαλατική ευγένεια και βρετανικό χιούμορ.
- Τους επιχειρηματίες κάθε είδους (από τα περίπτερα μέχρι τα πολυτελή εστιατόρια) να διατηρούν τις τιμές τους αμεταβλητές, χωρίς να διανοούνται να εκμεταλλευτούν την περίσταση ή να θέλουν να εξαπατήσουν τους τουρίστες.
- Οδοκαθαριστή του Δήμου Αθηναίων που είχε βάρδια τις μεταμεσονύκτιες ώρες να εύχεται να συνεχιστούν οι διπλοβάρδιες και μετά τους Ολυμπιακούς, ώστε να συμβάλει όσο μπορεί στην καθαριότητα της πόλης.
- Παρέες νεαρών Αθηναίων να ανασητούν μετά μανίας κάδους απορριμμάτων, αφού θεωρούσαν αδύνατο να πετάξουν κάτω το παραμικρό.

Ήταν το κλίμα γιορτής που επηρέασε τους Έλληνες να εμφανιστούν σχεδόν αγνώριστοι για 17 ημέρες; Ήταν η αίσθηση ότι εκπροσωπούν με κάθε τους κίνηση τη χώρα τους ή η διάθεση να διαψεύσουν τις προβλέψεις των ξένων για κακή οργάνωση των Αγώνων;

Εξ ουτι αφορά την καθημερινή ζωή στην Αθήνα εκτός Αγώνων, κι εκεί το πράγματι ήταν εξίσου εντυπωσιακό. Μεταμορφωτικές προβολές ταινιών μικρού μήκους και ντοκιμαντέρ ακόμα και στους τοίχους των πολυκατοικιών, υπαίθριες εκθέσεις έργων τέχνης, απρόσμενες ή προγραμματισμένες συσκευασίες και παραστάσεις θεάτρου δρόμου, αλλά κυρίως περαστικοί που ήταν ανοικτοί σε κάθε μήνυμα που εξέπεμπαν οι καλλιτέχνες, έδιναν μια εικόνα πανηγυριού, με το κοινό να μοιάζει ως διά μαγείας εξοικειωμένο ακόμα και με τις πιο μοντέρνες μορφές τέχνης, όπως αποδείκνυουν οι αντιδράσεις των περισσότερων πολιτών.

Όσο περίεργο είναι να εξαντλούνται εν Ελλάδι ειδικότητες σε αθλήματα όπως το κονόε καγιόκ ή το μπάντινγκτον, άλλο τόσο περίεργο είναι να βλέπει κανείς οικογένειες που δεν έχουν επισκεφθεί έως τώρα καμία οργανωμένη έκθεση στην Αθήνα, να περιεργάζονται στον πεζόδρομο της Διονυσίου Αεροπογίτου έργα σύγχρονης τέχνης που παλιό έξιηνο είχαν στήσει η Ένωση Ελλήνων Τεχνοκριτικών με το Δήμο Αθηναίων.

Το μεγάλο κριτήριο είναι βέβαια τι θα μείνει από όλη αυτή την πανόκριβη γιορτή, το κόστος της οποίας έτσι κι αλλιώς θα το πληρώνουμε για πάρα πολλά χρόνια, αν ποτέ μόνουμε σε ποιο ακριβώς ύψος θα ανέρχεται. Την πρώτη πα-

ρά πλευρη σουνείπει τη ζούμε ήδη: Η ξοφνική λατρεία στον εθελοντιισμό, όταν προέρχεται από ένα έθνος που ποτέ δεν είχε τέτοιες... ευαισθησίες, μπορεί να αποβεί ωφέλιμη μπορεί και επικίνδυνη.

Η ευθύνη για να μετατραπεί η κοινωνική εμπειρία που προέκυψε από τους Ολυμπιακούς σε μια σοβαρή επένδυση δεν ανήκει κάπου συγκεκριμένο. Δεν μπορεί δηλαδή κανένα υπουργείο, κανένας Δήμος και καμία άλλη αρχή να υποχρεώσει τους πολίτες να συνεχίσουν να είναι ευαίσθητοι, ευγενικοί, υπομονετικοί με το κυκλοφοριακό και φιλότεχνοι.

Μπορούν, όμως, να προβληματιστούν όλοι όσοι δικαιούν (σε οποιοδήποτε επίπεδο) για το γεγονός ότι μέχρι τώρα ο περισσότερος κόσμος δεν είχε καμία πηγή έμπνευσης. Πόσοι άρχοντες της ελληνικής τοπικής αυτοδιοίκησης μπορούν να ισχυ-

ριστούν ότι είναι ικανοί να εμπνεύσουν τους πολίτες τους να δουλέψουν αψιλοκερώς για το καλό της πόλης τους ή έστω για έναν άλλο κοινό στόχο;

Αντίστροφα, ο προβληματισμός μπορεί να αφορά και στην άλλη πλευρά. Πόσοι Αθηναίοι θα αναρωτηθούν γιατί από το τέλος Σεπτεμβρίου έπαψαν να ενδιαφέρονται για την καθαριότητα της πόλης τους και να χρησιμοποιούν τα μουσικά μέσα μεταφοράς, έστω κι όταν οι υπηρεσίες δεν είναι απόλυτο εκουχρανιαμένες;

Εκτός αν περιμένουμε μια άλλη περιπέτεια αντιστοιχου κόστους για να ξαναζήσουμε τέτοια στμόσφαιρα...

 www.athens2004.gr

ΕΛΛΑΔΑ - ΙΤΑΛΙΑ SUPERFAST®

ΑΠΡΙΛΙΟΣ - ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2004

FEEL FREE

by SUPERFAST™

ΠΑΚΕΤΑ ΔΙΑΚΟΠΩΝ
ΜΕ ΤΟ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟ ΣΑΣ

SUPERFAST FERRIES®
Ο ΝΕΩΤΕΡΟΣ ΚΑΙ ΓΡΗΓΟΡΟΤΕΡΟΣ ΣΤΟΛΟΣ

www.superfast.com

SUPERFAST FERRIES®
Ο ΝΕΩΤΕΡΟΣ ΚΑΙ ΓΡΗΓΟΡΟΤΕΡΟΣ ΣΤΟΛΟΣ

Επικοινωνήστε με τον ταξιδιωτικό σας πράκτορα ή με το Γενικό Αντιπρόσωπο της Superfast Ferrries στην Πάτρα,
Β. Φιλίππου & Κ. Παρβενούπουλος Α.Ε. - Όθωνος Αμαλίας 12, τηλ. (061) 622 500, fax: (061) 623 574,
e-mail: info.patra@superfast.com

Premium Alliance Member

Πρωτοετής φοιτητής. Μια γονυτευτική περίοδος γεμάτη απορίες. Μία από τις σημαντικότερες: «Τι ήρθα να κάνω σ' αυτή τη σχολή; Τι ακριβώς πρόκειται να γίνει;». Απορίες, εύλογες και σοβαρές που αποκούν ακόμα μεγαλύτερη σημασία όταν μιλάμε για σχολές, το όνομα των οποίων δε βοηθά για την κατανόηση του επιστημονικού αντικείμενου και της αυθεντικής επαγγελματικής ιδιότητας.

Φάχναυτος στη λίστα των σχολών σε ΑΕΙ και ΤΕΙ βρήκαμε πολλές τέτοιες περιπτώσεις που μας κίνησαν το ενδιαφέρον για να μάθουμε περισσότερες λεπτομέρειες. Γιατί αν εσείς καταλαβαίνετε τι θα πει Τμήμα Μεθοδολογίας, Ιστορίας και Θεωρίας της Επιστήμης, εμείς δεν μπορούσαμε να αντιληφθούμε τι θα πει Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας.

Γιατί να σπουδάσει κάποιος ειδικός στους συνεταιρισμούς;

Ας αρχίσουμε με το εύκολο... Στο Πάντειο Πανεπιστήμιο υπάρχει το τελευταία χρόνια μια καινούρια σχολή, το Τμήμα Επικοινωνίας, Μέσων και Πολιτισμού. Όχι ακριβώς καινούριο δηλαδή, περί μετονομασίας πρόκειται, αφού έτσι καλείται πλέον το παλαιότερο τμήμα της Δημοσιογραφίας στο Πάντειο. Στους στόχους του Τμήματος συγκαταλέγονται και τα εξής:

- Η θεωρητική και ιστορικο-εμπειρική διερεύνηση του φαινομένου της επικοινωνίας.
- Η κατάρτιση δημοσιογράφων και στελεχών για τον ημερήσιο και περιοδικό τύπο και για τα ηλεκτρονικά μέσα ενημέρωσης.
- Η κατάρτιση πολιτιστικών διαχειριστών, επικοινωνιολόγων, διαφημιστών, ειδικών στις δημόσιες σχέσεις και στελεχών όλων των μορφών επικοινωνίας.

Το Τμήμα έχει επίγνωση των δυσκολιών που αντιμετωπίζουν οι απόφοιτοί του στην αγορά εργασίας. Πιστεύει ωστόσο ότι ο καλύτερος τρόπος να αντιμετωπιστούν αυτές οι δυσκολίες δεν είναι η προσαρμογή στην οικονομική πραγματικότητα ούτε η προσφυγή σε επιφανειακά μοντέλα εξειδίκευσης, αλλά η άσκηση της κριτικής σκέψης, η συγκροτημένη γνώση και η ουσιαστική βελτίωση του προφορικού και του γραπτού λόγου.

Με την επικοινωνία, αλλά από μια διαφορετική σκοπιά κατοπιάνεται κι ένα άλλο τμήμα. Υπό τη σκέπη του Πανεπιστημίου Αιγαίου, λειτουργεί στη Μυτιλήνη από το 2000 το Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας. Στόχος του είναι η εκπαίδευση νέων επιστημόνων στις τεχνολογίες πληροφορικής και επικοινωνιών, στις εφαρμογές τους στις πολιτιστικές βιομηχανίες (cultural industries) και στην παραγωγή και διαχείριση ψηφιακού περιεχομένου.

Το Πρόγραμμα Σπουδών περιλαμβάνει:

- μαθήματα Πληροφορικής με έμφαση στον Προγραμματισμό, στην Επικοινωνία Ανθρώπου Η/Υ, στις Βάσεις Δεδομένων, στο Σχεδιασμό και Ανάπτυξη Εφαρμογών Πολυμέσων και Δικτυακών Εφαρμογών Πολυμέσων
- μαθήματα Πολιτισμού, Πολιτισμικής Διαχείρισης και Επικοινωνίας

Ανάλογο με την Κατεύθυνση Σπουδών που επιλέγουν οι φοιτητές στο τρίτο έτος φοίτησης, παρακολουθούν επιπλέον εξειδικευμένα μαθήματα Μουσειολογίας, Ψηφιακών Οπτικοακουστικών Τεχνών, Πολιτι-

στικής Διασποράς, Εκπαιδευτικής Τεχνολογίας και Διαπολιτισμικής Επικοινωνίας.

Με τη σειρά, της επικοινωνίας θεωρείται σχετικά σύγχρονος, άρα και ελκυστικός, δεν μπορούμε να καινούσομε με την πρώτη ματιά, σε ποια αναγκαιότητα υποκρύβει η λειτουργία τμήματος στελεχών συνεταιριστικών οργάνων και εκπαιδευτικών που έχει ιδρυθεί στο ΤΕΙ Μεσολογγίου, σε μια εποχή που ο κύρος των αγροτικών συνεταιρισμών είναι οριακά παρακμασμένος.

Το Τμήμα έχει ως αποστολή να προάγει την ανάπτυξη και τη μετάδοση των γνώσεων στην τεχνολογία και την επιστήμη τόσο στους αγροτικούς όσο και στους αστικούς συνεταιρισμούς με τη διδασκαλία και την εφαρμοσμένη έρευνα και να παρέχει στους αποφοίτους το απαραίτητο εφόδιο που εξασφαλίζουν την άρτια εκπαίδευσή τους για την επιστημονική και επαγγελματική τους σταδιοδρομία και εξέλιξη. Η απαραίτητη εκπαίδευση του τμήματος εξασφαλίζει τόσο για τους αγροτικούς όσο και για τους αστικούς συνεταιρισμούς στελέχη με ευρύτερο πεδίο εθνικών γνώσεων, ικανά να ανταποκριθούν στις σύγχρονες απαιτήσεις των Συνεταιριστικών Επιχειρήσεων.

Εκπαιδευτικό έργο... Στο ίδιο Πανεπιστήμιο (Πελοποννήσου), στην ίδια πόλη (Επάφρη) συνυπάρχουν δύο σχετικά τμήματα, αυτά της Οργάνωσης και Διαχείρισης Αθλητισμού και του Αθλητισμού και Ποιότητας Ζωής.

Στους στόχους του Τμήματος Οργάνωσης και Διαχείρισης Αθλητισμού περιλαμβάνονται:

- η καλλιέργεια μέσω της έρευνας στους τομείς του αθλητισμού και της βιολογίας, η εκπαίδευση στους τομείς του αθλητισμού, της διατροφής και της υγείας, η συμβολή στην ανάπτυξη του ελληνικού Αθλητισμού για όλους, όσον αφορά στην άθληση, άσκηση, διατροφή και υγεία και η παροχή εξειδικευμένων γνώσεων σε άτομα που ασχολούνται με θέματα άσκησης, διατροφής, υγείας και εν γένει ποιότητας ζωής, μέσω πιστοποιημένων σεμιναρίων.

Πολύ κοντινά θεματικά αντικείμενα περιλαμβάνονται και στο Τμήμα Αθλητισμού και Ποιότητας Ζωής, που δεν έχει ακόμα ξεκινήσει. Στο ενδεικτικό πρόγραμμα σπουδών περιλαμβάνονται μαθήματα όπως η Παιδαγωγική, η Φιλοσοφία ή η Ιστορία του Αθλητισμού, αλλά και η Βιολογία, η Χημεία, η Φυσική, η Διατροφή και οι Ηλεκτρονικοί Υπολογιστές.

Φυσικά, χημεία και Μαθηματικά δε διδάσκονται όμως μόνοι οι υποψήφιοι επιστήμονες του αθλητισμού, αλλά και αυτά των Υλικών. Το Τμήμα Επιστήμης των Υλικών που εδρεύει στο Πανεπιστήμιο Πατρών έχει ως αποστολή την καλλιέργεια και προαγωγή της επιστήμης των υλικών και την κατάρτιση επιστημόνων ικανών να μελετούν, ερευνούν και ασχολούνται στους τομείς των τεχνολογικών και βιοτεχνικών εφαρμογών, του σχεδιασμού, παραγωγής και φυσικοχημικού ελέγχου των υλικών, της εκπαίδευσης στις θετικές επιστήμες και την έρευνα στην επιστήμη και την τεχνολογία των υφασμένων υλικών.

Η επιστήμη των υλικών είναι διεπιστημονική περιοχή, στην οποία συναντώνται ευρύτατα τμήματα των βασικών θετικών επιστημών και περιλαμβάνει τη μελέτη, πειραματικά και θεωρητικά, της δομής και των ιδιοτήτων της συμπυκνωμένης ύλης στις διάφορες μορφές της, το σχεδιασμό και τη χημική σύνθεση υλικών με προκαθορισμένες ιδιότητες σε σχέση με συγκεκριμένες χρήσεις και εφαρμογές, καθώς

«...Με μια σειρά από πολύ περίεργες ειδικότητες ΑΕΙ και ΤΕΙ θα έρθουν σε επαφή αρκετοί από τους καινούριους φοιτητές. Άρα οι απορίες είναι απόλυτα δικαιολογημένες...»

Γιατί να σπουδάσει κάποιος ειδικός στους συνεταιρισμούς;

και την αναζήτηση και σύνθεση νέων μορφών μαρκετινγκ οργάνωσης της ύλης.

Κύριος στόχος του τμήματος είναι η έρευνα και η ραβδόα παραγωγή προηγμένων υλικών, με εφαρμογές στις τεχνολογίες της πληροφορικής, των επικοινωνιών, της βιοτεχνολογίας, της ιατρικής και ιλλήθους βιομηχανιών παραγωγής προϊόντων καθημερινής χρήσης, προσφέρουν σημαντικές και αυξανόμενες δυνατότητες απασχόλησης των αποφοίτων σε επιχειρήσεις, βιομηχανία, δημόσιους οργανισμούς, στις διάφορες βαθμίδες της εκπαίδευσης και στα ερευνητικά ιδρύματα.

Κι αν για τα Έλληνικά μπορούμε να πειστούμε ότι απειλούν μια εχθιστή επιστήμη, δεν είναι το ίδιο εύκολο για την Κοινωνική Θεολογία, της οποίας τον ακαδημαϊκό διαχωρισμό με την... σπλή θεολογία δεν καταφέραμε να κατανοήσουμε.

Το τμήμα που λειτουργεί στο Πανεπιστήμιο Αθηνών περιλαμβάνει τέσσερις τμήεις: α) Χριστιανική Λατρείας, Αγωγής και Διαπολιμόνοσεως, β) Κονονικού Δικαίου και Βυζοντινής Θεολογίας από του Θ' αιώνας γ) Θρησκείολογίας, Φιλοσοφίας και Κοινωνιολογίας, δ) Βιβλικών Σπουδών και Πολιτιοτικού Βίου της Μεσογειού.

Αντίστοιχες δυσκολίες στην κατανόηση του αντικειμένου συναντήσαμε και σε δύο τμήματα τεχνολογικής κατεύθυνσης, της Εργοθεραπείας και της Διακίνησης Προϊόντων.

Το Τμήμα Εργοθεραπείας στο ΓΕΙ Αθηνών καλύπτει το γνωστικό αντικείμενο της μελέτης των ανθρωπίνων λειτουργικών ενσασχολήσεων

(αυτοσυντήρησης, παραγωγικότητας, ελεύθερου χρόνου), τον εντοπισμό των δυσλειτουργικών στοιχείων και την εξειδικευμένη εργοθεραπευτική παρέμβαση, με σκοπό την επιτυχή ανάληψη λειτουργικών ρόλων ζωής.

Ανάμεσα στους σκοπούς του προγράμματος περιλαμβάνονται η απόκτηση γνώσης σχετικά με το ρόλο της λειτουργικής ενσασχόλησης του ατόμου στην προαγωγή της υγείας, καθώς και στην πρόληψη και θεραπευτική αντιμετώπιση της δυσλειτουργίας, η ανάπτυξη των βασικών δεξιοτήτων των σπουδαστών για την εφαρμογή της εργοθεραπείας, δηλαδή την αξιολόγηση της λειτουργικής επίδοσης του ατόμου, τον εντοπισμό των δυσλειτουργιών του, τον σχεδιασμό και την εφαρμογή της κατάλληλης παρέμβασης και την τελική εκτίμηση της αποτελεσματικότητας της όλης διαδικασίας.

Τέλος, το Τμήμα Τυποποίησης και Διακίνησης Προϊόντων του ΓΕΙ Θεσσαλονίκης εδρεύει στην Κατερίνη και καλύπτει το γνωστικό αντικείμενο της Εφοδιαστικής, της επιστήμης του προγραμματισμού και της παρακολούθησης ροών υλικού, ανθρώπων, ενέργειας και πληροφοριών σε κοινωνικοοικονομικά συστήματα.

Οι βασικοί στόχοι της εφοδιαστικής είναι η βελτιστοποίηση της μεταφοράς, αποθήκευσης των πρώτων υλών, των ημιτελειών προϊόντων, των προϊόντων και των αποβλήτων με παράλληλη ελαχιστοποίηση του κόστους μεταφοράς και αποθήκευσης, η μεγιστοποίηση της αξιοποίησης του έμψυχου και άψυχου παραγωγικού δυναμικού και η προσαρμοσμένη στους επιχειρηματικούς στόχους, εφαρμογή του Μανιφέστου ολικής ποιότητας και η βελτίωση της παραγωγικότητας, της ακεραιτικότητας και της ανταγωνιστικότητας των επιχειρήσεων.

Πληροφορίες για τα τμήματα αντιλήθηκα από τις ηλεκτρονικές τους σελίδες. Σε αρκετές περιπτώσεις, άλλων τμημάτων, η αναζήτηση δεν απέδωσε κανένα αποτέλεσμα, καθώς η ηλεκτρονική τους σελίδα είτε δεν υπήρχε, είτε δεν είχε καμία πληροφορία.

 www.ypepth.gr

Είναι, παρά την ηλικία της, μια κυρία της λυρικής σκηνής. Κυριαρχεί στο σύγχρονο μουσικό στερέωμα και κυριεύει μυθικούς ρόλους της όπερας και μέσω αυτών και τις καρδιές μας.

«Ο κόσμος ήρθε στην όπερα»

συνέντευξη στον Παναγιώτη Α. Ανδριόπουλο

Βασίλική Καρναγιάνη

Πρόσφατα συμμετείχατε στο μελοποιημένο από τον Γ. Κουρουπό «Μονόγραμμα» του Θ. Ελάτη, μια ξεχωριστή παράσταση που ανέβηκε στο Μέγαρο Μουσικής στο πλαίσιο των εκδηλώσεων για την Παραολυμπιάδα της Αθηνών. Ο ρόλος σας ήταν αυτός... «αθέατος»:

Πρώτη φορά συμμετείχα σε έργο του Γιώργου Κουρουπού. Μου άρεσε πάντα ο Κουρουπούς ως συνθέτης, αλλά το συγκεκριμένο έργο είναι εξαιρετικό ωραίο! Ο ρόλος μου είναι πράγματι: «ιδιότυπος, Αυτός της «αθέατης σοπράνο», Όπως και στο ποίημα του Ελάτη, η βασική φωνή του έργου είναι η ανδρική. Η γυναικεία φωνή παρεμβάλλεται σαν πλά σε δυνατό σημείο μεγάλου πόνου, ως συνέχεια του λυγρού ενός ανθρώπου βιάνα πληγωμένου. Είναι ο σπόγχος της μοναξιάς του και ταυτόχρονα μια συνείδηση υπενθύμιση της απουσίας. Γι' αυτό η σοπράνο δεν είναι επί σκηνής αλλά αθέατη. Για να μη χάσει η σημασία του συμβόλου.

Εμπνερίστετε φέτος δέκα χρόνια αδιάλειπτης και δημιουργικής παρουσίας στην όπερα. Πρωτοτραγουδήσατε στην όπερα «Η Μάρτυς» του Σπύρου Σαμάρα (τον ρόλο της Νίνας) όπως ανέβηκε στην Κέρκυρα το 1994. Ποια είναι η σχέση σας με την «Ελληνική μουσική; Γνωρίζω ότι έχετε τραγουδήσει Έλληνες συνθέτες.

Έχετε δικία, αν το είχα σκεφτεί. Πάνε δέκα χρόνια... Στην διάρκεια αυτής της περιόδου, λοιπόν, «κοινωνική» με σπουδαίους Έλληνες συνθέτες: Θ. Αντωνίου, Μ. Λαυρινίου, Γ. Παπαδόπουλο, Α. Μπαλιτά, Θ. Αρπατζή. Πρόσφατη συμμετοχή μου σε έργο Έλληνα συνθέτη ήταν στα «Ελλήνων δέγμα» του συζύγου μου Θεωρή Λερμπεόπουλου που είναι αφιερωστικό στην μητέρα του Λαυρίου. Γραμμένο για σοπράνο, τενόρο, αφρογίτη και αρκίστρο το «Ελλήνων δέγμα» είναι μία μουσική ανσαστάση των Ολυμπιακών αγώνων. Παρουσιάστηκε στο τεχνολογικό πάρκο του Λαυρίου. Έχω όμως τραγουδήσει και Καλομοίρη. Μάλιστα το κείμενο θα τραγουδήσω την Ερωφίλη στην

Έχει μπει νέο αίμα [στη λυρική]. Το ρεπερτόριο είναι ευρύτερο, οι παραστάσεις πιο τολμηρές.

όπερα «Το δαχτυλίδι της μάνας» του Καλομοίρη που θα ανεβώσει η Λυρική Σκηνή. Η πρεμιέρα θα γίνει την παραμονή της Πρωτοχρονιάς.

Άρα πιστεύετε στη σύγχρονη ελληνική μουσική δημιουργία. Νομίζετε ότι έχει μέλλον η «λόγια» ελληνική μουσική;

Βεβαίως. Πρέπει να γράφονται νέα έργα και πρέπει να προωθείται με κάθε τρόπο τόσο στην Ελλάδα όσο και στο εξωτερικό η ελληνική μουσική. Από τον Σαμάρα και μετά έχουμε πολύ σπουδαίους συνθέτες. Και υπάρχουν σημαντικοί συνθέτες και σήμερα. Επίσης έχουμε και νέους μουσικούς - ταλέντα σε διάφορα όργανα, αλλά και τραγουδιστές. Όλοι αυτοί θα πρέπει να προωθούνται αφού έχουν πραγματική αξία, γιατί είναι οι προαβευτές της Ελλάδας στην παγκόσμια μουσική σκηνή.

Έχετε εμφανιστεί επανειλημμένως στο εξωτερικό είτε σε κονσέρτα είτε συμμετέχοντας σε μεγάλες παραγωγές όπερας. Πώς σας υποδέχθηκε το κοινό; Γνωρίζω ότι τύχατε θερμής υποδοχής.

Στο εξωτερικό υπάρχουν διάφορα είδη κοινού. Η αντιμετώπιση ενός καλλιτέχνη διαφέρει από χώρα σε χώρα. Στην Ιταλία π.χ. το κοινό είναι αυστηρό, χωρίς αυτό να ισχύει για όλες τις πόλεις. Στη Νάπολη αρχικά με αντιμετώπισαν επιφυλακτικά, αλλά τελικά κέρδισα το χειροκρότημα. Στο Ντύσελντορφ, όπου τραγούδησα Τζιλντα σε δύο παραστάσεις του «Ριγκολέτο» με κάλεσαν στη σκηνή επτά φορές!! Με καταχειροκρότησαν στη Λισαβόνα στην «Αριάδνη στη Νάξο» που δεν είναι από τις δημοφιλείς όπερες. Δεν έχω παράπονο από το κοινό.

Μπορείτε να ξεχωρίσετε κάποια από όλες αυτές τις δυνατές συγκινήσεις στο εξωτερικό;

Ναι. Μοναδική εμπειρία τα «Παραμύθια του Χάφμαν» στο Κόβεν Γκάρντεν. Το παρατεταμένο χειροκρότημα ήταν μια πολύ δυνατή στιγμή για μένα. Εκεί βέβαια πρέπει να πω ότι έζησα ως καλλιτέχνης τις τέλειες συνθήκες! Ακόμα και οι κομπάρσοι ήταν άψογοι! Ετύχα θερμής υποδοχής και φιλοξενίας από τους... ψυχρούς Άγγλους.

Εύλογο τότε το επόμενο ερώτημά μου. Δεν σας έχει γίνει πρόταση για καριέρα στο εξωτερικό; Πολλά λυρικά θέατρα της Ευρώπης θα ήθελαν μια σοπράνο σαν κι εσάς.

Ναι, μου έχει γίνει πρόταση, αλλά δεν θέλω τη δέσμευση ενός συμβολαίου. Στο εξωτερικό μπαίνεις αναγκαστικά σε διαδικασία συμβολαίου: πολλές παραστάσεις του ίδιου έργου σε μικρό χρονικό διάστημα (ελλαχεύει ο κίνδυνος της ρουτίνας) και αναγκάζεσαι να κάνεις ρόλους που ίσως δεν θέλεις. Έτσι δεν μπαίνω σ' αυτή τη διαδικασία. Προτιμώ διαφορετικά πράγματα σε διαφορετικά, κάθε φορά, θέατρα, κι ως είναι λιγότερες οι παραστάσεις.

Αναφερθήκατε στον κίνδυνο της ρουτίνας ως προς την ερμηνεία ενός ρόλου. Εσείς πρέπει να είστε πολύ ευχαριστημένη γιατί μέσα σε μια δεκαετία έχετε ερμηνεύσει τους πιο αντιπροσωπευτικούς ρόλους στο ρεπερτόριο της σοπράνο-κολορατούρας. Όταν, αναπόφευκτα, θα ξανακάνετε τους ίδιους ρόλους πώς τους αντιμετωπίζετε;

Είναι αλήθεια αυτό. Είμαι πολύ τυχερή, αλλά πρέπει να πω ότι όταν ερμηνεύω τον ίδιο ρόλο για πολλοστή φορά είναι σαν να τον ξαναπιάνω από την αρχή. Και πιστεύω ότι όσο πιο νωρίς ασχοληθείς με έναν ρόλο, τόσο καλύτερα θα τον δουλεύεις στο μέλλον. Για παράδειγμα ο ρόλος της «Τσερμινέτας» στην «Αριάδνη στη Νάξο». Όταν ξαναόριξα την παρτιτούρα στη Λισαβόνα (πρωτοερμηνεία τον ρόλο στην Λυρική και μάλιστα πήρα βραβείο από την Ένωση Θεατρικών και Μουσικών Κριτικών το 2001 γι' αυτόν τον ρόλο) ανακάλυψα χίλια πράγματα που δεν είχα υποπτευθεί ως τότε. Άρα η τέχνη δεν τελειώνει ποτέ.

Ποια είναι η γνώμη σας για το μέλλον της όπερας στην Ελλάδα και το εξωτερικό;

Είμαι αισιόδοξη για το μέλλον της όπερας. Στην Ελλάδα νομίζω υπήρξε μια περίοδος κρίσης κατά τη

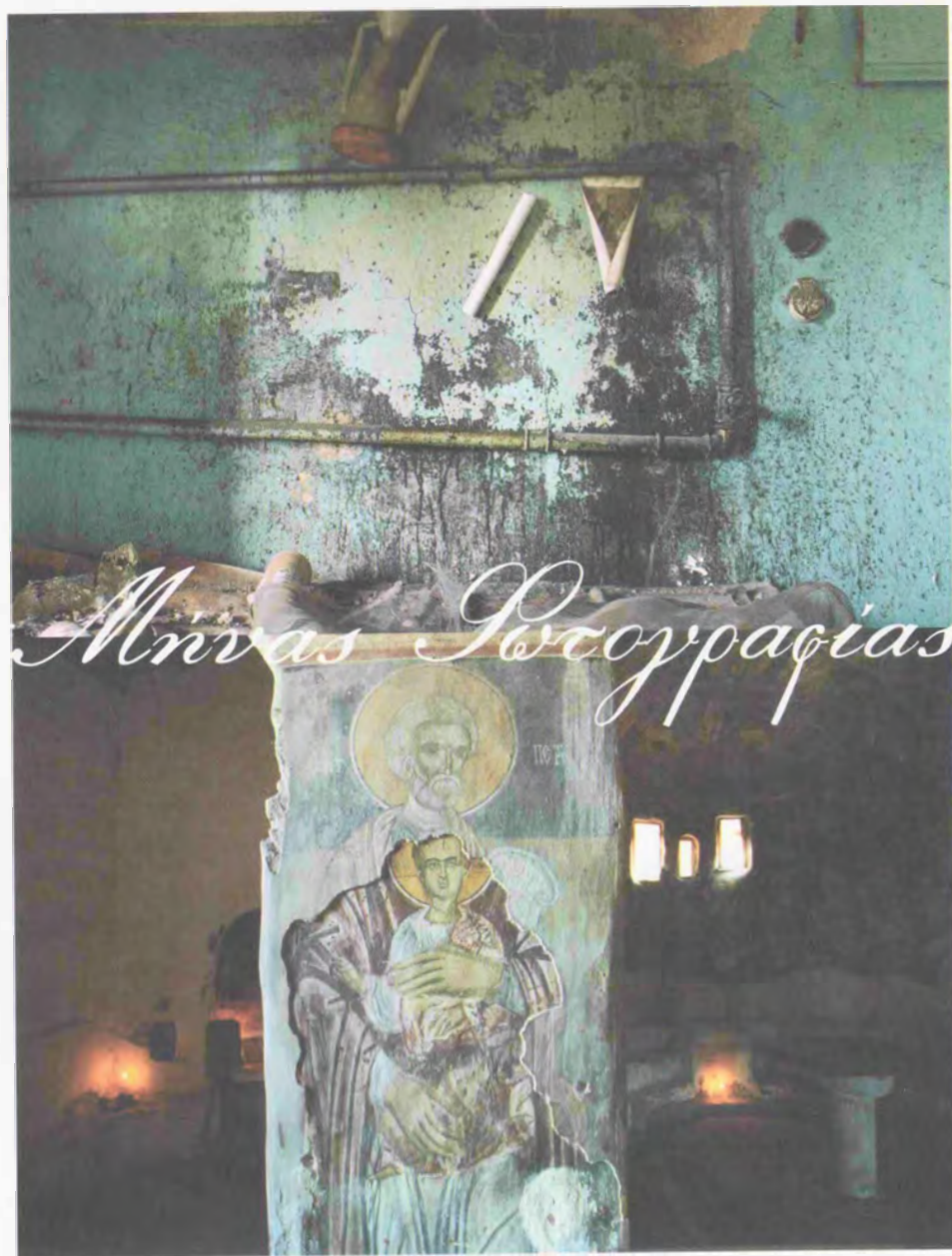
δεκαετία του '80 μέχρι και τις αρχές της δεκαετίας του '90. Τώρα έχει πολύ κόσμο η Λυρική. Έχει μπει νέο αίμα. Το ρεπερτόριο είναι ευρύτερο, οι παραστάσεις πιο τολμηρές. Ακόμα και τα κλασικά έργα ανεβαίνουν με σύγχρονη ματιά. Έχουμε σκηνοθέτες με νέες ιδέες και έτσι διαμορφώνεται ένα νέο κοινό. Όσο κι αν φαίνεται κοινότοπο νομίζω ότι οι υπέρτιτλοι στη Λυρική και το Μέγαρο συνέβαλαν στην ευκολότερη πρόσβαση του κοινού στο είδος. Ναι, ο κόσμος ήρθε στην όπερα. Όσο για το εξωτερικό δεν πιστεύω ότι υπάρχει κρίση. Αρκεί να σκεφθεί κανείς ότι ανεβαίνουν πολλές νέες όπερες σημερινών ταλαντούχων συνθετών. Και μιλάμε για ακριβές παραγωγές.

Ας τελειώσουμε με την πόλη σας. Δεν ξεχνάτε την Πάτρα. Ανταποκρίνεστε, απ' όσο ξέρω, σε όσες προσκλήσεις σας απευθύνονται. Νομίζετε ότι η Πάτρα ως Πολιτιστική Πρωτεύουσα της Ευρώπης το 2006 πρέπει να «δώσει χώρο» στην όπερα;

Αγαπώ πολύ την Πάτρα και θέλω να γίνονται εκδηλώσεις όπερας. Ας μην ξεχνάμε την «λυρική» Πάτρα του 19ου αιώνα και αργότερα όταν οι παραστάσεις της Λυρικής έρχονταν οπωσδήποτε και στην Πάτρα. Η πόλη έχει σήμερα αξιόλογη μουσική δραστηριότητα, αλλά δεν γίνονται εκδηλώσεις όπερας και θα έπρεπε να γίνονται. Να διοργανώνονται συστηματικά «λυρικές βραδιές». Μπορούν να παρουσιαστούν όπερες σε μορφή κονσερτάντε ή ακόμα, μιας και υπάρχει η Ορχήστρα Πατρών, να ανεβούν προκλασσικές όπερες. Εν όψει της Πολιτιστικής θα πρέπει να διερευνηθούν όλες οι σχετικές δυνατότητες. Εύχομαι να συμβεί αυτό γιατί η Πάτρα το αξίζει.

 www.els.gr

Για δεύτερη δεκαετία η φωτογραφία μπήκε στο «φυσικό» της χώρα, στις σίθουσες τέχνης όλης της Αθήνας. Γιατί όχι και στην υπόλοιπη Ελλάδα;

Ο Μηνιαίος Φωτογραφίας στην Αθήνα άνοιξε —με την υποστήριξη του Υπουργείου Πολιτισμού— για ακόμη μια χρονιά ένα εκθεσιακό περιβάλλον με ένα πρόγραμμα 26 ατομικών και ομαδικών εκθέσεων που φιλοξενήθηκαν σε 20 από τους πιο σημαντικούς χώρους τέχνης της Αθήνας.

Απολυτικό κεντρικό, το φετινό πρόγραμμα περιλάμβανε ένα επίσημο αφιέρωμα στο ποδόσφαιρο στο κτίριο οδού Πειραιώς του Μουσείου Ήθηνάκη, ενός αθλητή που μας χάρισε φέτος ιδιαίτερες στιγμές και μας δίνει ελπίδες και για το μέλλον. Πρόκειται για μία σημαντική συμπαραγωγή του Στέλιου Ευσταθόπουλου και του φωτογραφικού πρακτορείου Magnup, που θα περιλάβει στη συνέχεια σε ολόκληρο τον κόσμο για να καταλήξει στη Γερμανία τον Ιούλιο του 2006 που θα πραγματοποιηθούν οι αγώνες του Παγκοσμίου Κυπέλλου. Στο πλαίσιο του θεματικού αφίστα των εκδηλώσεων «Αλληγορίες στο Χώρο και το Χρόνο» διοργανώθηκε η ομότιτλη ομαδική έκθεση των Γιάννου Αθανασόπουλου, Νίκου Δανιηλίου, Όλγας Καλούση, Κυβρίου Καλαγιάννη, Κώστα Κελεκίδη, Γιώργου Μόσκο, Θένου

Παπαδόπουλου, Βασιίλη Πολυχρονάκη και Παναγιώτη Σωτηρόπουλου στο Κέντρο Σύγχρονης Τέχνης Ήλενα Τούτου.

Το πρόγραμμα του φετινού Μήνα Φωτογραφίας συμπεριελάμβανε ακόμη τις εκθέσεις των:

Στέλιου Ευσταθόπουλου, Κάποιος Χτυπάει την Πόρτα

Μαρίας Χατζηπασωνίδου, Ορίζοντες Φυγής (Artower),

Γιάννη Σταθότου, Lumen (Αίθουσα Τέχνης Αθηνών),

Adriana Meyer, Contagion / Ruins of the Future (Ασφκλήτοβος Δεξαμενή),

Χρήστου Κουκέλη, Εναπομείναντες Εσωτερικοί Χώροι,

Χαράς Βαροσמידου, Εσσητρα (Αγκάθι) -

Βασιίλη Πολυχρονάκη, Lost & Found,

Ελισάβετ Καλαζή, Το Παράδοξα Επιστόμιο (Πύλη),

Αβραάμ Παυλίδη, Εορτές Παρισίων (Dillon Hillery Down Town),

Αντώνη Χρηστάσιδου, Ατζώματα (Gazon Rouge),
 Becky Brasley, Six Storeys (Millefiori Art Space),
 Barbara Crane, Νεκρές Φύσεις (Ελληνοαμερικανική Ένωση),
 Ελένη Κασαφάτη, Ημερολόγιο 1998-2002 (Kalfayan Gallery),
 Άρης Μουσεκροβόλα, Αλλού... (Περιπλάνηση),
 Φίλιππος Κυριακοπούλου, Ελευσίς (Μονόχορο),
 Νάνου Δάφνη, Τα γβρίδια του Δάφνη (Αστρολάβος Artlife),
 Νεκτάριος Παπανικολάου, It takes two... (Φωτογραφικό Κέντρο Αθηνών),
 William Abisano, The Greek File (Batagianni Gallery),
 Μαρία Βρεσέλι, Άνθρωποι και Χώροι (Κ.Σ.Τ. Ιλεάνα Τούντα),
 καθώς και την πρώτη ατομική έκθεση του Vic Muniz στην Αθήνα, Diamond Divas and Caviar Monsters (Χίρπας Gallery).

Το εκθεσιακό πρόγραμμα ολοκληρώθηκε με τέσσερις ιδιαίτερες ομαδικές εκθέσεις: τη 13η έκθεση των Νέων Ελλήνων Φωτογράφων (Θεόφιλος), μια σημαντική έκθεση που από την πρώτη της έκδοση το 1987 έως σήμερα έχει παρουσιάσει για πρώτη φορά στο ευρύτερο κοινό τους περισσότερους από τους σύγχρονους, σημαντικούς Έλληνες φωτογράφους.

Ην έκθεση των Νέων Τσιγγάνων Φωτογράφων / Τερνέ Ρομά Αντό Ζουρέτι (Ελληνοαμερικανική Ένωση), που συντέθηκε από έργα που επιστελούν το αποτέλεσμα της 4ης σειράς εργαστηρίων που πραγματοποιούνται από το 1999 από το Υπουργείο Πολιτι-

μού με στόχο την επιμόρφωση Νέων Ελλήνων Τσιγγάνων, την έκθεση 13 Κυπρίων Φωτογράφων που αποτέλεσε την πρώτη από το 1987 εκτεταμένη παρουσίαση της Κυπριακής φωτογραφικής παραγωγής στην Ελλάδα, και

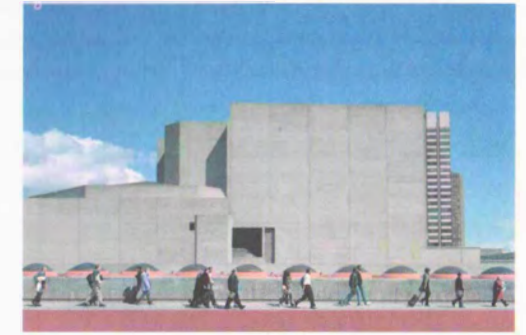
την ομαδική έκθεση 22 σπουδαστών της ΑΣΚΤ.

Το γενικό πρόγραμμα των εκδηλώσεων ολοκληρώθηκε με τη διοργάνωση Portfolio Reviews και προγράμματος διαλέξεων και προβολών (Μουσείο Μπενάκη, Κτίριο οδού Πειραιώς), της διάλεξης και του workshop/portfolio reviewing της Barbara Crane (Ελληνοαμερικανική Ένωση) και της ενδιαφέρουσας καθημερινής προβολής του Julian Stalabrass, Η Ανατομία της Φωτογραφίας (Κέντρο Σύγχρονης Τέχνης Ιλεάνα Τούντα).

Με αυτό το σημαντικό πρόγραμμα, ο Μήνας Φωτογραφίας, που αποτελεί από το 1987 τον παλαιότερο και έναν από τους σημαντικότερους φωτογραφικούς θεσμούς στη χώρα μας, έφερε για μια ακόμα φορά τη φωτογραφία στο φυσικό της χώρο, αναδεικνύοντας τη σημαντικότητα του μέσου στη σύγχρονη εποχή.

Επόμενο βήμα δεν μπορεί παρά να είναι το ταξίδι του Μήνα Φωτογραφίας και σε άλλες ελληνικές πόλεις που έχουν την ανάλογη υποδομή. Το «πείραμα» που έγινε πριν τρία χρόνια στην Πάτρα, αλλά και οι φωτογραφικές εκδηλώσεις που διοργανώνονται κάθε άνοιξη στη Θεσσαλονίκη δείχνουν ότι υπάρχει κοινό που να μπορεί να ανταποκριθεί, ενώ παράλληλα μια φωτογραφική έκθεση μπορεί να είναι και η αφορμή για αρκετούς να μπουν σε μια αίσθηση σύγχρονης τέχνης ή σε ένα μουσείο.

 www.hcp.gr

Classic Living : τεύχος 15

Απρίλιος - Ιούλιος 2004

Αν διερωτάται κανείς πώς μπορεί να είναι ένα σύγχρονο περιοδικό που διαπραγματεύεται το καλό γούστο, χωρίς εντυπωσιασμούς και μωδάτο life style και χωρίς να αισθανθεί προαβεβλημένος από νεοπολιτιστικές υπερβολές, την απάντηση μπορεί να την πάρει μέσα από τις σελίδες του τριμηνιαίου Classic Living που εκδίδεται στο Μιλάνο από τον Carlo Ludovico Russo, υπό την καλλιτεχνική διεύθυνση του Maurizio Maselli και είναι δίγλωσσο με κείμενα στα Αγγλικά και τα Ιταλικά, ωσίε να απευθύνεται στο μέσο Ευρωπαίο και όχι μόνο.

Κριτώντας κανείς στο χέρι του το 15ο τεύχος έλκεται πρώτ' απ' όλα από την αισθητική του εντύπου, που είναι σύγχρονη, μινιέρνα με προσωπικότητα, χωρίς να καταφεύγει σε εντυπωσιακές σχεδιαστικές ακρότητες. Η φιλοσοφία της θεματολογίας και του ύφους του περιοδικού διαφαίνεται ήδη από το editorial όπου ξεκινάει με την φράση του Dante Alighieri από την «Ομήϊη Κωμωδία»: «Διανοηθείτε την καταγωγή σας. Δεν γεννηθήκατε για να ζήσετε σαν κτήνη, αλλά για να επιδιώξετε αρετή και να αποκτήσετε γνώση».

Ο συντακτικός συντάκτης θέματα αρχιτεκτονικής και ντιζίν, γνωρίζει ιδιαίτερους τόπους και ανθρώπους, αντικείμενα και θεματικές χρήσης, γευσις, απόψεις, μόδα και ότι μορφοποιεί τη ζωή μας έτσι κι αν είναι δύσκολο να το αποκτήσει ή να το γνωρίσει από κοντά. Ταξιδεύει στο σύγχρονο αρχιτεκτονικό πρόσωπο του Rotterdam, στη Λιέγη του Georges Simenon, στην αρχαία πόλη της Πέτρας στην Ιορδανία, στο γοπητευτικό απλό νησί Panarea, που βρίσκεται κοντά στις ακτές της Σικελίας — γυριστό και από την ταινία Caro Diario του Nanni Moretti και μαθαίνει για τις πέντε πένες που σχεδίασε ο Cleto Murati για πάντα βροβλητή Νόμπελ λογοτεχνίας.

Γ. Π.

Classic Living : τεύχος 15

Απρίλιος - Ιούλιος 2004

Αν διερωτάται κανείς πώς μπορεί να είναι ένα σύγχρονο περιοδικό που διαπραγματεύεται το καλό γούστο, χωρίς εντυπωσιασμούς και μωδάτο life style και χωρίς να αισθανθεί προαβεβλημένος από νεοπολιτιστικές υπερβολές, την απάντηση μπορεί να την πάρει μέσα από τις σελίδες του τριμηνιαίου Classic Living που εκδίδεται στο Μιλάνο από τον Carlo Ludovico Russo, υπό την καλλιτεχνική διεύθυνση του Maurizio Maselli και είναι δίγλωσσο με κείμενα στα Αγγλικά και τα Ιταλικά, ωσίε να απευθύνεται στο μέσο Ευρωπαίο και όχι μόνο.

Κριτώντας κανείς στο χέρι του το 15ο τεύχος έλκεται πρώτ' απ' όλα από την αισθητική του εντύπου, που είναι σύγχρονη, μινιέρνα με προσωπικότητα, χωρίς να καταφεύγει σε εντυπωσιακές σχεδιαστικές ακρότητες. Η φιλοσοφία της θεματολογίας και του ύφους του περιοδικού διαφαίνεται ήδη από το editorial όπου ξεκινάει με την φράση του Dante Alighieri από την «Ομήϊη Κωμωδία»: «Διανοηθείτε την καταγωγή σας. Δεν γεννηθήκατε για να ζήσετε σαν κτήνη, αλλά για να επιδιώξετε αρετή και να αποκτήσετε γνώση».

Ο συντακτικός συντάκτης θέματα αρχιτεκτονικής και ντιζίν, γνωρίζει ιδιαίτερους τόπους και ανθρώπους, αντικείμενα και θεματικές χρήσης, γευσις, απόψεις, μόδα και ότι μορφοποιεί τη ζωή μας έτσι κι αν είναι δύσκολο να το αποκτήσει ή να το γνωρίσει από κοντά. Ταξιδεύει στο σύγχρονο αρχιτεκτονικό πρόσωπο του Rotterdam, στη Λιέγη του Georges Simenon, στην αρχαία πόλη της Πέτρας στην Ιορδανία, στο γοπητευτικό απλό νησί Panarea, που βρίσκεται κοντά στις ακτές της Σικελίας — γυριστό και από την ταινία Caro Diario του Nanni Moretti και μαθαίνει για τις πέντε πένες που σχεδίασε ο Cleto Murati για πάντα βροβλητή Νόμπελ λογοτεχνίας.

Γ. Π.

Θητεία : τεύχος 1

Απρίλιος 2004

Όσοι από τον αρσενικό πληθυσμό, βρίσκονται χρόνο κατά τη διάρκεια της στρατιωτικής σας θητείας να ξεφυλλίσετε το περιοδικό «Θητεία», τότε αν δείτε το νέο τεύχος της δεύτερης περιόδου του, θα μελντε κατόπληκτοι.

Γιατί πώς αλλιώς μπορεί να αντιδράσει κανείς όταν βλέπει σε ένα περιοδικό του υπουργείου Εθνικής Άρμυας άρθρα με τίτλο «Ο νέος αγρότης είναι... ωραίος», κείμενα για τη βαλκανική φλέβα των καλλιτεχνών, για το πώς η πθοποιός Τζίνα Αλοΐμου και ο Γρηγόρης Αρναούτσγιου βρέθηκαν από την επαρχία στα ηλιποτικά πλατώ, για το Σάκη και τη Γεγονίσιο ή για αλοπομόντες στάκες των επλεοπτικών σταρ.

Φυσικό η «Θητεία» έχει και τα απαραίτητα θέματα από τη ζωή και τις δραστηριότητες των Ενόπλων Δυνάμεων. Τημως ο μοντέρνος σχεδιασμός του περιοδικού, το οργανωμένο εμπορικό τμήμα που διαθέτει και η διάθεση για ανεπιτηποίη από τις αγκυλώσεις τέτοιων εντύπων, είναι ένα πολύ καλό βήμα που μακάρι να έχει ουνέχεια.

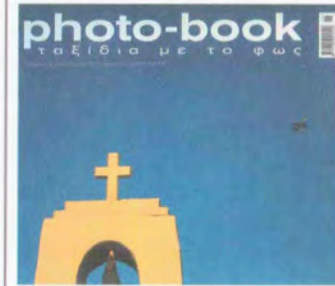
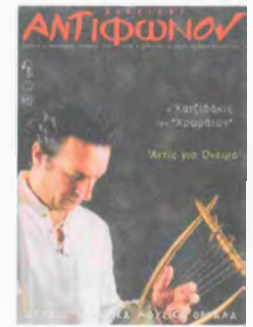

Photo book : τεύχος 2

Ιούλιος - Ιούλιος 2004

«Εάν η ελληνική φωτογραφία αξίζει ένα photo-book, ή, εάν μοιζιμήτε, εάν το photo-book αξίζει να είναι η παρακαταθήκη για την ελληνική φωτογραφία, αυτό θα συμβεί από μόνο του...». Ψύχραιμος και ρεαλιστής ο Νίκος Ζάντολης, εκδότης ενός καινούριου περιοδικού, που ξεκίνησε τον περασμένο Απρίλιο φιλοδοξεί να καταγράψει όλες τις τάσεις στο χώρο της σύγχρονης φωτογραφίας, θεωρώντας τη —και ασωτά— ως μια ολοκληρωμένη μορφή τέχνης.

Ελάχιστο άρθρα και συνητεύξεις και επιμονή στις παρουσιάσεις του έργου νέων (ακόμα και των μαθητών Δημοτικού Σχολείου!) και αναγνωρισμένων καλλιτεχνών, βρίσκονται στο επίκεντρο του διμηνιαίου περιοδικού, το οποίο φαίνεται να θέλει να αποφύγει κείμενα τεχνικής φύσεως, συμβουλές ή έρευνες αγοράς και θέλει να επικεντρωθεί στην καλλιτεχνική φύση της φωτογραφίας.

Αντίφωνον : τεύχος 6

Σεπτεμβριος - Οκτώβριος 2004

Ένα χρόνο πριν, η Ένωση Ελλήνων Μουσικιστών αποφάσισε να προχωρήσει σε ένα ακόμη βήμα για την καλύτερη επικοινωνία μεταξύ των μελών της. Το διμηνιαίο περιοδικό «Αντίφωνον» απευθύνεται, όμως, και στους νέους μουσικούς και συνθέτες, ενώ περιλαμβάνει και θέματα γενικότερης μουσικής παιδείας.

Στο καινούριο τεύχος διαβάσαμε ένα αφιέρωμα του εκδότη Κωνσταντίνου Λυγνού για τα δέκα χρόνια από το θάνατο του Μάνου Χατζιδάκι, αφιέρωμα στα αρχαία ελληνικά όργανα, αλλά και ενδιαφέροντα σχόλια πάνω στην επικαιρότητα, από το οποία ξεχωρίσαμε τις αναφορές στη δήλωση του Μ. Μιχαηλίου ότι αποτελεί τον... «Ρεχάγκελ» της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης και σε άρθρο του Ηλία Ανδριόπουλου για το πότε εμφανίστηκε στην Ελλάδα η μελοποιημένη ποίηση.

Ο Andrea Illy, της μεγάλης οικογένειας του καφέ, παρουσιάζει έργα του Γιάννη Κουνέλλη και μιλά για τη σύγχρονη τέχνη και τη σχέση της με τις επιχειρήσεις

Η ΤΕΧΝΗ ΗΤΑΝ ΠΑΝΤΟΤΕ ΚΑΙ «ΜΠΙΖΝΕΣ»

συνέντευξη στην Ντούσα Ρουχωιά

Τι άλλο να πει κανείς για τον Γ. Κουνέλλη; Η δουλειά του φέρει πάντα την εγγύηση της πολυχρονής και διαρκούς αφσίωσης στα ιδεώδη της τέχνης, ακολουθώντας μια αυστηρά προσωπική πορεία. Κανείς άλλος καλλιτέχνης του καιρού μας δεν μναιοβγίνει με τέτοια άνεση στους μύθους του αρχαίου ελληνικού πολιτισμού όσο και στο μύθο της σύγχρονης κοινωνίας μας δημιουργώντας αντικείμενα προβληματισμού και αναθεώρησης όσων πεποιθήσεων μας έχουν απομεινεί.

Οι καλλιτέχνες είναι απόλυτα σημαντικοί στην πορεία της κοινωνίας, συμφωνώ, όμως σημαντικοί είναι και οι κορραγοί που την υποστηρίζουν. Σαφώς οι καλλιτέχνες δημιουργούν ανεξάρτητα από την βοήθεια του κορραγο, όμως πολλά έργα δεν θα μπορούσαν να βγουν από τα εργαστήρια των δημιουργών χωρίς τη στήριξη αυτού που αναλαμβάνει το κόστος. Γι' αυτό το λόγο θελήσαμε να γνωρίσουμε από κοντά μια μεγάλη προσωπικότητα, τον επιχειρηματία Αντρέα Ιλλυ, διευθύνοντα σύμβουλο της γνωστής εταιρείας «illycafe» που εδώ και χρόνια κορραγο σημαντικά καλλιτεχνικά έργα, συνεργάζονται πάντα με το Γιάννη Κουνέλλη, ενώ είναι ο βασικός κορραγο της τελευταίας Μπιεννάλε της Βενετίας.

Πώς έτυχε και πλησιάσατε τη σύγχρονη τέχνη; Ήταν αναπόφευκτο. Η τέχνη είναι κάτι το εξαιρετικό που έχει αναχθεί σε σύστημα. Καθώς οι πυλώνες πάνω στους οποίους βασίζεται όλη η επιχείρηση της οικογένειάς μου είναι η ηθική και το πάθος για κάθε τι το εξαιρετικό, το ωραίο και το καλοφτιαγμένο, η συνάντηση με την τέχνη ήταν αναπόφευκτη.

Ποιες περιόδους της τέχνης αγαπάτε περισσότερο; Η γλώσσα και τα στυλ μέσα στην τέχνη αλλάζουν αλλά η αξία και η λειτουργικότητα της τέχνης παραμένουν διαμέσου των αιώνων, απάράλλαχτα. Δεν γίνεται να αποδέχεται κανείς μία περίοδο και να αρνείται μία άλλη, γιατί η τέχνη είναι η εικόνα του καιρού μας, μια οπλοκνηφωτογραφία των όσων βρίσκονται γύρω μας.

Υπάρχουν όμως έργα από άλλες εποχές που σας συγκινούν ιδιαίτερα και που θα θέλατε για παράδειγμα να κατεβάσετε από τον τοίχο ενός μουσείου για να τα πάρετε στο σπίτι σας;

Είναι πολλά τα έργα που αγαπώ μέσα από την ιστορία της τέχνης. Στον τοίχο πίσω απ' το γραφείο μου έχω έναν πίνακα του Ρόζενκουιστ, ενός από τους σημαντικούς εκπροσώπους της Pop Art που σχεδίασε το σημάδι illy έτσι όπως το βλέπετε σήμερα. Παρ' όλ' αυτά

πρέπει να πω ότι δεν ζω την εμπειρία της τέχνης σαν μία επιθυμία κατοχής αλλά πιο πολύ σαν ανάγκη διάδοσης ενός μηνύματος σε όλο τον κόσμο, αν είναι δυνατόν. Έτσι πρέπει να ερμηνεύεται η πρόθεση της επιχείρησης illy να στηρίζει καλλιτέχνες και θεοκομους: θέλουμε να συμβάλλουμε ώστε όλο και περισσότερος κόσμος να δέχεται το μήνυμα της τέχνης. Όσο για τη συλλογή illy (Σ.Σ. πρόκειται για τα φλυτζανάκια του καφέ ειδικά σχεδιασμένα για την εταιρεία illy από διάφορους μεγάλους καλλιτέχνες) είναι ένα μέσο διάδοσης αυτού του μηνύματος την ίδια στιγμή της απόλαυσης του καφέ.

Πρέπει κανείς να καταλαβαίνει ένα έργο τέχνης για να το αγαπήσει, να εμπιστευτεί το ένστικτό του, ή μήπως υπάρχουν και άλλοι δρόμοι προσέγγισης; Θεωρώ ότι είναι σημαντικό να επιτυγχάνεται σύζευξη μεταξύ της αρχικής, ενστικτώδους ανάγνωσης του έργου με μία πιο προσεκτική ανάλυση που ακολουθεί. Πρέπει να αναρωτιόμαστε τι σημαίνει το έργο για εμάς, τι συναίσθημα μας προξενεί ενώ το τοποθετούμε μέσα στην εποχή που γεννήθηκε ώστε να κατανοήσουμε σε βάθος τι ήθελε να μας πει ο καλλιτέχνης.

Πώς λειτουργεί η τέχνη μέσα στη δική σας ζωή; Για μένα η τέχνη είναι μια μορφή για βαθύτερη σκέψη αλλά και μια πηγή απόλαυσης. Αποτελεί, πλέον, μέρος της καθημερινότητάς μου.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΝΕΛΛΗΣ

Χωρίς τίτλο, 2004

Εγκατάσταση

Σίδερο, κάρβουνο, ξύλινες τάβλες, τρίποδα και υφασμάτινοι σάκοι
Δανεισμός από τον ΟΠΕΠ στο ΕΜΣΤ, στο πλαίσιο της Πολιτιστικής Ολυμπιάδας, Αρ. Εισ. 539/04

Με ποιον τρόπο ενημερώνεστε για τα έργα που ενδιαφέρουν τη συλλογή σας ή αυτά που σας ενδιαφέρουν να κορραγοήσετε;

Ο καλλιτεχνικός επιμελητής της «illycafe» είναι ο Κάρλο Μπνιχ, καλλιτέχνης και ο ίδιος. Έχουμε στενή συνεργασία. Ο Κάρλο με βοηθά να κατανοήσω τη συνεχή εξέλιξη στο χώρο της σύγχρονης τέχνης κι αποφασίζουμε μαζί τι μας ενδιαφέρει για την συλλογή «illy collection» και τι για το υπόλοιπο σχεδία μας. Όσο για τους νεώτατους καλλιτέχνες έχουμε δημιουργήσει ένα δίκτυο, αναπτύσσουμε διάφορες πρωτοβουλίες, οργα-

νώνουμε βραβεία, είμαστε σε επαφή με σημαντικούς διεθνείς φορείς που μας βοηθούν να προσανατολιστούμε προς τους κολλιτέχνες που μας ενδιαφέρουν για να υποστηρίξουμε.

Ποιος μπορεί να είναι ο ρόλος της τέχνης στην σημερινή κοινωνία;
Η τέχνη είναι σαν μια μεγάλη κεραία, είναι ο δέκτης που πιάνει εγκώμια, κάθε κραδασμό και συγχρόνως ένας μεγεθυντικός φακός της πραγματικότητας.

Υπάρχουν έργα που σας ενοχλούν; Θα μπορούσατε να ανεχθείτε τη λογοκρισία για κάποια από αυτά;

Δεν συμπάθω τη λογοκρισία αλλά δεν αγαπώ και την τέχνη που έχει σαν μοναδικό σκοπό της να προκαλέσει σοκ.

Τι θα βάzaτε σε ένα δικό σας μουσείο;

Η συλλογή Illy είναι όντως η μεγαλύτερη συλλογή έργων τέχνης εκτός μουσείου.

Η σύγχρονη τέχνη είναι και μπίζνες;

Αυτό είναι σίγουρο, ακριβώς όπως συνέβαινε και στην Ελληνική αρχαιότητα ή στο Μεσαίωνα ή στην Αναγέννηση.

Ποιό είναι το πιο δυνατό συναίσθημα που σας προκαλεί το έργο του Γιάννη Κουνέλλη;

Μια αίσθηση αρχέγονης ενέργειας που αναδύεται από τα υλικά και από τη φόρμα των έργων του, μια μαγνητική δύναμη που εγκλωβίζει αρχικά το μάτι, στη συνέχεια το νου και τελικά κάθε ιστό του σώματος.

Τι αγαπάτε από την Ελλάδα και τι απεχθάνεστε;

Ο δυτικός πολιτισμός γεννήθηκε στην Ελλάδα, σαν να λέμε τα θεμέλια του σπιτιού στο οποίο ζούμε. Τι απεχθάνομαι; Τι στιγμή που πρέπει να φύγω από την Ελλάδα.

Είναι αλήθεια ότι ο ωραιότερος καφές γίνεται στη Νάπολη;

Στη Νάπολη ο εσπρέσσο είναι θρησκεία. Εκτός όμως από την βαθειά παράδοση μεγάλο ρόλο παίζει το νερό. Σε καθυποβάλλει βέβαια και το ίδιο το περιβάλλον. Αποτέλεσμα να γίνονται εδώ, σε μεγάλο ποσοστό, πολύ καλοί εσπρέσσο, πράγμα το οποίο όμως συμβαίνει, πλέον, σε κάθε μέρος του κόσμου καθώς διαδίδεται διαρκώς, παντού, η κουλτούρα του εσπρέσσο.

 www.illy.com www.emst.gr

Η Illy έχει την έδρα της στη Τεργέστη, ιταλική πόλη διάσημη για τα καφέ της για τους λαοτέχνες της και για τον δυνατό της αέρα που λέγεται «μπόρα». Η Illy σερβίρει περισσότερο από 5 εκατομμύρια καφέ εσπρέσσο την ημέρα.

Ο αδελφός του κ. Andrea Illy, Riccardo, έχει εκλεγεί νομάρχης της περιοχής Φριούλι Βενετία Τζουλια με αριστερή συμμεχία.

Τα έργα του Γιάννη Κουνέλλη, ο οποίος ετοιμάζει μεγάλη έκθεση στη Νέα Υόρκη, παρουσιάζονται στο Εθνικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης της Αθίνης, μέχρι το τέλος του χρόνου.

Μια μίνι - ξενάγηση στα βιβλία που χρησιμοποιούν οι μαθητές **Γυμνασίου - Λυκείου**

Η ακαδημαϊκή χρονιά 2004 -2005 ξεκίνησε και κυλάει κανονικά. Στις 11 Σεπτεμβρίου οι μαθητές προσήλθαν στα σχολεία τους για τον καθιερωμένο αγιασμό. Ήταν Δευτέρα φέτος. Η επόμενη μέρα —σε κάποιες περιπτώσεις οι επόμενες— ήταν αφιερωμένη στην παραλαβή των βιβλίων. Γέμισε η χώρα με μαθητές που κουβαλούσαν τις νέες στοίβες στα δωμάτιά τους. Βιβλία κάθε μεγέθους, ύψους, θέματος, χρώματος. Βιβλία που θα τους συντροφέψουν για μια χρονιά ο' αυτό ταξίδι της γνώσης. Το «δόντι» μπήκε σε μια σχολική βιβλιοθήκη και σας εξασφάλισε ένα μικρό δείγμα από τα βιβλία αυτά, ένα από κάθε τόξη. Γενική διαπίστωση: τίποτα δεν έχει αλλάξει και τίποτα δεν είναι όπως παλιά...

ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ Α' ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

Εξώφυλλο: Πολύχρωμο καρταετοί σε διάφορα σχήματα που κρατούνται από σπάγκους αριθμών. Και μετά τα απολύτως απαραίτητα: το μάθημα, η τάξη και οι συγγραφείς, πέντε στο πλήθος, γραμμένοι με αλφαβητική σειρά.

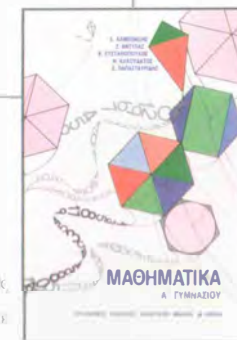
Περιεχόμενο: Οκτώ βασικές μαθηματικές ενότητες —οι ίδιες με παλιά— μαζί και Άλγεβρα και Γεωμετρία. Δεν αλλάζει άλλωστε αυτή η επιστήμη, μόνο τα χρώματα, τα σχήματα και οι γραμμισσοειρές έχουν εξελιχθεί. Κατά τ' άλλα: Φυσικοί και δεκαδικοί αριθμοί, Μετρήσεις μεγεθών, Τα κλάσματα, Ανάλογα ποσά, Βασικές γεωμετρικές έννοιες, Οι γωνίες, Ευθύγραμμα οχήματα και Οι ρητοί αριθμοί.

Σχόλιο: Ιδιαίτερο είναι το σημείωμα των συγγραφέων στο εσώφυλλο: «Το βιβλίο αυτό είναι ανθρώπινο δημιούργημα, φανερώς δεν είναι τέλειο. Ο μόνος τρόπος για να έχουμε στα σχολεία μας, μετά από μερικό χρόνο, ένα καλύτερο βιβλίο για την Α' τάξη Γυμνασίου, είναι ο νηφάλιος και ελεύθερος διάλογος».

Μαθητική
Βιβλιοθήκη

του Πέτρου Ψωμά

2004-2005

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ Β' ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

Εξώφυλλο: Ένα απλό φόντο, τα ονόματα των τεσσάρων συγγραφέων, η τάξη και ο ιδιαίτερος διατυπωμένος τίτλος: «Ο Ιησούς Χριστός, ο Καινούργιος Κόσμος του Θεού κι Εμείς». Στο πλαίσιο του κάτω μέρους δυο χέρια που αγγίζονται, χέρια πολύ πιο ανθρώπινα απ' ότι στον κλασικό πίνακα ζωγραφικής του Μιχαήλ Άγγελου, όπου η λεπτομέρεια παραπέμπει.

Περιεχόμενα: Όπως και ο τίτλος, έτσι και οι τίτλοι των κεφαλαίων είναι περιγραφικοί και εκτενείς. Τέσσερα τα κεφάλαια: Α) Ο Ιησούς Χριστός έρχεται και εγκαينιδίζει τον καινούργιο κόσμο του Θεού, Β) Ο Χριστός επικοινωνεί με τους ανθρώπους και με τη διδασκαλία του δείχνει τη Βασιλεία του Θεού, Γ) Ο Χριστός με τα θαύματά του φανεώνει χειροπιαστά τον καινούργιο κόσμο του Θεού, Δ) Η Βασιλεία του Θεού πορεύεται μέσα από τα Πάθη και την Ανάσταση του Χριστού.

Σχόλιο: Η δομή του βιβλίου το καθιστά ευανάγνωστο και ευχάριστο. Κάθε διδακτική ενότητα απαρτίζεται από την ούτως ή άλλως εισαγωγή, το κείμενο και έξι παραρτήματα (ερμηνευτικό, ερωτήσεις, θέματα για συζήτηση, εργασίες, βοηθητικό υλικό, σύντομη). Αν ληφθεί υπόψη και η έντονη και πλούσια εικονογράφηση και στις 300 σελίδες του βιβλίου, το σκόλο βγαίνει αβίαστα: καμία σχέση με τα θρησκευτικά άλλων εποχών.

ΜΟΥΣΙΚΗ

Γ' ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

Εξώφυλλο: Ο τίτλος «Η Μουσική» είναι γραμμένος με κεφαλαία γράμματα. Ο υπότιτλος με πεζά: «Μέσα από την ιστορία της». Συνοπτική έκδοση της Γ' Γυμνασίου με ένα εικαστικό που δεν θυμίζει ιδιαίτερα μουσική.

Περιεχόμενα: Πέντε ιστορικά κεφάλαια πραγματεύεται το βιβλίο. Τιτλοφορούνται αντίστοιχα: Οι μεγάλοι του κλασικισμού, Ρομαντισμός, Εθνικές Σχολές, Η μουσική στον Ελλαδικό χώρο την 2η χιλιετηρίδα μ.Χ και Δημοτική Μουσική.

Σχόλιο: Στο τέλος του βιβλίου υπάρχει ένα πολυσελίδο αλφαβητικό παράρτημα με επεξηγήσεις μουσικών όρων (από το βαλς έως την φαντοσία) και βιογραφίες μουσικών (από τον Βάγκνερ ως τον Ζμπέρ). Ακολουθεί εξίσου ενδιαφέροντα σειρά από παρτιτούρες, υπό τον γενικό τίτλο «Μουσικά Παραδείγματα».

ΧΗΜΕΙΑ Α' ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

Εξώφυλλο: Δύο επιστήμονες —ένας αρχαίος και ένας νεότερος— συλλογίζονται μόρια και δεσμούς ανάμεσα σε σκάρπιους χημικούς τύπους. Σύλληψη ενδιαφέρουσα, υλοποίηση πρόχειρη και απλοϊκή. Ο τίτλος, τουλάχιστον, εμμεγέθης και συμβολικός: εκεί που η Α' Λυκείου συναντά τη Χημεία.

Περιεχόμενα: Σαφής η παραγραφιστική του βιβλίου: πέντε κεφάλαια, παραρτήματα και βιβλιογραφία. Τα τρία πρώτα κεφάλαια είναι τα παλιά και κλασικά: Βασικές Έννοιες, Περιοδικός Πίνακας-Δεσμοί, και Οξεία-Βάσεις-Άλατα-Οξειδία. Κεφάλαιο τέταρτο: Στοιχειομετρία. Γνωστές από παλιά έννοιες (mole, Avogadro, διαλύματα) υπό νέο τίτλο. Κεφάλαιο

πέμπτο: Πυρηνική Χημεία. Απόδειξη πως τα χρόνια πέρασαν και οι καιροί αλλάζουν. Μαζί και κάποιες επιστήμες.

Σχόλιο: «Με το βιβλίο αυτό αρχίζει μια νέα προσπάθεια για την ανανέωση και τον εκσυγχρονισμό των συγγραμμάτων του Λυκείου» διεκρινίζει η συγγραφική ομάδα στο προλογικό της σημείωμα. Και κάπου παρακάτω συμπληρώνουν: «προσπαθήσαμε κατά το δυνατόν να ακολουθήσουμε τις σύγχρονες τάσεις συγγραφής διδακτικών βιβλίων». Ικανοποιητική προσπάθεια. Εντυπωσιακή η (ελληνόγλωσση και ξενόγλωσση) βιβλιογραφία.

ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ Β' ΛΥΚΕΙΟΥ

Εξώφυλλο: Το τεράστιο σύστημα —που μάλλον περί κάποιου τεχνολογικού εξοπλισμού που διεκπεραιώνει την επικοινωνία πρέπει να πρόκειται— είναι κατάμαυρο. Ίσως γιατί είναι κόντρο σε φωτεινό φόντο. Κατά τα λοιπά: εκδότης, τίτλος, συγγραφέας και τάξη. Μ' αυτή τη σειρά.

Περιεχόμενα: Δεκαοχτώ κεφάλαια απαρτίζουν το σύγγραμμα, συν τα Παραρτήματα και οι Αναφορές. Εμπίπτουν στις εξής ενότητες: Εισαγωγή στην Τεχνολογία Επικοινωνιών, Συστήματα Επικοινωνίας Δεδομένων, Συστήματα Τεχνικού Σχεδιασμού, Οπτικά Συστήματα, Συστήματα Παραγωγής Γραφικών, Συστήματα Ήχου και Εικόνας.

Σχόλιο: Το βιβλίο δεν είναι έκδοση του Οργανισμού Εκδόσεων Διδακτικών Βιβλίων αλλά του Ιδρύματος Ευγενίδου. Εξάλλου δεν αποτελεί πρωτόλειο, μα πρόκειται για απόδοση στα ελληνικά του βιβλίου του Mark Sanders με τίτλο "Communication Technology, Today and Tomorrow" που κυκλοφορεί από τις αμερικάνικες εκδόσεις McGraw Hill με το ίδιο ακριβώς εξώφυλλο. Επιστήμη φρέσκια και —προς το παρόν— εισαγόμενη.

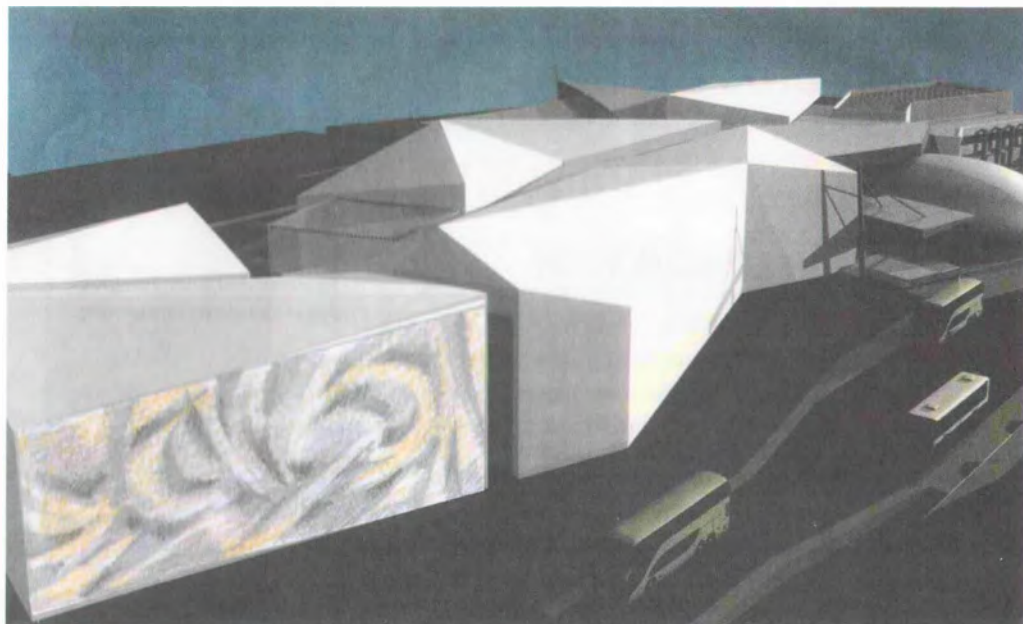
ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΑ Γ' ΛΥΚΕΙΟΥ

Εξώφυλλο: Απλό και ολίγον σκοτεινό, ίσως για να προειδεύει τους μαθητές - ανογνώστες του. Σκυμμένα κορμιά, με πρόσωπα κρυμμένα, περιουλλέγουν τον καρπό, κάτω απ' τον ήλιο. Τάξη Γ' (η δύσκολη) και ο λόγος για την κοινωνία (δύσκολος εξίσου).

Περιεχόμενα: Η επιστήμη της Κοινωνιολογίας, Θεμελίωση και θεωρητικές προσεγγίσεις της Κοινωνιολογίας, Κοινωνιολογική Έρευνα - Μέθοδοι και τεχνικές, Κοινωνίες στο χώρο και στο χρόνο, Πολιτισμός - κουλτούρα - πολιτισμικές ηθικές, Κοινωνικοί θεσμοί, Κοινωνικοποίηση και κοινωνικός έλεγχος, Κοινωνική διάρθρωση - διαστρωμάτωση - κινητικότητα - μετάταξη, Κοινωνικά προβλήματα - κοινωνική απόληση, Στερεότυπα - ηρω, καταλήψεις.

Σχόλιο: Και καλά να είναι δέκα τα κεφάλαια, αλλά όταν οι όροι, στους τίτλους μόνο των κεφαλαίων, είναι - εικαστικό! Το γλωσσάρι μόνο καταλαμβάνει 12 σελίδες, χάρις το ευρετήριο όρων και ονομάτων. Σημειώνεται πως η συγκεκριμένη αποτελεί συνοπτική επανεκδοση του αντίστοιχου βιβλίου του 1998. Α, ναι, ξεφυλίζοντας τις 250 σελίδες μετρήσαμε και 32 φωτογραφίες! Πολύ βαρύ βιβλίο!

Νέο Μουσείο Πατρών Πηγή έμπνευσης και αδιαφορίας

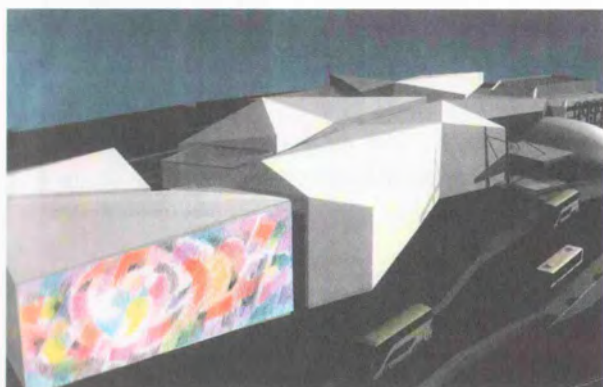
Ακριβώς ένα χρόνο, είχαμε φιλοξενήσει στο «δ» μια αναλυτική παρουσίαση των σχεδίων του Νέου Μουσείου Πατρών, έτοιμα όπως μας τα είχε παρουσιάσει ο αρχιτέκτονας Θεοφάνης Μπουμπότης. Γράφαμε τότε ότι αν τα έργα ξεκινήσουν άμεσα, το έργο μπορεί και να έχει ολοκληρωθεί—έ-στω κατ' ένα μέρος—ως το 2006, ώστε η Πάτρα να διασώσει κατ' έναν τρόπο την αξιοπρέπειά της.

Τελικά η Πάτρα δεν ενδιαφέρθηκε ουδόλως περί της αξιο-

πρέπειάς της, το υπουργείο Πολιτισμού επίσης κι έτσι το Μουσείο φυσικά δε προλαβαίνει να ολοκληρωθεί ως το 2006, αφού ακόμα δεν έχει... ξεκινήσει!

Λίγες εβδομάδες μετά την περυσινή παρουσίαση των σχεδίων του Μουσείου, είχαμε πάρει τότε κατ' τον πιο ευγενικό τρόπο από το ζωγράφο Τάκη Παρλαβάτσα, μια δική του ματιά πάνω στις αρχιτεκτονικές ιδέες του Θ. Μπουμπότη. Δύο σχέδια, που «ντύνουν» ζωγραφικά τις πλευρές της πρόσοψης του Μουσείου.

Κανονικά θα έπρεπε ένα χρόνο μετά την πρώτη παρουσίαση των σχεδίων, να παρακολουθούμε την πρόοδο των εργασιών. Ελλείψει εργασιών, όμως, κι αφού στην Πάτρα δε φαίνεται τα σχέδια να αποτελέσουν πηγή έμπνευσης ώστε να διεκδικήσουν πιο δυναμικά όσα τους υποσχέθηκαν, δημοσιεύουμε τις ιδέες του Τάκη Παρλαβάτσα, ως τη μόνη έμπρακτη ανταπόκριση γύρω από το (υποτίθεται) μεγάλο όνειρο της ακοϊκής πρωτεύουσας.

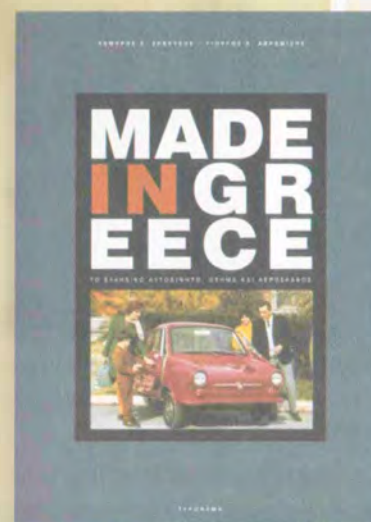

Έχετε οδηγήσει ποτέ ελληνικό αυτοκίνητο;

Πόσοι άραγε γνωρίζουν ότι τη δεκαετία του '60 κατασκευάζονταν εξ' ολοκλήρου ελληνικά τρακτέρ;

Σε ποιους ονόματα όπως ΒΙΑΜΑΞ, PONY, ΜΕΒΕΑ ξυπνάνε μνήμες «ηρωικών» εποχών;

Πόσοι θυμούνται τις πράσινες τρίκυκλες μοτοσυκλέτες που εκτελούσαν μεταφορές μέχρι πριν από λίγα χρόνια;

Γι' αυτούς που δεν πιστεύουν ότι η Ελλάδα είναι απλώς ένα μεγάλο ξενοδοχείο, το «Made in Greece» είναι η έκδοση που τόσο καιρό περίμεναν.

Όλοι οι κατασκευαστές οχημάτων και τα δημιουργήματά τους παρελαύνουν μέσα από τις σελίδες του, ξεδιπλώνοντας στα μάτια του αναγνώστη μία ελληνική ιστορία που πλέον έχει ξεχαστεί.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΤΥΠΟΡΑΜΑ

Πρωτοκίλιος Αδελφός και Κοιμηγείων Θεοτόκου
Κρασιπλάκαμβος, Ρίο - 26442 Πάτρα
Τηλ. 26110 993460 • email: info@typorama.gr
www.typorama.gr

Στα καταστήματα βιβλιοπωλεία, και στο 2610 993460

Καλαβρυτινοί ζωγράφοι στην Παλαιολογίνα

Έκθεση Καλαβρυτινών ζωγράφων στο αρχοντικό της Παλαιολογίνας στα Καλάβρυτα διοργανώθηκε από 14 - 26 Σεπτεμβρίου. Η έκθεση ήταν ένα ακόμα πολιτιστικό γεγονός για το συγκεκριμένο χώρο, που ενισχύει το αίτημα του Δήμου για ολοκλήρωση επιτέλους του έργου, αποπερότωση των γραφειοκρατικών και άλλων εργασιών που χρειάζονται ώστε ο χώρος επιτέλους να αποδοθεί σε πλήρη χρήση. Στη φωτογραφία ένα από τα έργα της έκθεσης, πίνακας της Αλεξάνδρας Κηπουργού.

Νέοι αρχιτέκτονες στη Ζάκυνθο

Μια συνάντηση αρχιτεκτονικής από την οποία μπορούν να προκύψουν πολλές και ενδιαφέρουσες συνεργασίες πραγματοποιήθηκε στα τέλη του περασμένου Σεπτεμβρίου στη Ζάκυνθο.

Το 10ο Διεθνές Σεμινάριο Αρχιτεκτονικής Σύνθεσης διοργανώθηκε από τη Νομαρχία Ζακύνθου και το Πανεπιστήμιο της Παβία της Ιταλίας, με αφορμή τη σύσταση στη Ζάκυνθο του Ιδρύματος UGO FOSCOLO. Σκοπός του Ιδρύματος είναι η διάδοση σε εθνικό και ευρωπαϊκό επίπεδο ενός δυναμικού ερευνητικού κέντρου για την ελληνική και ιταλική κουλτούρα με την πολύτιμη πολιτιστική παρακαταθήκη του Ούγκο Φώσκολο.

Το Σεμινάριο Αρχιτεκτονικής Σύνθεσης, στο οποίο συμμετείχαν φοιτητές από τη Μασαχουσέτη, την Αυστραλία, την Κίνα, την Τυνησία, την Ιταλία και την Ελλάδα, είχε φέτος ως αντικείμενο την αρχιτεκτονική μελέτη για ένα πολιτιστικό κέντρο στη Ζάκυνθο, αφιερωμένο στον Ούγκο Φώσκολο.

Η Πάτρα τίμησε την Απελευθέρωση

Για πρώτη χρονιά φέτος, ο Δήμος της Πάτρας αποφάσισε να τιμηθεί η επέτειος της διπλής απελευθέρωσης της πόλης, από Τούρκους και Γερμανούς που συνέβη στις 4 Οκτωβρίου. Έτσι στη Δημοτική Πινακοθήκη Πατρών λειτούργησε έκθεση ντοκουμέντων και αρχειακού υλικού, αφιερωμένου σε αυτή την επέτειο, με έμφαση στην απελευθέρωση από τη Γερμανική κατοχή.

Το υλικό που εκτέθηκε προήλθε από το Κινηματογραφικό Αρχείο του υπουργείου Εξωτερικών, την Εταιρεία Συλλογής - Διάσωσης Ιστορικών Αρχείων Νομού Αχαΐας, το Ιστορικό Αρχείο Αντώνη και Κυριάκου Σκιαθό, το Αρχείο του Βλάση Βελλόπουλου και το Αρχείο του Δήμου Πατρέων. Στα εγκαίνια της έκθεσης τιμήθηκαν και προσωπικότητες ή απόγονοι προσωπικοτήτων που έπαιξαν ουσιαστικό ρόλο στην περίοδο της γερμανικής κατοχής. Ανάμεσά τους και ο Χανς Ερεντσάλε, εκπρόσωπος του Διεθνούς Ερυθρού Σταυρού στην Πάτρα, την περίοδο 1940 - 1944, προς τιμή του οποίου έχει δοθεί το όνομά του σε όρο του κέντρου της Πάτρας.

Ο Καραγκιόζης εμπνέει ακόμα!

Τη τελευταία χρόνια, αποδείχτηκε και με ιστορικό στοιχείο ότι η Πάτρα αποτελεί τη γενέτειρα του Καραγκιόζη. Γι' αυτό το λόγο έχουν ξεκινήσει συγκεκριμένες προσπάθειες για να δημιουργηθούν στην πόλη πολιτιστικοί θεσμοί, εκπαιδευτικά προγράμματα και περιοδικές εκθέσεις που να αποκαλύπτουν άγνωστες στιγμές της ιστορίας του θεάτρου Σκιών και να αναδεικνύουν τις νέες φωνές που υπάρχουν σήμερα στο χώρο.

Σε αυτό το πλαίσιο διοργανώθηκαν στο Δημοτικό Θέατρο «Απόλλων» το τετράημερο 6 - 10 Οκτωβρίου οι 2οι Αγώνες Ελληνικού Θεάτρου Σκιών με την πρωτοβουλία της Δημοτικής Επιχείρησης Πολιτιστικής Ανάπτυξης Πάτρας (ΔΕΠΑΠ).

Αφιερωμένοι στο μεγάλο καραγκιοζοπαίκτη Γιάνναρο, έναν από τους λίγους δημιουργούς του θεάτρου Σκιών, που γέννησαν εν ζωή τη χαρά της αναγνώρισης, οι Αγώνες παρουσίασαν τα έργα ερασιτεχνών και επαγγελματιών καραγκιοζοπαϊκτών από όλη την Ελλάδα, αποδεικνύοντας ότι η τόσο παρεξηγημένη αλλά και τόσο γοητευτική λαϊκή αυτή τέχνη, έχει ακόμα εραστές, νέους και παλαιότερους, που εξακολουθούν να κάνουν βήματα προς τα μπροστά.

Μια βόλτα σε ακατάλληλο χώρο

Δεύτερη χρονιά φέτος που η Έκθεση Βιβλίου στην Αθήνα μετακόμισε στο νέο της χώρο, στον πεζόδρομο της Διονυσίου Αεροναγίτου και πλέον τα συμπεράσματα είναι σαφή. Όχι μόνο ο συγκεκριμένος πεζόδρομος δε θα έπρεπε να χρησιμοποιείται για τέτοιου είδους γεγονότα, προκειμένου να αφιερωθεί κυριολεκτικά ελεύθερος για τους Αθηναίους και τους τουρίστες, αλλά και η ίδια η έκθεση δεν εξυπηρετείται. Χωρίς χώρο για παράλληλες εκδηλώσεις (συναυλίες, κόπενινγκ κ.τ.λ.), χωρίς πρόβλεψη για περίπτερα που θέλουν να ξεφύγουν από τις κλασικές διοστάσεις και χωρίς μεγάλους διαδρόμους ανάμεσα στους εκθέτες, η ιδέα της μεταφοράς της έκθεσης αποδείχθηκε τελικό ατυχές και μάλλον από του χρόνου θα πρέπει να υπάρχει η επαναφορά της στο Πεδίο του Άρεως.

Αν σε όλα αυτά ουνυπολογιστεί και το γεγονός ότι το αγοραστικό κοινό του βιβλίου είναι σαφώς μειωμένο και πως οι περισσότεροι πηγαίνουν πια στις εκθέσεις για μια απλή βόλτα, τότε η ανάγκη για ένα χώρο πιο κατάλληλο, προκύπτει όμοια.

Τράπεζα Κύπρου

Τ Ρ Α Π Ε Ζ Α Τ Ο Υ Κ Ο Σ Μ Ο Υ

Μαζί, προχωρούμε μπροστά

Κορίνθου 224
262 21 Πάτρα
Τηλ.: 2610 635.500

Αμερικής 57 & Θεοδότου,
264 42 Πάτρα,
Τηλ. :2610 635.600

Απόηχοι

Από τη Σαντορίνη στην Αθήνα

Μια πολύ μεγάλη διοργάνωση στη χώρα της γενιωνιώσας φιλοξένησε η Ελλάδα το διάστημα 8-12 Οκτωβρίου. Στη Σαντορίνη και την Αθήνα διοργανώθηκε για πρώτη φορά στην Ελλάδα ο Παγκόσμιος Διαγωνισμός Οινοκόων (winefellers) με τη συνδιοργάνωση του Παγκόσμιου και του Πανελληνίου Συλλόγου Οινοκόων και με συμμετοχές που ξεπέρασαν τις 300 από όλο τον κόσμο.

Ο διαγωνισμός, που τελεφεύθηκε στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, ανέδειξε νικήτη τον Ιταλό οινικόδο Βεσπατιό Λιουίσο. Εκτός από τη διοργανωτική επιτυχία, η Ελλάδα είχε και μια ακόμα μάλλον σπρόσφινη διάκριση, καθώς ο Αντώνης Τουλιαμτζής, πρόεδρος του Πανελληνίου Συνδέσμου, αναδείχθηκε πρόεδρος του Παγκόσμιου Συλλόγου Οινοκόων.

Έκθεση στον Πύργο

Τη διάθεση να γίνει θεατός έδειξε με αποφασιστικότητα η μεγάλη επιχειρηματική έκθεση που διοργανώθηκε στα τέλη Σεπτεμβρίου στον Πύργο, στην αίθουσα και στον εξωτερικό χώρο του Κλειστού Γυμναστηρίου της πόλης. Το «ό» ήταν εκεί (στη φωτογραφία άποψη από το περίπτερο του περιοδικού) και είδε πολύ θετικά την ονούχη ματιά των επιχειρηματιών της περιοχής και τη διάθεση συνεργασίας τους.

ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΧΙΛΑΡΙ ΧΕΜΙΝΓΟΥΕΪ, ΚΑΡΛΙΝ ΜΠΡΕΝΕΝ
Ο ΧΕΜΙΝΓΟΥΕΪ ΣΤΗΝ ΚΟΥΒΑ

Ο Έρνεστ Χεμινγκουέϊ έζησε στην Κούβα από το 1939 μέχρι και το 1960. Στη διάρκεια αυτών των χρόνων έγραψε μερικά από τα αριστουργήματά του, όπως *Ο γέρος και η θάλασσα*, *Μια κινητή γιορτή*, *Νησιά της Καραϊβικής*, και τιμήθηκε με το Βραβείο Πούλιτζερ (1953) και με το Νόμπελ Λογοτεχνίας (1954).

Η ανιψιά του συγγραφέα Χίλαρι Χεμινγκουέϊ μαζί με τη μελετήτρια του Χεμινγκουέϊ Καρλίν Μπρένεν μάς αφηγούνται τη ζωή του στην Κούβα, τις ναυτικές του περιπέτειες, τις σχέσεις του με τις γυναίκες καθώς και με τους ανθρώπους που τον σημάδεψαν και αποτυπώθηκαν στα βιβλία του.

Ο αναγνώστης θα έχει την ευκαιρία να βρεθεί πλάι στον Χεμινγκουέϊ όχι μόνο στο περίφημο ψάρεμα ξιφία στα γαλά-

ζια νερά του Γκολφ Στριμ, αλλά και στο κυνήγι γερμανικών υποβρυχίων στη διάρκεια του Δεύτερου Παγκόσμιου πολέμου. Θα πληροφορηθεί πώς εμπνεύστηκε το βιβλίο *Ο γέρος και η θάλασσα* από ένα πραγματικό περιστατικό, θα είναι παρών στο πάρτι που ακολούθησε τη βράβειυσή του με το Νόμπελ, αλλά και στην πρώτη και τελευταία φορά που ο μεγάλος συγγραφέας συνάντησε τον Κάστρο μετά την επανάσταση.

Στις σελίδες αυτής της μοναδικής έκδοσης, που συνοδεύει επιτυχημένα στοιχεία βιογραφίας, ντοκουμέντα και ιστορικές μαρτυρίες, φιλοξενούνται σπάνιες φωτογραφίες από το προσωπικό αρχείο του Χεμινγκουέϊ, πολλές από τις οποίες δημοσιεύονται για πρώτη φορά.

ΝΤΙΝΟΣ ΓΙΩΤΗΣ
Η αναγνώριση
του Μάξιμου Ροδομάνου μυθιστόρημα

Οι δύο σκελετοί που ανακαλύπτονται σ' ένα απήλαιο της Πίνδου θα είναι η αφορμή για να μάθουμε την περιπετειώδη ιστορία του Μάξιμου Ροδομάνου, ενός άντρα που κατάφερε να φτάσει στην κορυφή στο χώρο της δημοσιογραφίας, θυσιάζοντας στην πορεία τις ανθρώπινες σχέσεις, τον έρωτα και την ψυχή του.

ΛΙΛΑ ΚΟΝΟΜΑΡΑ
Τέσσερις εποχές
- Λεπτομέρεια μυθιστόρημα

Δύο άνθρωποι μόνοι θα έρθουν κοντά λόγω συνθηκών, θα μάθουν ο ένας τον άλλο, θα μοιραστούν τη μοναξιά τους και θα τους δέσει ένα ανομολόγητο μυστικό.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΓΟΥΤΑΣ
Η ρεβάνς
μυθιστόρημα

Η φίλια των φοιτητικών χρόνων του Ορέστη Ακριβού και του Φάνη Μαλικιούδη θα λήξει άδοξα όταν ο τελευταίος θα προσδώσει την εμπιστοσύνη του φίλου του. Είκοσι δύο χρόνια μετά ο Ορέστης Ακριβός θα βρει την ευκαιρία να τον πληρώσει με το ίδιο νόμισμα, με ανυπολόγιστες συνέπειες για τις ζωές και των δύο φίλων.

ΚΩΣΤΑΣ ΛΟΓΑΡΑΣ
Να έρχεσαι
όποτε θες μυθιστόρημα

Στη διάρκεια της δικτατορίας ένας φαντάρος θα βρεθεί σ' ένα απομακρυσμένο χωριό, όπου θα μυηθεί στον έρωτα και θ' ανακαλύψει την αλήθεια των ανθρώπινων σχέσεων.

ΕΛΛΗ ΠΑΙΟΝΙΔΟΥ
Μαγδαληνή, Μάγδα, Μάγκι... μυθιστόρημα

Μαγδαληνή, Μάγδα, Μάγκι... Γιαγιά, μάνα, σύζυγος, κόρη. Πρόσωπα που ισορροπούσαν σχεδόν τέλεια στον πραγματικό καθρέφτη της ζωής της μέχρι την τυχαία συνάντησή της μ' ένα νεανικό φλερτ.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΞΑΝΘΟΥΛΗΣ (επιλογή κειμένων)
Κωνσταντινούπολη: Μια πόλη στη λογοτεχνία

Ο Γιάννης Ξανθούλης, σαν αιρετικός περιπατητής, περιδιαβαίνει την Κωνσταντινούπολη ανθολογώντας κείμενα που ανασυνθέτουν την εικόνα της, τηρώντας, όσο είναι αυτό δυνατό, αποστάσεις από τη θεραπεία της νοσταλγίας, σ' έναν γοητευτικό τόμο που περιλαμβάνει φωτογραφίες ενός από τους μεγαλύτερους ευρωπαϊούς φωτογράφους, του Aga Güler.

«Πίσω από γνωστές, αγαπημένες ταινίες κρύβονται συχνά καταπληκτικά μυθιστορήματα, εξίσου σημαντικά με τις ίδιες τις ταινίες, καταδικασμένα, πολλές φορές, να ζουν στη σκιά των επιτυχημένων κινηματογραφικών μεταφορών τους. Τέτοια βιβλία θα παρουσιάσει η σειρά **CAMERA OBSCURA**, φιλοδοξώντας να φέρει το ελληνικό αναγνωστικό κοινό σε επαφή με "άγνωστες" λογοτεχνικές αξίες».

Δημήτρης Παναγιωτάτος
σκηνοθέτης, υπεύθυνος της σειράς

ΠΙΕΡ ΜΠΟΥΑΛΟ, ΤΟΜΑ ΝΑΡΣΕΖΑΚ
Ο δεσμώτης του ιλίγγου

Το αριστούργημα των Πιερ Μπουαλό και Τομά Ναρσεζάκ που μετέφερε στην οθόνη ο Άλφρεντ Χίτσκοκ, υπογράφοντας την καλύτερη ταινία του και μία από τις δέκα σπουδαιότερες στην ιστορία του κινηματογράφου, με το ζευγάρι-μύθο, τους Τζέιμς Στιούαρτ και Κιμ Νόβακ.

ΜΑΡΚ ΜΠΕΜ
Μοιραία γυναίκα

Το δυνατό νουάρ μυθιστόρημα του Μαρκ Μπεμ που έγινε ταινία δύο φορές: αρχικά από τον Κλοντ Μιλέρ, με πρωταγωνίστρια την πανέμορφη Ιζαμπέλ Ατζανί, και πρόσφατα από τον Στέφαν Έλιοτ, με πρωταγωνιστές τον Γιούαν Μακ Γκρέγκορ και την Άσλεϊ Τζαντ.

ΤΖΕΪΜΣ Μ. ΚΕΪΝ
Ο ταχυδρόμος χτυπάει πάντα δυο φορές

Κλασικό βιβλίο, κλασική ταινία (μεταφέρθηκε τρεις φορές στον κινηματογράφο — τελευταίος σκηνοθέτης ο Μπομπ Ράφελσον και πρωταγωνιστές ο Τζακ Νίκολσον και η Τζέσικα Λανγκ), το αριστουργηματικό μελόδραμα ερωτικού πάθους του

ΑΛΜΠΕΡΤΟ ΓΡΑΝΑΔΟ
Ταξιδεύοντας με τον Che
Ημερολόγιο

Το 1952 ο Αλμπέρτο Γρανάδο, ένας νεαρός γιατρός, και ο φίλος του Ερνέστο Γκεβέρα, ένας εικοσιτριάχρονος φοιτητής ιατρικής, ξεκίνησαν από την Κόροδοβα της Αργεντινής με μια μοτοσυκλέτα Norton 500 κυβικών και ταξίδεψαν μέσα από τη Χιλή, το Περού, την Κολομβία και τη Βενεζουέλα. Η φτώχεια και η εκμετάλλευση των ιθαγενών τους άλλαξαν για πάντα. Το βιβλίο του Αλμπέρτο Γρανάδο είναι μια συγκινητική και κάποιες στιγμές ξεκαρδιστική αφήγηση για το πώς δύο ανέμελοι νεαροί βρήκαν τον πραγματικό σκοπό της ζωής τους.

Στο βιβλίο βασίζεται η ταινία *Ημερολόγιο μοτοσυκλέτας* του βραζιλιάνου σκηνοθέτη Βάλτερ Σάλες, της οποίας την παραγωγή ανέλαβε ο Ρόμπερτ Ρέντφορντ.

ΧΟΝΓΚ ΓΙΝΓΚ
Κ, Η τέχνη του έρωτα
 μυθιστόρημα

Στην Κίνα της δεκαετίας του 1930, που φλέγεται από εσωτερικές αναταραχές, ένας παθιασμένος έρωτας γεννιέται ανάμεσα στον ποιητή Τζούλιαν Μπελ, ανιψιό της Βιρτζίνια Γουλφ, και μια παντρεμένη κινέζο διανοούμενη. Η παράνομη σχέση θα δοκιμάσει τα όριά της μέσα από τα μυστικά της κινεζικής ερωτικής τέχνης του Ταό και θα προκαλέσει έντονες αντιδράσεις.

ΠΑΤΡΙΚ ΡΕΝΑΛ
Πρώην σύντροφοι
 μυθιστόρημα

Ο Ζοζέφ Παντελέκ, τελειώνοντας από τη βάρδιά του, στο φάρο όπου δουλεύει ως φύλακας, βρίσκει να τον περιμένουν ο παλιός του αρχηγός και μια ιδιάζουσα αποστολή: Να εντοπίσει τους πρώην συναγωνιστές του, τους συντρόφους του

από την εποχή του γαλλικού Μάη του '68. Κατά την αναζήτησή του το πεπρωμένο ενός ανθρώπου αλλά και μιας γενιάς θα αναδυθεί μέσα από τις σκιές του παρελθόντος.

ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΗΝ
ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ
 ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΤΩΝ:

Μην τις βλέπετε σαν «χαρτί»

Δεν είναι κάτι το πολύ καινούριο να συζητάμε για τις διαφορές ανάμεσα στα «ιδιαιτέρα» και τα οργανωμένα φροντιστήρια. Ο προβληματισμός ισχύει στις ξένες γλώσσες, όπως στη μουσική ή όπως στα άλλα μαθήματα. Ανεξάρτητα από το τι επιλέγει κάποιος για τον εαυτό του ή τη παιδιά του, οι περισσότεροι αποδέχονται μια ότι το «ιδιαιτερό» είναι μια διαδικασία λιγότερο κοινωνική και αντικειμενική για τα παιδιά, καθώς δεν τα εντάσσει σε κάποια ομάδα ούτε το βοηθά να βάλουν τον εαυτό τους σε σύγκριση και να ασκηθούν στο συναγωνισμό.

Δεν είναι, όμως, μόνο αυτός ο προβληματισμός σε σχέση με την επιλογή της ξένης γλώσσας και του τρόπου εκμάθησής της. Δυστυχώς, για τη συντριπτική πλειοψηφία όσων μαθαίνουν μια ξένη γλώσσα το κίνητρο είναι ουσιαστικά ωφελιμιστικό. Το κίνητρο των προσόντων, η ανασφάλεια για το μελλοντικό επαγγελματικό περιβάλλον, η αίσθηση της κατωτέρας των παιδιών αφού όλοι για γνωρίζουν 1-2 γλώσσες, η απόκτηση όσο το δυνατόν περισσότερων πτυχίων και η εντατικοποίηση του προγράμματος σπουδών σε όλα τα στάδια της εκπαίδευσης είναι σχεδόν οι μόνοι λόγοι στην επιλογή των αγγλικών, των γαλλικών, των γερμανικών αλλά και του κατάλληλου δασκάλου ή φροντιστήριου.

Θα έπρεπε, όμως, να είναι μόνο έτσι; Δυστυχώς ελάχιστα αντιλαμβάνονται ότι κάθε ξένη γλώσσα κουβαλά πίσω της έναν ολόκληρο πολιτισμό και μια διαφορετική φιλοσοφία. Αν η προτεραιότητα είναι να πάρει κάποιος το χαρτί με το οποίο θα «μπει» στο Δημόσιο ή θα διεκδικήσει μια οποιαδήποτε θέση, τότε το πιθανότερο είναι να μάθει απλώς έναν μπουσουλά βόσσο του οποίου θα επιτύχει στις εξετάσεις και να χάσει έτσι όλη την ομορφιά της γλώσσας. Όταν μάλιστα κάτι τέτοιο συμβαίνει με τους ανθρώπους που αφού πάρουν μια σειρά από πτυχία, καλούνται να διδάξουν τη γλώσσα που έμαθαν, τότε το πρόβλημα είναι εντονότερο.

Για τους ενήλικες βέβαια είναι τουλάχιστον πολυτέλεια να μάθουν μια ξένη γλώσσα, επιχειρώντας να γνωρίσουν τον πολιτισμό της χώρας που εκπροσωπεί. Αντίθετα, όμως, για τα παιδιά ειδικά των πολύ μικρών ηλικιών, η ηλικία είναι ιδανική. Αν αντιληφθούν από νωρίς ότι δε μαθαίνουν αγγλικά απλώς για να πάρουν το «Lower» ή το «Proficiency», αλλά για να κατανοήσουν τη γλώσσα και να μπου στην λογική της, τότε θα νιώσουν σφαλώς καλύτερα. Όταν, όμως, αντιλαμβάνονται (με τη βοήθεια φυσικά δασκάλων και γονέων) την ξένη γλώσσα ως ένα διασπαστικό προς την επιτυχία κι όταν ο αποκλειστικός στόχος της εκμάθησής είναι να συγκεντρώσουν όσο γίνεται νωρίτερα όλα τα πτυχία που υπάρχουν, τότε χάνεται κάθε νόημα.

Είναι τουλάχιστον αφύσικο παιδιά 14-15 ετών να έχουν ήδη ολοκληρώσει τις σπουδές τους πάνω σε μια ξένη γλώσσα και να έχουν φτάσει σε πολύ καλό επίπεδο σε μία δεύτερη. Ούτε την υποδομή έχουν για να αντιληφθούν την ουσιαστική αξία όσων μαθαίνουν, ούτε μπορούν να διαχωρίσουν την ανάγκη εκμάθησης μιας ξένης γλώσσας με αυτή των αρχαίων, της ιστορίας ή των μαθηματικών.

Εκτός των άλλων στην ηλικία του σχολείου, τα παιδιά έχουν κι άλλες ανάγκες, όπως το παιχνίδι. Ας μην είναι η ξένη γλώσσα ένα επιπλέον αγχος, αλλά μια ευκαιρία για μερικές δημιουργικές ώρες, που θα καλύψουν την έλλειψη φαντασίας που τα παιδιά συναντούν στα σχολεία.

Αν επιθυμείτε να σας ενημερώνουμε τακτικά για τις εκδόσεις και τις δραστηριότητές μας, να σας στέλνουμε τους νέους καταλόγους μας, καθώς και να λαμβάνετε το εβδομαδιαίο ηλεκτρονικό μας περιοδικό e-αιχμές, μπορείτε να συμπληρώσετε παρακάτω τα στοιχεία σας και να μας τα στείλετε ταχυδρομικώς στη διεύθυνση Τ.Θ. 34243, Τ.Κ. 100 29 ΑΘΗΝΑ, με fax (210 3610750) ή με e-mail (order@metaixmio.gr). Μπορείτε επίσης να ενημερώνεστε μέσω της ιστοσελίδας μας: www.metaixmio.gr

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ:

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ:

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: Τ.Κ.:

ΠΟΛΗ: ΤΗΛ.: FAX:

e-mail:

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ
 1. Ασκληπιού 18, 106 80 Αθήνα
 Τηλ.: 210 3647433, Fax: 210 3610750
 2. Στοά του Βιβλίου, Πεισμαζόγλου 5, 105 64 Αθήνα
 Τηλ.: 210 3319195, Fax: 210 3319195

Internet Site: www.metaixmio.gr
 e-mail: metaixmio@metaixmio.gr

www.metaixmio.gr

Ινστιτούτο Goethe: Ο νέος μας ρόλος

Σε μια χώρα που αλλάζει...

του Georg M. Blochmann¹⁾

Το Ινστιτούτο Goethe της Αθήνας έχει συμπληρώσει πενήντα και πλέον έτη ενεργούς παρουσίας και δράσης. Εδώ και περισσότερο από είκοσι χρόνια έχει την έδρα του στην οδό Ομήρου, η πόλη της Αθήνας, όμως, έχει αλλάξει δραστηριότητα της εκπαίδευσης δύο δεκαετίες. Ενισχυμένη από την ώθησή της, δόθηκε με τη διοργάνωση της Ολυμπιάδας, η ελληνική πρωτεύουσα προσλαμβάνει όλο και περισσότερο το χαρακτήρα μιας πραγματικής μητρόπολης. Το πρόσωπο της πόλης αλλάζει, τα ίδια και οι τρόποι συμπεριφοράς και οι αντιληπτικές συνθήκες των ανθρώπων που ζουν μέσα σ' αυτήν.

Αυτή την αλλαγή πρέπει να λάβει υπόψη και το Ινστιτούτο Goethe, τόσο όσον αφορά την εικόνα του όσο και το περιεχόμενο του έργου του. Οι παλαιότεροι συνεργάτες συχνά αναφέρουν ότι η αίθουσα εκδηλώσεών μας —η οποία μπορεί να υποδεχθεί 350 επισκέπτες— ήταν κάποτε η καλύτερη αίθουσα μουσικής δωμάτιου της Αθήνας. Σήμερα, υπάρχουν πολλοί χώροι όπου παρουσιάζεται κλασική μουσική υψηλών αξιώσεων. Πώς θα μπορούσαμε να συναγωνιστούμε ως χώρος εκδηλώσεων το Μέγαρο Μουσικής; Παρόμοιες διπιστώσεις μπορούν να γίνουν και στο χώρο των εικαστικών τεχνών: Τα μουσεία αλλάζουν πρόσωπο και η Αθήνα βριθεί πλέον από αίθουσες τέχνης.

Φαίτο υπάρχουν άλλοι τομείς, όπου τα πολιτιστικά ιδρύματα μπορούν να συμβάλουν ενεργά στον ευρωπαϊκό διάλογο των τεχνών —και των ανθρωπιστικών επιστημών— στην πόλη αυτή. Το ενδιαφέρον μας στρέφεται συγκεκριμένα στους νέους ανθρώπους, στα τμήματα εκείνα της νέας γενιάς που δραστηριοποιούνται στον πολιτιστικό και κοινωνικό χώρο. Γι' αυτούς τους νέους ανθρώπους μπορούμε να προσκαλέσουμε καλλιτέχνες και εισηγητές διαφόρων θεμάτων από τη Γερμανία, με τους οποίους θα συνομιλήσουν και θα συνεργαστούν. Είναι βεβαίως αυτονόητο πως σε αυτή την προσπάθεια χρειαζόμαστε τη βοήθεια των θεσμικών φορέων του τόπου με τους οποίους έχουμε συνεργαστεί στο παρελθόν.

Τα προγράμματα του Ινστιτούτου Goethe απευθύνονται, κατά συνέπεια, με ακόμα μεγαλύτερη έμφαση, στους πρωτοποριακούς τομείς της σύγχρονης τέχνης. Η επιλογή αυτή γίνεται ίσως περισσότερο αντιληπτή στο μουσικό μας πρόγραμμα, το οποίο πλέον έχει επικεντρωθεί σχεδόν αποκλειστικά στις εξελίξεις του 20ού αιώνα. Έτσι, συνεργαζόμαστε με Έλληνες καλλιτέχνες και φορείς που έχουν στραφεί κατά κύριο λόγο σε αυτές τις μουσικές φόρμες.

Παράλληλα με τους πολύτιμους παλαιότερους συνεργάτες μας, όπως η Ένωση Ελλήνων Μουσουργών, έρχονται να προστεθούν και νέοι, όπως ο Ελληνικός Σύνδεσμος Συνθετών Ηλεκτροακουστικής Μουσικής και το Ιόνιο Πανεπιστήμιο στην Κέρκυρα.

Μια μεγαλούπολη που οφύζει από ζωή ζητάει νέες προτάσεις αστικής πολιτισμικής έκφρασης. Το κέντρο του Ινστιτούτου, στην οδό Ομήρου, φιλοδοξεί να αποτελέσει πεδίο πειραματισμού και μέρος του αστικού πυρήνα της καρδιάς της Αθήνας. Η καρδιά αυτή ωστόσο χτυπάει σε πολλά σημεία ταυτόχρονα, καθώς ειδικά το νεανικό κοινό του αρχάιμου 21ου αιώνα είναι καταμερισμένο σε πολλές ομάδες, με αποτέλεσμα κάποιοι ίσως να μην έρθουν σε επαφή με ένα αξιολογούμενο και παραδοσιακό με τον τρόπο του πολιτιστικό Ινστιτούτο (στο οποίο επιπλέον κάθε χρόνο διεξάγονται χιλιάδες εξετάσεις γερμανικής γλώσσας). Έτσι, με τις δραστηριότητές μας αναζητούμε και επιτυγχάνουμε τη σύνδεση με άλλα σημαντικά σημεία της πόλης, πειραματικούς χώρους και κέντρα ψηφιακών μέσων, όπως το Βίος ή το θέατρο Φούρνος.

Παράλληλα με τη μουσική και τα νέα μέσα, ο χορός και το θέατρο παρουσιάζονται στις σύγχρονες μορφές έκφρασής τους. Για παράδειγμα, μεγάλη επιτυχία είχε τον περασμένο Φεβρουάριο η συμπαραγωγή «Hot Spots» της γερμανικής ομάδας οκονθεοσίας Rimini Protokoll και του Μιχαήλ Μαρμαρινού. Σε τέτοιες πρωτοβουλίες πρέπει να δοθεί μεγαλύτερη έμφαση. Ταυτόχρονα όμως πρέπει να προβληθούν στο ενδιαφερόμενο γερμανικό κοινό οι εξαιρετικές επιδόσεις της ελ-

ληνικής θεατρικής σκηνής. Στο μέλλον πρέπει να εντείνουμε τις προσπάθειές μας προς αυτή την κατεύθυνση.

Ο κινηματογράφος και η λογοτεχνία απαιτούν το μόνιμο ενδιαφέρον μας, γιατί η Ελλάδα είναι μια χώρα αναγνωστών και κινηματογραφόφιλων. Με την ίδρυση της Ελληνικής Ακαδημίας Κινηματογράφου θα υπάρξουν νέες προοπτικές. Η φιλοξενούμενη τοκτική νέους σκηνοθέτες, συγγραφείς και ποιητές, όταν κάποιο νέο έργο τους εμφανίζεται στην ελληνική αγορά.

Αλλά και όσον αφορά τη γερμανική γλώσσα υπάρχει μεγάλο ενδιαφέρον στην Ελλάδα. Το Ινστιτούτο Goethe της Αθήνας προσφέρει γλωσσικά τμήματα για ενήλικες, παιδιά και εφήβους και συνεργάζεται στενά με τα παραρτήματά του

Goethe της Πάτρας και των Χανίων. Παρ' όλα αυτά, η προσπάθειά μας στον τομέα της διδασκαλίας της γλώσσας θα επικεντρωθεί στη διεξαγωγή 15.000 εξετάσεων ετησίως σε όλες τις βαθμίδες και σε πολλά μέρη της Ελλάδας.

Τόσο η Γερμανία όσο και η Ελλάδα άλλαξαν ροζοσία τις τελευταίες δύο δεκαετίες. Το Ινστιτούτο Goethe λαμβάνει υπόψη του αυτή τη διαδικασία με το έργο του. Στόχος μας είναι να δημιουργήσουμε ένα μητροπολιτικό Ινστιτούτο, το οποίο να συνδέεται άρρηκτα τόσο ως προς την εξωτερική του εικόνα όσο και ως προς το περιεχόμενό της δράσης του με τη γοργά αναπτυσσόμενη, έναν τόπο-αφετηρία νέων αισθητικών και πνευματικών ιδεών, που θα συμμετέχει στον συνολικό ευρωπαϊκό διάλογο, ανοικτό προς όλους όσοι επιθυμούν να συμβάλουν σε αυτή την εξέλιξη.

Το «Γκαίτε» στην Πάτρα

Το Κέντρο Goethe της Πάτρας είναι εδώ και τέσσερα χρόνια ο επίσημος και στενός συνεργάτης του Ινστιτούτου Goethe της Αθήνας σε όλη την Νοτιοδυτική Ελλάδα. Στις πολιτιστικές δραστηριότητες στην Πάτρα εντάσσονται συναντήσεις, εκδηλώσεις και άλλες εκδηλώσεις.

Η πιο πρόσφατη πραγματοποιήθηκε στις 6 Ιουνίου και έλαβε χώρα στο Συνεδριακό και Πολιτιστικό Κέντρο του Πανεπιστημίου Πατρών με το συγκρότημα του παγκοσμίως γνωστού γερμανού μουσικοσυνθέτη της World Jazz Cornelius Claudio Krütsch & Sun Music. Ο συνδυασμός της μουσικής του κόσμου, τα διαφορετικά είδη αφρικάνικης μουσικής, φανκ και ρυθμικά από όλα τα μέρη της Αφρικής, της Βραζιλίας και της Καραϊβικής μάγεψαν τους 750 ακροατές. Η οργάνωση αυτής της τόσο πετυχημένης, συναυλίας ήταν το προϊόν συνεργασίας με το Ίδρυμα Ιοπέλη και τη φοιτητική ομάδα BEST Patras του Πανεπιστημίου Πατρών.

Η έναρξη του Jazz-Φεστιβάλ της Πάτρας το καλοκαίρι του 2003 έγινε με τη συνουσία του Γερμανού Μουσικού Manfred Leuchter στο Παλιό Νοσοκομείο. Ο Manfred Leuchter παρέσυρε τους ακροατές με τον γλυκό ήχο του ακορντεόν του στον πυρετό των τροπικών βάλτων, στον ήλιο των δρόμων του Μονχάτου, στα παζάρια της Ανατολής και στα υπόγειο στέκια της Jazz.

Αξέχαστη έμεινε στη μνήμη πολλών Πατρινών η Ελληνογερμανική Εβδομάδα που οργάνωσε το Κέντρο Goethe των Φεβρουάριου του 2003 με ένα πλούσιο πολιτιστικό πρόγραμμα. Σκοπός αυτής της εκδήλωσης ήταν να φέρει ποιο κονιά τους πολιτισμούς των δύο λαών. Το πρόγραμμα περιελάμβανε έκθεση φωτογραφίας, γερμανικού βιβλίου, διάλεξη με θέμα «Ο Αρχιτέκτονας Ερνέστος Τσιλλερ στην Ελλάδα», προβολή γερμανικής ταινίας, παρουσίαση βιβλίου της Ρέας Γαλανάκη που μεταφράστηκε και στη Γερμανική Γλώσσα.

Επίσης διοργανώθηκαν και εκδηλώσεις με ελεύθερη είσοδο, όπως τον Σεπτέμβριο του 2001 τη συνουσία του Γερμανικού πολυπολιτισμικού συγκροτήματος SCHAL SICK BRASS Band στο Μώλο της Αγίας Νικολάου σε συνεργασία με τη ΔΕΠΑΠ, τον Νοέμβριο του 2001 την συνουσία του συγκροτήματος FRAUENHOFER Saitenmusik στο Πολιτιστικό Συνεδριακό Κέντρο του Πανεπιστημίου Πατρών σε συνεργασία με το Ίδρυμα Ιοπέλη και τον Ιούνιο του 2002 τη συνουσία με το γερμανικό συγκρότημα FUN HORNS στο Κάστρο της Πάτρας σε συνεργασία με το Δημοτικό Ωδείο Πάτρας.

Ο κ. Georg M. Blochmann είναι υπεύθυνος πολιτιστικών προγραμμάτων του Ινστιτούτου Γκαίτε

Τέσσερεις επιλογές για πτυχίο

Το PALSO είναι η Πανελλήνια Ομοσπονδία Ιδιοκτητών Κέντρων Ξένων Γλωσσών (το ακρωνύμιο είναι στα αγγλικά), δηλαδή, ο συνδικαλιστικός φορέας των φροντιστηρίων που μετράει πια πάνω από εξήντα χρόνια ζωής και που εκτός από τα συνδικαλιστικά ζητήματα των μελών του, παρακολουθεί και την εκπαιδευτική διαδικασία στις ξένες γλώσσες στην Ελλάδα. Ο πρόεδρος της ομοσπονδίας στην Αχαΐα μας μιλά για τα καινούρια δεδομένα το χώρου.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΜΗΣ
ΠΡΟΕΔΡΟΣ PALSO

συνέντευξη στην
Εύη Γκοτσοπούλου

Δεν είναι όλοι οι ιδιοκτήτες, όμως, μέλη του PALSΟ. Στην Αχαΐα ποιο είναι το ποσοστό των Κέντρων που συμμετέχουν στο σύλλογο; Δεν είναι υποχρεωτικό να είναι καμία μέλος του συλλόγου, όμως οι διευκολύνσεις και οι παροχές από το σύλλογο προς τα μέλη του είναι πολύ σημαντικές. Υπάρχει συνεχής ενημέρωση κατ' αρχήν για όλα τα επαγγελματικά θέματα που απασχολούν τον κλάδο. Βοήθεια σε φοροτεχνικά θέματα. Ενημέρωση για τις εξελίξεις στο χώρο των ξένων γλωσσών γενικά. Συμμετοχή σε συνέδρια και σεμινάρια που αφορούν μεθόδους διδασκαλίας, παιδαγωγικής, νέες σειρές βιβλίων, οτιδήποτε αφορά το μάθημα δηλαδή. Όποιο πρόβλημα προκύπτει σε μέλη διευθετείται σε συνεργασία με τον σύλλογο. Όσο για το ποσοστό συμμετοχής ξεπερνάει το 80%. Στο σύλλογό μας μετέχει και η Ζάκυνθος.

Όσον αφορά στην Αγγλική γλώσσα, ποια είναι τα πιστοποιητικά γλωσσομάθειας που αναγνωρίζονται από το ελληνικό κράτος; Είναι αυτή τη στιγμή, ξεκινώντας από την βαθμίδα του κοινώς λεγόμενου Lower, τα Πιστοποιητικά που δίνονται από το Πανεπιστήμιο του Cambridge, του Michigan, του London University και το πρόσφατα θεσπισμένο Κρατικό Πιστοποιητικό Γλωσσομάθειας που θα αφορά στο μέλλον κι άλλες γλώσσες. Το PALSΟ εδώ και δύο χρόνια είναι ο φορέας εξετάσεων του London University στην Ελλάδα, το οποίο παρέχει σε επίπεδο Lower το πιστοποιητικό γλωσσομάθειας που ονομάζεται Edexcel.

Δηλαδή τα φροντιστήρια που είναι μέλη του PALSΟ προετοιμάζουν τους μαθητές μόνο για την απόκτηση αυτού του πτυχίου; Κάθε άλλο. Το κάθε σχολείο αποφασίζει το ίδιο για ππο πτυχίο θα προετοιμάσει τους μαθητές του. Για την ακρίβεια, όλα τα σχολεία παρέχουν την προετοιμασία και για τα τέσσερα. Πολύ συχνά οι μαθητές είναι εκείνοι που αποφασίζουν ποιο ή ποια θα δώσουν. Υπάρχουν πολλά παιδιά σήμερα που έχουν αποκτήσει δύο και τρία πιστοποιητικά γλωσσομάθειας χοντάκι λάβει μέρος στις εξετάσεις των αντίστοιχων φορέων.

Υπάρχει διαφορά αξιοπιστίας και κύρους μεταξύ των πτυχίων;

Απολύτως καμία διαφορά και θέλω αυτό να το τονίσω γιατί υπάρχει σοβαρή παραίληροφόρηση στον κόσμο. Παραδοσιακά στην Ελλάδα όλοι ήξεραν τα πτυχία του Cambridge και του Michigan και πολύ συχνά δεν εμπιστεύονται τα δύο νέα θεωρώντας τα κατώτερα. Και τα τέσσερα εφ' όσον αναγνωρίζονται μέσω ΑΣΕΠ είναι ισότιμα. Διαφορετικό τρόπο διεξαγωγής των εξετάσεων έχουν. Όχι διαφορετική αξία.

Όσον αφορά στο κύρος έχει προκύψει από τον Ιούνιο ένα σοβαρό ζήτημα με τα πιστοποιητικά του Cambridge. Ο φορέας εξετάσεων του ήταν το Βρετανικό Συμβούλιο. Επειδή το Πανεπιστήμιο διαπίστωσε μείωση των εσόδων του --για να λέμε τα πράγματα με το όνομα τους-- λόγω του ότι τώρα πια τα παιδιά επιλέγουν κυρίως τις εξετάσεις του Michigan, αφαίρεσε την αποκλειστικότητα της διεξαγωγής των εξετάσεων από το Βρετανικό Συμβούλιο. Αυτό σημαίνει πολλοί και διαφορετικοί φορείς εξετάσεων πράγμα που πλήττει την αξιοπιστία τους. Δίνει το δικαίωμα στον οποιοδήποτε να διεξάγει εξετάσεις στο χώρο του εφ' όσον κριστεί φορέας από το Cambridge. Καταλαβαίνετε τι σημαίνει αυτό.

Νομιμοποιείται όμως το Cambridge να κάνει κάτι τέτοιο; Το υπουργείο ποια θέση παίρνει;

Δυστυχώς, οι νόμοι που αφορούν το χώρο μας είναι νόμοι του 1940 και του 1968. Από τότε δηλαδή που υπογράφηκαν διακρατικές συμφωνίες για τα πιστοποιητικά των ξένων γλωσσών. Υπάρχει πολύ σοβαρό κενό νόμου. Όντας στην Ευρωπαϊκή Ένωση το καθεστώς θα πρέπει να επανεξεταστεί και να φροντίσει το κράτος να διασφαλίσει την αξιοπιστία και των πτυχίων και την λειτουργία των σχολείων σε ισότιμη βάση. Για το θέμα του Cambridge δεν έχει παρθεί οριστική απόφαση. Έχει συσταθεί δωδεκαμελής επιτροπή η οποία μας είναι ότι μέχρι το Δεκέμβριο θα βγάλει το παρόμοιο της. Να δούμε.

Υπάρχουν όμως και τα πτυχία που δίνονται από το PALSΟ και για τα οποία γίνεται πολύς λόγος εδώ και χρόνια. Ότι είναι άχρηστα αφού δεν αναγνωρίζονται και ότι οι εξετάσεις γίνονται για λόγους κερδοσκοπίας.

Μεγάλο λάθος. Αναγνωρίζονται εδώ και δέκα χρόνια από όλες τις Νομαρχίες της χώρας. Δεν τα αναγνωρίζει ακόμα ο ΑΣΕΠ. Επιπλέον, δεν είναι υποχρεωτικά. Όμως είναι ένας τρόπος να ελέγξουν και οι μαθητές και οι γονείς το επίπεδο των αγγλικών τους και μαζί και τη δουλειά που κάνει το σχολείο στο οποίο πηγαίνουν. Γιατί άλλο δίνω στο οικείο περιβάλλον του σχολείου μου κι άλλο επίσημα, με κλειστά θέματα που ισχύουν για όλη την Ελλάδα. Πολύ σημαντικό επίσης είναι ότι τα παιδιά αποκτούν εμπειρία των εξετάσεων. Δεν πάνε κατ' ευθείαν να δώσουν για πιστοποιητικό χωρίς να ξέρουν πως είναι αυτή η διαδικασία η οποία είναι, πιστέψτε με, πολύ σκληρή. Και η αποτυχία πολύ επώδυνη.

Πριν λίγους μήνες βρεθήκαμε σε μια έκθεση φωτογραφίας που συνδιοργανώσατε με την Ελληνοαμερικανική Ένωση. Συνεργάζεστε και σε άλλους τομείς με την Ένωση ή και με άλλους φορείς πιστοποιητικών; Με την Ελληνοαμερικανική Ένωση έχουμε συνεργασία μόνο σε επίπεδο διοργάνωσης πολιτιστικών εκδηλώσεων. Συνεργαζόμαστε βέβαια με το London University του οποίου είμαστε ο φορέας. Άλλες συνεργασίες δεν έχουμε.

Ποιες είναι αυτές οι δραστηριότητες του PALSΟ σε πολιτιστικό επίπεδο και ποια τα σχέδιά σας για την καινούργια χρονιά που ξεκινάει;

Διοργανώσαμε κάθε χρόνο περιλήψεις με έκθεση βιβλίου και ένα συνέδριο. Μερικές φορές περιλαμβάνει τα συνέδρια μας είναι βραβεία και αφορούν στις εξελίξεις στο χώρο μας από κάθε πλευρά. Προσπαύει διοργανώσαμε έκθεση βιβλίου την ημέρα της φετιάς, με στόχο την ενημέρωση των καθηγητών για τις νέες κυκλοφορίες. Κάνουμε εκδηλώσεις όταν επισκεφθούμε τα πτυχία στα παιδιά και διοργανώσαμε εκδηλώσεις όπως αυτή που είδατε πέρυσι. Για αυτή τη χρονιά το πρόγραμμά μας είναι ότι θα πραγματοποιήσουμε το 4ο συνέδριό μας αλλά ακόμα δεν έχει οριστεί το θέμα.

Εκτος αυτών το PALSΟ σε συνεργασία με τον Κοινωνικό Τομέα του Δήμου δίνει τη δυνατότητα σε παιδιά οικογενειών που έχουν οικονομικό πρόβλημα να φοιτήσουν δωρεάν στα κέντρα μας και σε συνεργασία και με εκδοτικούς οίκους τους δίνουμε, όταν μπορούμε, δωρεάν και τα βιβλία.

Βιβλιοπωλείο Παπαχρίστου

- ελληνικά βιβλία
- ξενόγλωσσα βιβλία
- φροντιστηριακά βοηθήματα
- σχολικές τσάντες (eastpak - lyc sac)
- είδη χαρτοπωλείου
- ελληνικός & ξένος τύπος

προσφορά

στα ξενόγλωσσα βιβλία έως 25%
και στα σχολικά βοηθήματα 10%

Ό,τι χρειάζεται ο μαθητής!!!

Γωνιά του Βιβλίου

Παπαχρίστου Νικολάου 32, Πάτρα • Τηλ.: 2610 227396

ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ »

Αν γράψεις κάτω από τη βάση,
δώρο η γαλλική φιλοσοφία!

Οι ξένες γλώσσες στο Πανεπιστήμιο αντιμετωπίζονται είτε ως περιθωριακό μάθημα, είτε ως σχολές που έχουν ελάχιστες απαιτήσεις

Δεν είναι πολύ τιμητικό να ακούγεται, όμως σύμφωνα με την ελληνική Πολιτεία, η Γαλλική ή η Ιταλική Φιλολογία είναι σχολές που απευθύνονται σε αυτούς που ουσιαστικά θα αποτύχουν στις εξετάσεις για το ΑΕΙ και τα ΤΕΙ.

Για μια ακόμα χρονιά φέτος, οι βάσεις που ανακοινώθηκαν από το υπουργείο Παιδείας καθρεφτίζουν μια τουλάχιστον δραματική κατάσταση για τις πανεπιστημιακές σχολές της ξενόγλωσσας εκπαίδευσης. Δε θα μπορούσαν φυσικά οι σχολές αυτές να εξαιρεθούν από το γενικότερο παραλογισμό των συγκεκριμένων εξετάσεων, σύμφωνα με τον οποίο πρέπει όλοι να μπαίνουν στο Πανεπιστήμιο, αφού η Πολιτεία θέλει να εμφανίζει χαμηλούς δείκτες ανεργίας και να ξεγελάει τους περίπου 100000 νέους κάθε χρόνο, λέγοντάς τους ότι έγιναν ακαδημαϊκοί πολίτες και αποκρύπτοντας πόσο πολύ έχει ευτελίσει με τις πράξεις της την ακαδημαϊκή κοινότητα στην Ελλάδα.

Κάπως έτσι, όπως έδειξαν οι φετινές βάσεις των εξετάσεων, ανάμεσα στις σχολές που θα δεχτούν (ίσως και αποκλειστικά) τους μαθητές που έγραψαν κάτω από τη βάση, ή σχεδόν 5/20, είναι και αυτές της Αγγλικής, της Γαλλικής, της Ιταλικής ή της Ισπανικής Φιλολογίας.

Με μοναδική εξαίρεση την Αγγλική Φιλολογία του Πανεπιστημίου της Κύπρου που δισσώζεται με βάση 17035 μόρια, όλες

οι άλλες επιλογές ξένων γλωσσών είναι κάτω από τα επίπεδα της αξιοπρέπειας, με αποκορύφωμα την σχολή Ισπανικής Γλώσσας και Φιλολογίας της Αθήνας, που εμφανίζεται με βάση τα 4895 μόρια!

Η εντύπωση που δημιουργείται, λοιπόν, είναι σαφής. Οι σχολές της φιλολογίας άλλων χωρών είναι μελλοντικά ευτελούς αξίας, άρα εύκολες και γι' αυτό ίσως δεν αξίζει να τις πάρει κανείς στο σοβαρότητην εντύπωση αυτή έρχεται να συμπληρώσει η εικόνα που δημιουργείται στη συντριπτική πλειοψηφία των άλλων σχολών, όπου το μάθημα της μίας ξένης γλώσσας που απαιτείται είναι σχεδόν περιθωριακό. Εξαιρούνται τα Πανεπιστήμια που για οικογενειακούς λόγους έχουν δημιουργήσει οργανωμένα δίδακταλεία ξένων γλωσσών και είτε αντιμετωπίζουν σοβαρά τις δημοφιλείς γλώσσες (αγγλικά, γαλλικά, γερμανικά), είτε έχουν προχωρήσει στην τριγλώτσια των τμημάτων για πιο «σπάνιες» γλώσσες όπως τα ρωσικά ή τα ιαπωνικά.

Κι όμως, σε μια χώρα όπως η Ελλάδα που γνωρίζει πολύ καλά λόγω της δικής της παράδοσης πόσο μυστικά κρύβει κάθε γλώσσα για το λαό που εκπροσωπεί, θα έπρεπε οι ξένες γλώσσες και οι αντίστοιχες φιλολογίες των χωρών τους να αντιμετωπίζονται στο σύνολό τους με μεγαλύτερο σεβασμό.

cambridge celi michigan toeic toefl diploma gmat edexcel ΚΠγ cambridge celi michigan diploma toeic toefl gmat

εντατικά μαθήματα
αγγλικών ιταλικών μόνο για

ΕΝΗΛΙΚΕΣ

Πύλη Φρονίσου & Αγ. Νικολάου 75

ionion.edu.gr

ionion@otenet.gr

τηλ. 2610 224222 223367

Είναι και τα ελληνικά μια ξένη γλώσσα!

Κάποτε η κατανόηση των ελληνικών σαν μια ξένη γλώσσα ήταν απλώς αντικείμενο επιστημονικής έρευνας με ελάχιστες πρακτικές εφαρμογές. Τα τελευταία δεκαπέντε χρόνια η κατάσταση είναι εντελώς διαφορετική. Οι χιλιάδες μετανάστες, οι αλλοδαποί που έρχονται με κάποια σφοδρή

Η οργάνωση της Ελληνοαμερικανικής Ένωσης περιλαμβάνει τέσσερις συνολικά εκδόσεις. Με τους τίτλους «Εκκινώντας», «Η Νέα Ελληνική ως Ξένη Γλώσσα», «Συνεκίζοντας τα ελληνικά», «Επιτυγχάνοντας στα ελληνικά» και «Ξεπερνώντας τα ελληνικά», τα βιβλία της Ένωσης απευθύνονται σε οποια-

Εκδόσεις - Βοηθήματα για την καλύτερη ενσωμάτωση των μεταναστών

στην Ελλάδα και παραμένουν, οι συνεργάτες εταιρειών, πανεπιστημίων και άλλων φορέων που εργάζονται εδώ τον περισσότερο χρόνο, έχουν οποιαδήποτε ανάγκη για σωστή εκμάθηση των ελληνικών.

Ειδικό για τους μετανάστες η εκμάθηση των ελληνικών δεν είναι μόνο ζήτημα συνεννόησης αλλά και καλύτερης ενσωμάτωσης, κάτι που φυσικά το έχουν ανάγκη για καλύτερες αλληλικές παραμονές, εφόσον φυσικά μπορούν να διαθέσουν το απαραίτητο κόστος.

Η ανάγκη σωστής εκμάθησης των ελληνικών, οδήγησε όπως αναμεταφάσαν το θέμα, καθώς και των κειμένων που χρησιμοποιούνται, τα οποία αφορούν εξ ολοκλήρου τη σύγχρονη ελληνική πραγματικότητα.

στές και εκπαιδευτικούς που επιθυμούν μια οργανωμένη εκμάθηση της ελληνικής γλώσσας, η οποία να καταλήγει στις εξετάσεις για την απόκτηση του πιστοποιητικού γλωσσομάθειας από την ελληνική Πολιτεία.

Γραμμένα με διαφορετική φιλοσοφία είναι τα βιβλία της αντίστοιχης σειράς των εκδόσεων «Μεταίχιμο». Με συγγραφείς τις Ελένη Δεμίρη - Προδρομίου και Ρούλα Αμαριανού - Βασιλείου (ιδιόδοκουν τη Νέα Ελληνική Γλώσσα στο σχετικό σχολείο του Αριστοτέλειου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης), το «Μεταίχιμο» έχει κυκλοφορήσει τρεις τόμους με το γενικό τίτλο «Νέα Ελληνικά για μετανάστες, παλινοστούτες, πρόσφυγες και ξένους», διαβαθμίζοντας τα επίπεδα δυσκολίας σε κάθε τόμο.

Όλα τα βιβλία συνοδεύονται από CD και χρησιμοποιούνται για τη διδασκαλία της γλώσσας στα Κέντρα Επαγγελματικής Κατάρτισης.

www.hnu.gr, www.metaichimo.gr

Γνωριμία με έναν γοητευτικό πολιτισμό

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΘΕΡΒΑΝΤΕΣ

Η Εταιρεία Ισπανικών Σπουδών «Μιγκέλ ντε Θερβάντες» είναι ένα κέντρο πρωτοπόρο στη διάδοση της ισπανικής γλώσσας και της ισπανόφωνης κουλτούρας στην Ελλάδα, μια διάδοση την οποία ενισχύει ανελλιπώς από την ίδρυσή του, το 1984, κατέχοντας ξεχωριστή θέση στο πεδίο της διδασκαλίας των ισπανικών και των πορτογαλικών.

Βρίσκεται στο κέντρο της Αθήνας, στην οδό Κιπιοδμήτριου 2 και Σόλωνος γωνία, πίσω από την πλατεία Κίνιγγας, που αναπλάστηκε πρόσφατα, και στεγάζεται σε ένα φιλόξενο και ευχάριστο περιβάλλον.

Είναι το μοναδικό κέντρο ισπανικών σπουδών στην Ελλάδα που το ποιοτικό του επίπεδο αξιολογήθηκε με άριστα από το Πανεπιστήμιο της Σαλαμάνκας, αρμόδιο μαζί με το Ινστιτούτο Θερβάντες για την επεξεργασία και τη διόρθωση των Διπλωμάτων DELE.

Όλα τα παραπάνω έχουν από αποτέλεσμα την επιτυχία των μαθητών μας που παρουσιάζονται στις εξετάσεις για τα Διπλώματα DELE και PLE, πράγμα το οποίο, μαζί με τον επαγγελματισμό, τη φροντίδα και την ευχάριστη αντιμετώπιση τους μέσα και έξω από τις αίθουσες, έχει καταστήσει τα τελευταία είκοσι χρόνια το «Μιγκέλ ντε Θερβάντες» ένα κέντρο απαραίτητο σε εκείνο το ελληνικό κοινό που ενδιαφέρεται για τον κόσμο της ισπανικής και της πορτογαλικής γλώσσας.

Στη διάρκεια της πορείας της, η Εταιρεία Ισπανικών Σπουδών «Μιγκέλ ντε Θερβάντες» υπήρξε πάντοτε ενεργό παρούσα και συμμετέχουσα στο στόχο της να ενισχύσει τη διάδοση των ισπανικών και των πορτογαλικών στην Αθήνα.

Από αυτή την όποψη, ξεχωρίζουν:

Η δραστηριότητα του Ινστιτούτου ως συνιδρυτών και προωθητών του Συνδέσμου Καθηγητών Ισπανικής και Ισπανιστών (ASPE).

Η ενεργός συμμετοχή στην οργάνωση και πραγματοποίηση ημερίδων κατάρτισης καθηγητών και διδακτικής των ισπανικών στην Ελλάδα.

Η οργάνωση «Εβδομάδων Θερβάντες» (1988-1998) με θέματα γύρω από τη λογοτεχνία, τη μετάφραση, τον κινηματογράφο, κλπ., οι οποίες πραγματοποιούνταν κάθε άνοιξη σε συνεργασία με το Ινστιτούτο Θερβάντες της Αθήνας.

Η επεξεργασία πρότασης, κατόπιν αιτήματος του Ισπανικού Υπουργείου Πολιτισμού, σχετικά με τον ενδοεπιγεμένο προσανατολισμό της πολιτικής για τη διάδοση της ισπανικής γλώσσας στον κόσμο.

Η συμμετοχή στο 1ο Συνέδριο Θερβαντιστών στη Ναύπακτο, τον Οκτώβριο του 2000.

Ο συντονισμός της επεξεργασίας λεξικογραφικού υλικού, με την οικονομική ενίσχυση της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η παρουσίαση θεατρικών έργων γραμμένων και σκηνωθέντων από μαθητές και καθηγητές.

Η οργάνωση διαλέξεων, θεματικών κύκλων μαθημάτων, φωτογραφικών εκθέσεων, διαγωνισμών, κλπ.

Η πραγματοποίηση γιορτών στη διάρκεια της ακαδημαϊκής χρονιάς με λατινοαμερικανική μουσική.

Η δημιουργία ενός κύκλου ανάγνωσης, θεαμάτων που αποτελεί τόπο συνάντησης Ελλήνων ισπανομαθών αναγνωστών, όπου συζητούνται έργα κλειδιά της ισπανικής λογοτεχνίας.

www.tervantes.gr

- ΕΚΔΟΣΤΙΚΗ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ**
- Δίγλωσσο περιοδικό Cervantes (1986, 1988)
 - H. Gutierrez Vega, Poemas, Αθήνα 1989
 - R. Alberti, Marinero en tierra (Δίγλωσση έκδοση), Αθήνα 1992
 - H. Gutierrez Vega, Cantos del Despotado de Morea, Αθήνα 1993.
 - Σε συνεργασία με τον εκδοτικό οίκο ΑΙΟΛΟΣ:
 - F. de Quevedo, Όνειρα και λόγιοι της αλήθειας, Αθήνα 1994
 - F. de Rojas, Η Θελεστίνια, Αθήνα 1996
 - V. Vives, Σύντομη Ιστορία της Ισπανίας, Αθήνα 1997
 - P. Diaz Mas, Το όνειρο της Βενετίας, Αθήνα 1997
 - L. Rojas Marcos, Ο χωρισμός στο ζευγάρι, Αθήνα 1998
 - Ortega y Gasset, Δοκίμια για τον έρωτα, Αθήνα 2000.

Η Ελλάδα πρώτη στη γαλλική γλώσσα

της
Γιοθάντας Κολύβρι¹

Στην Πάτρα, όπως και γενικά στην Ελλάδα, η γαλλική γλώσσα συνεχίζει να ελκύει τους νέους, παρά το γεγονός ότι οι συνθήκες διδασκαλίας αλλάζουν. Ο αριθμός των μαθητών που παρουσιάζονται στις εξετάσεις γαλλικών αυξάνεται συνεχώς. Είναι γνωστό ότι η Ελλάδα είναι η πρώτη χώρα στον κόσμο σε επίπεδο χορήγησης πιστοποιητικών οπουδών γαλλικής γλώσσας.

Το μοτάκι και οι φοιτητές επιλέγουν το γαλλικό κυρίως γιατί ξέρουν ότι δύο γλώσσες είναι αναγκαίες στην αγορά εργασίας (το γαλλικό είναι η άμεση επιλογή μετά το αγγλικό). Κάποιες φορές η «κούλτούρα» της οικογένειας βοηθά στην επιλογή της γαλλικής γλώσσας η οποία είναι το εργαλείο επικοινωνίας για να γνωρίσουν οι νέοι τον τρόπο ζωής και τον πολιτισμό της χώρας που ήδη έχει επηρεάσει τους γονείς. Οι ενήλικες, επαγγελματίες και όχι μόνο, χρωστάει σε μας είτε από νοσταλγική διάθεση για να θυμηθούν την γλώσσα, είτε γιατί οι ανάγκες της εργασίας τους το επιβάλλουν.

Το Γαλλικό Ινστιτούτο προσφέρει ένα πλαίσιο αναφοράς και προωθεί την ανάπτυξη νέων μεθόδων και ιδιοτελή τη χρήση των τεχνολογιών της πληροφορικής και της επικοινωνίας στην εκπαίδευση.

(*) Η κ. Γιοθάντα Κολύβρι είναι διευθύντρια του παραρτήματος Πάτρας του Γαλλικού Ινστιτούτου Αθηνών.

Πολιτιστικές εκδηλώσεις του Γαλλικού Ινστιτούτου στην Πάτρα (Συνεργασία με τοπικούς φορείς):

Βραδιά μουσική και λογοτεχνική (Γ. Ζουγκνέλης, τουμπο, Ν. Μιχαηλίδης, πιάνο)

Λογοτεχνική βραδιά: Οι Έλληνες του Πόντου (Β. Αγγελίδης, Μ. Bruneau, Θ. Διαμαντόπουλος)

Το Ολυμπιακό Πνεύμα (Α. Τζίκας, Π. Λινάρδος)

Κλασική Τζαζ (Ε. Μουζόλα, Λ. Ρουλαίη, J.-B. Priere, J. François)

Βραδιά Αστέρων:

Α. Παπαδιαμάντης (Ν. Μάτσας)

Α. Παπαδιαμάντης (Ο Ερωτικός) Σωνιέ

Έκθεση ζωγραφικής Γάλλων ζωγράφων (ομιλολογία του Κ. Ιωαννίδη)

Έκθεση ζωγραφικής (Βάλλια Νελαβίτσον)

Βίκτωρ Ουγκώ (Μ. Καρέλο)

Συγγενείες Γαλλικής και Ελληνικής ποίησης (Γ. Κορίδης, Α. Καλλέργης, Τζ. Κολλάρου)

Συναυλία θρησκευτικής μουσικής (μεικτό χορωδία του καθολικού Ι. Ναού Αγίου Ανδρέα)

Εκδήλωση προς τιμή του Α. Καλλέργη (Κ. Μπέης, Α. Μαγκάκης, Κ. Γεωργουσόπουλος, Ε. Στιβονάκη, Χ. Κόκοτα)

Ο Νίκος Καζαντζάκης και η ποίηση (Γ. Στασιμάκης).

περιοδικό

ΤΟ ΔΟΝΤΙ

30

ΤΕΧΝΗ

ΕΝΤΟΣ➔

ΑΛΙΕΝΤΕ
 ΕΝΑ ΧΑΣΤΟΥΚΙ
 ΣΤΗ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗ
 του Γιάννη Καραμπήσου

11 Σεπτεμβρίου 1973

Η 11η Σεπτεμβρίου συνδέθηκε με την μεγαλύτερη τρομοκρατική επίθεση που δέχτηκε στο έδαφός της η Αμερική. Αυτές τις μέρες προβάλλεται η πολύ σημαντική ταινία-ντοκιμαντέρ Φορενάιτ 9/11 του Μάικλ Μουρ, που απέσπασε στις Κάνες το Χρυσό Φοίνικο και αναφέρεται στον Τζόρτζ Μπους το νεότερο και στον χειρισμό του στο θέμα της τρομοκρατικής επίθεσης.

Η 11η Σεπτεμβρίου μπορεί να ταυτίστηκε με το συγκεκριμένο γεγονός, αλλά μια άλλη 11η Σεπτεμβρίου του 1973, οδήγησε στην αυτοκτονία (ουσιαστικό δολοφονήθηκε) ένας από τους ριζοσπαστικότερους ανθρώπους που έζησαν ποτέ. Εκείνη τη μέρα ο Πινοσέτ και ο στρατός, που μόλις του είχε αναθέσει ο Αλιέντε το συντονισμό διοικητικών και στρατιωτικών δυνάμεων σε περίπτωση επικείμενης προξικοπήματος, έθεσε τέλος στη τριετή διακυβέρνηση ενός ανθρώπου που προσάφησε μια ζωή (εκλέχτηκε την τρίτη φορά που ήταν υποψήφιος το 1970), δεκαετίες ολόκληρες να κερδίζει την εξουσία και να την θέσει στην υπηρεσία του δημόσιου συμφέροντος.

Το προξικόπημα ταυτόχρονα σταματούσε βίαια ένα ανεπανάληπτο πείραμα μετάβασης στο σοσιαλισμό με ειρηνικό μέσο, «μιάς χωρίς προηγούμενο διαδικασίας, ουσιαστικά της πρώτης στην Ιστορία της ανθρωπότητας» όπως δήλωνε ο Κάστρο σε ομιλία του στο κοινοβούλιο της Χιλής όταν την επισκέφτηκε το 1971.

Αλλά και άλλα πολλά, η ομιλία του Αλιέντε στα Ηνωμένα Έθνη για τον «βρόμικο» ρόλο των πολυεθνικών στις αναπτυσσόμενες χώρες που καταχειροκροτήθηκε, οι συμμαχίες της CIA που ομολογούνται με άνεση από τον τότε πρόεδρο των ΗΠΑ, οι καταπιεσμένες απεργίες και τα γεγονότα που στόχο είχαν το σταμάτημα των ριζοσπαστικών μεταρρυθμίσεων του Αλιέντε, που μέσα σε πολύ μικρό διάστημα με ταμόρφωσαν τη Χιλή σε χώρα της ουτοπίας, οι επιρροές του Αλιέντε, η σκούρα δύναμη του και ενέργεια, η συγκινητική αφοσίωση του λαού, η δραματική προσκόλλησή του στις δημοκρατικές αρχές, ο δι-

«ήταν η στάση του Αλιέντε μια αυτοκτονική συμπεριφορά ή ένα μάθημα δημοκρατίας;»

στογμός του να επιτρέψει στην κρίσιμη στιγμή, την υπεράσπιση από τους προξικοπηματίες των επιτεύξεων με τη χρήση όπλων, προκύπτουν από το υλικό της ταινίας, που το 2/3 του έχει κινηματογραφήσει ο ίδιος ο Πατρίτσιο Γκουσμάν, σκηνοθέτης της ταινίας και γνωστός ντοκιμαντερίστας (έχει γυρίσει και στο παρελθόν ταινίες για τον Αλιέντε).

Στην ταινία επίσης τίθενται δύο αμείλικτα ερωτήματα. Γιατί οι χιλιανοί φαίνεται να ξέχασαν τον άνθρωπο που τόσο τους πρόσφερε; «Δεν μιλάμε πολύ για τον Αλιέντε γιατί η παρουσία του είναι ένα χαστούκι στη συνείδηση», δηλώνει ένας ηγέτης γερουσιαστής της Λαϊκής Ενότητας, της οποίας ηγείτο ο Αλιέντε.

Στο ερώτημα που θέτει ο ίδιος ο δημιουργός της «ήταν η στάση του Αλιέντε μια αυτοκτονική συμπεριφορά ή ένα μάθημα δημοκρατίας;» απαντάει όσο αυτό είναι δυνατόν η ταινία, που είναι προσορμωμένη στις απαιτήσεις των καιρών, αφού το ύφος της είναι κοντινό στον τηλεοπτικό λόγο. Όπως μας έχουν δείξει προηγούμενες δουλειές του ίδιου αλλά και των μεγάλων πρώην ανατολικογερμανών ντοκιμαντεριστών Χαϊνόφσκι και Σόιμαν για τη Χιλή, θα μπορούσε το αποτέλεσμα να ήταν πιο κινηματογραφικό και συνωρμωτικό. Αυτό όμως δεν μειώνει την αξία της ταινίας που χρειάζονταν τόλμη για να γίνει και λόγω της αξίας του υλικού της, αλλά και της διαφωτιστικής προσέγγισης του Γκουσμάν. Την ίδια τόλμη επέδειξε και ο Έλληνας διανομέας της ταινίας (αξίζει να σημειωθεί ότι η ταινία δεν έχει βρει διανομή ακόμα στη Χιλή) Βελισσόριος Κουσβάκης. Ο Γκουσμάν που υπήρξε εξόριστος για 30 χρόνια στη Γαλλία και γύρισε πρόσφατα στη Χιλή, παραβρέθηκε μαζί με την κόρη του Αλιέντε, γνωστή συγγραφέα και βουλευτή Ιζαμπέλ, στην avant premiere της ταινίας που οργάνωσε η εταιρεία διανομής της, New Star στις 9 Σεπτέμβρη στον κινηματογράφο Απόλλωνα και σε συνέντευξη τύπου την επόμενη μέρα.

ΔΡΑΣΤΗΡΙΑ ΚΑΙ ΕΠΙΜΟΝΗ

Στην Κινηματογραφική Λέσχη Πάτρας επιμένουν να «πίντρεύουν» κλασικές και σύγχρονες κινηματογραφικές ματιές. Παρά τη μεγάλη ανταπόκριση που βρίσκουν, ο Δήμος τους αγνοεί στο αίτημα για δημοτικό κινηματογράφο

Η Κινηματογραφική Λέσχη Πάτρας δε θεωρείται άδικα η πλέον δραστήρια από τα 112 σωματεία τα οποία είναι αναγνωρισμένα από την Ομοσπονδία Κινηματογραφικών Λεσχών Ελλάδας (ΟΚΛΕ). Στα 26 χρόνια της σταδιοδρομίας της οποδείχτηκε συνεπής στους στόχους της, διαρκώς έφηβη —αν κρίνουμε από το κοινό που εμπλουτίζεται συνεχώς με νέες γενιές κινηματογραφόφιλων— και ανθεκτική στις δύσκολες στιγμές.

Ειδικά αυτό το τελευταίο χαρακτηριστικό αποδεικνύεται εντονότατα τα τελευταία χρόνια. Στην Πάτρα που κάνει τον έναν κινηματογράφο μετά τον άλλο (πέντε στις επτά αίθουσες του κέντρου έχουν κλείσει οριστικά) και που έχει δύο πολυκινηματογράφους να ακολουθούν τους γνωστούς εμπορικούς δρόμους, η Λέσχη κατορθώνει να γεμίσει τις αίθουσες ακόμα και με τις πιο «δύσκολες» επιλογές της.

Με σταθερή έδρα την τελευταία δεκαετία το «Πάνθεον» (που λέγεται πλέον «Village Πάνθεον» και ήδη κατασκεύασε μια δεύτερη αίθουσα), η Λέσχη κατόρθωσε φέτος ένα πρόγραμμα με περισσότερες ταινίες από κάθε άλλη φορά. Εικοσιοκτώ συνολικά προβολές που ήδη ξεκίνησαν και θα ολοκληρωθούν λίγο πριν το Πάσχα και περιλαμβάνουν γνωστά αριστουργήματα, νέες παραγωγές και λιγότερο δημοφιλείς στιγμές του σινεμά, που όμως αξίζουν το δικό τους χώρο.

Για τα μέλη της ή όχι, για περιτοισιακούς ή φανατικούς φίλους της, η Λέσχη θα βρίσκεται έξω από το «Πάνθεον» της Πάτρας κάθε Πέμπτη. Και με κάθε ευκαιρία θα διαμαρτύρεται που παρά τις συνεχείς εξαγγελίες για δέκα οχεδόν χρόνια, η Πάτρα με ευθύνη της Δημοτικής της Αρχής, δεν έχει ακόμα Δημοτικό Κινηματογράφο, παρά το γεγονός ότι υπάρχει ολοκληρωμένη πρόταση που «βλέπει» με ρεαλιστική ματιά και την προοπτική του 2006, χρονιά που η πόλη θα φιλοξενήσει το θεσμό της Πολιτιστικής Πρωτεύουσας της Ευρώπης.

 www.cinelexipatras.gr, www.filmfile.gr

Α' ΚΥΚΛΟΣ

Δεκαετίες 1950 και 1960 - Ανατρεπτικοί σκηνοθέτες / δημιουργοί

07/10/2004	Η 7η σφραγίδα	Τζγκμαρ Μπέργκμαν
14/10/2004	Εξολοθρευτής Άγγελος	Λαυί Μπουνουέλ
21/10/2004	Καλοκαίρι με τη Μόνικα	Τζγκμαρ Μπέργκμαν
28/10/2004	Θεώρημα	Π.Π. Παζολίνι
04/11/2004	Το χρέμα της οργής	Στάγγλιτ Κισούμπρικ

Οι δημιουργοί του Νέου Κύματος

11/11/2004	Κλεμμένα φιλιά	Φρανσουά Τριφιό
18/11/2004	Ο Τρελλός Πιερό	Ζαν Λικ Γκοντάρ
25/11/2004	Η ελεγεία του έρωτα	Ζαν Λικ Γκοντάρ

Δύο σπουδαίοι Ιταλοί

02/12/2004	Σατυρικόν	Φεντερίκο Φελίνι
09/12/2004	Το Λυκόφως των Θεών	Λουκίνο Βισκόντι

Ιστορίες του κόσμου

16/12/2004	Ο χορευτής του πάνω ορόφου	Τζον Μάλκωβιτς
13/01/2005	Σαλβαντόρ Αλιέντε	Πατρίτσιο Γκουσμάν
20/01/2005	Οι στρατιώτες της Σαλομίνας	Νταβίντ Τρουίμπα

Β' ΚΥΚΛΟΣ

Ερωτικές Ιστορίες

27/1/2005	Μικρές Πληγές	Πασκάλ Μπονιτζέρ
-----------	---------------	------------------

Μηνιαία Κινηματογράφος

3/2/2005	Άνοιξη, Καλοκαίρι, Φθινόπωρο, Χειμώνας και... Άνοιξη	Κιμ Κι-Ντσκ
----------	--	-------------

Ζωγράφοι στον Κινηματογράφο

10/2/2005	Αγάπη είναι ο διάβολος	Τζον Μέιμπουρι
17/2/2005	Ο δρόμος προς τη δύση	Κυριάκος Κατζουράκης
	Γη χωρίς ψωμί	Λαυί Μπουνουέλ
24/2/2005	Το κορίτσι με το μαργαριταρένιο σκουλαρίκι	Πήτερ Βέρμπερ

Λόγω Αποκριάς

3/3/2005	Ο Στρατηγός	Μπαστέρ Κίτον
----------	-------------	---------------

Αγία Οικογένεια

10/3/2005	Το φίλι της ζωής	Έμιλυ Γιανγκ
17/3/2005	Μπτέρα και γιος	Αλεξάντρ Ζακούραφ
	Γκουέρνικα	Αλαίν Ρενέ
24/3/2005	Επιστροφή	Αντρέι Ζβάγκιντσεφ
31/3/2005	Η επέλαση των βαρβάρων	Ντενίς Αρκάν

Κλασικός Ιαπωνικός Κινηματογράφος

7/4/2005	Κολασμένο Πάθη	Κανέτο Σίντο
14/4/2005	Σταυρωμένοι εραστές	Κένζι Μιζογκούτσι
21/4/2005	Έρως και Σφαγή	Γιοσιόιγκε Γιοσίντα

**Η
καταπίεση
δεν έχει
γένος**
συνέντευξη στον
Παναγιώτη Φραντζή

Η Ελένη Ζαχαριάδου, έγραψε ένα... «Γλυκό του κουταλιού», και αναζητά με αυτογνωσία τη θέση της στην «κουζίνα» της ελληνικής λογοτεχνίας

Συντονίσαμε την Ελένη Ζαχαριάδου στη γενέτειρά της, το Αγρίνιο. Αντίθετο με το χώρο της μεγαλούπολης, μεγάλωσε σε μια υπέροχη λαϊκή γειτονιά όπου δεν υπάρχει ούτε μια πολυκατοικία, στον προσφυγικό οικισμό του Αγίου Κωνσταντίνου. Εκεί λοιπόν, στην πατρίδα των παιδικών της χρόνων, μας υποδέχτηκε γι' αυτή τη συνέντευξη. Αφορμή τη «Γλυκά του Κουταλιού», οι πέντε νουβέλες που εξέδωσε πρόσφατα από το «Ροδάκι». Το κοινό τους σημείο οι γεύσεις καταπίεσης που δοκιμάζουν οι ήρωές τους μέσα σε μια σκληρή και αντίξοχη πραγματικότητα που ενώ περνούν το χρόνο κι οι εποχές αλλοζούν, τόσο αυτή μένει ίδια εκμεταλλευτική, ανταγωνιστική, ονορθολογική. Η ονόγκη τους να διασωθούν βιολογικά και ηθικό τους οδηγεί στο δρόμο της προσωπικής εξέγερσης που, αλίμονο, δε φέρνει πάντα τη λύτρωση ιδίως όταν καλούνται να μεταχειριστούν τις ίδιες μεθόδους με τους δυνατότε τους μέσω σε συνθήκες που γεννούν διαρκώς μορφές καταπίεσης ανακυκλώνοντας τους ρόλους του θύτη και του θύματος.

Γράφτηκαν πολύ καλές κριτικές για το «Γλυκό». Τι γεύση έχει η επιτυχία;

Η λέξη «επιτυχία» είναι παγίδα. Απλό θεωρώ ότι έχω κάνει ένα καλό ξεκίνημα. Οι θετικές κριτικές και η ζεστή ανταπόκριση του αναγνωστικού κοινού με γεμίζουν χαρά αλλά και ευθύνη για τη συνέχεια της συγγραφικής πορείας μου. Γι' αυτό το λόγο χρειάζεται σκληρή δουλειά, πειθαρχία και προσεκτικό βήμα. Έχω δει πολλές περιπτώσεις συγγραφέων που διακρίθηκαν γρήγορα κι όμως στη συνέχεια απογοήτευσαν το κοινό τους.

Πώς βλέπεις τη θέση σου στην «κουζίνα» της λογοτεχνίας;
Η «κουζίνα» της ελληνικής λογοτεχνίας είναι τερόστιο και η αγορά της χώρας μας μικρή. Ωστόσο υπάρχει χώρος για όλους μας. Για τη θέση που θα έχει ο καθένας μας αποφασίζει ο χρόνος και το κοινό. Για την ώρα δεν μπορώ να πω τίποτα.

Η καταπίεση είναι γένους αρσενικού; Ο σύγχρονος άντρας είναι δυνατότερος» αφέντης ή φοβισμένος συγκάτοικος μέσα στην οχλήση;

Η καταπίεση δεν έχει γένος. Ο άντρας και η γυναίκα καταπιέζονται και καταπιέζονται σε όλα τα επίπεδα σχέσεων. Διαφέρει ο τρόπος που ασκείται η πίεση και ο τρόπος που εκφράζεται, κυ-

ρίως, σε στιγμές έντασης. Κότι τέτοιο φαίνεται στις ιστορίες μου, δηλαδή η νοσοτροπή των ρόλων του θύτη και του θύματος.

Τι γεννάει η εποχή μας, Νεκρές ελπίδες σαν τα παιδιά στο κελί σου ή εξέγερση των θυμάτων και απελευθέρωση;

Κοιμή εποχή δε γέννησε νεκρές ελπίδες. Όσο υπάρχουν αφέντες και δούλοι οι επιαναστάσεις είναι αναπόφευκτες. Η δική μας εποχή παρήκτι φαινομενική της στασιμότητα δε στερείται από ανήσυχους πνεύματα έτοιμα να πυροδοτήσουν μια εξέγερση. Γι' αυτό χρειάζεται η τέχνη να πάρει πιο συγκεκριμένα χαρακτηριστικά και θέση στα προβλήματα των ανθρώπων.

Ανήκεις σε μια νέα γενιά συγγραφέων που ωριμάζουν στο κοινωνικό περιβάλλον της ύστερης μεταπολίτευσης. Υπερτερούν οι διαψεύσεις της «διαρκούς μεταπολιτευτικής» η οι προσδοκίες για μια «πραγματική αλλαγή» σε όλους τους τομείς;

Ουσιαστικό ελάχιστο πράγματα έχουν αλλάξει από τη μεταπολίτευση μέχρι σήμερα. Βέβαιο, αποκτήσαμε ένα πιο ευρωπαϊκό προφίλ, αλλά ακόμη δε σταθήκαμε στο πόδιο μας. Κι όσο αυτό συμβαίνει, η πραγματική αλλαγή δε θα έρθει ποτέ. Απλώς θα επιβιώνουμε με πολλές δυσκολίες.

Το αγοπημένο σου γλυκό του κουταλιού είναι το «Περγαμόντο»; Στο «περγαμόντο» έχω αδυναμία γιατί αναφέρεται στη μητέρα - παιδί. Οι διαφορές που χωρίζουν προκαλούν εντάσεις και ο συμβιβασμός δυο ανθρώπων με συγκινεί ιδιαίτερα.

Ζούμε στην εποχή της ελεύθερης αγοράς. Είναι και ο πολιτισμός κυρίως ένα πείδιο κερφόφορίας, μια οικονομική επένδυση; Ο πολιτισμός είναι οικονομική επένδυση με τη διαφορά ότι ο δημιουργός αργεί πολύ να δει τα αποτελέσματα. Μέχρι τότε αναγκάζεται να συμβιβαστεί με εναλλακτικές λύσεις, τις περισσότερες φορές άσχετες με τις αρχικές του φιλοδοξίες.

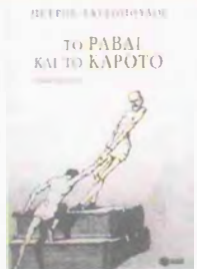
Πότε σου πρωτοπήκε η ιδέα να γράφεις βιβλίο;

Η ιδέα μου μπήκε σε ηλικία πέντε χρονών. Ευτυχώς ήμουν στο νηπιαγωγείο και δεν ήξερα γραφή. Μετό βρέθηκα στο δρόμο μου κάποιοι άνθρωποι που με συμβούλεψαν να μη βιαστώ. Τώρα το μυαλό μου είναι γεμάτο ιδέες και βιβλίο!

Ξεφυλλίσουμε...

Πέτρος Τατσόπουλος
Το ραβδί και το καρότο
Εκδόσεις Πατάκη, Αθήνα 2004

Αν κάθε λογοτεχνική εποχή κρίνεται και από το επίπεδο της κριτικής που τη συνοδεύει, τότε το συγκεκριμένο βιβλίο αποκτά και μελλοντική αξία. Για τους αναγνώστες του σήμερα πάντως, οι 88 κριτικές που συγκέντρωσε ο Πέτρος Τατσόπουλος σε αυτό το βιβλίο, δίνουν μια άλλη εικόνα του γνωστού συγγραφέα. Με τα θετικά της, τα αρνητικά της, και με όσο παρυσιαστικό συνοδεύει πάντα τις περιπτώσεις που ένας συγγραφέας γίνεται κριτικός των ουτιάδων του.

Thomas Mann
Ο Ιωσήφ και οι αδελφοί αυτού
Α' τόμος: Οι Ιστορίες του Ιακώβ
Μετάφραση - Σημειώσεις: Λευτέρης Αναγνώστου
Εκδόσεις Gutenberg, Αθήνα 2004

Για πρώτη φορά στην ελληνική γλώσσα, το μυθιστόρημα του κορυφαίου συγγραφέα, με αν φορές στην παγκόσμια ιστορία, στους μύθους και στις ποροδόσεις των λαών, όταν αυτές ήταν περισσότερο ζωντανές από ποτέ.

Ζάκυνθος, οι αιώνες που έφυγαν...
Εκδόσεις Τρίμορφο, Ζάκυνθος 2002

Καλή ποσά, φωτογραφίες και ανέκδοτο υλικό από την πορεία της Ζακύνθου μέσα στο 19ο και τον 20ό αιώνα. Με την επιμέλεια του Άκη Λαϊκού, το μικρό λεύκωμα «δε αποτελεί το μνημόσυνο μιας χαμένης πολιτείας, αλλά την καταγραφή μιας εικόνας...». Παιήματα του Όσκαρ Ουέλινι και του Έντγκαρ Άλαν Πόε για τη Ζάκυνθο διασταυρώνονται με ένα κείμενο της Μαρίττας Ε. Γιαννοπούλου για τα Ζακυνθινά λαϊκά έμμετρο του Καρναβαλιού, καθώς και και με τη Γρηγόριου Δ. Καμπούρογλου και Θ. Βελλιονίτη.

Διαδρομή στην ιστορία της Αθήνας
Δήμος Αθηναίων, Αθήνα 2004

Μπορεί το Τόρμα Μεζονας Ελληνισμού να το γνωρίζουμε κυρίως μέσα από τις σπουδαίες πρωτοβουλίες του στο χώρο των νέων τεχνολογιών και της εκπαίδευσης, όμως αυτή τη φορά το νέο του πρόγραμμα αφορά ένα ταξίδι στην Αθήνα. Διαδρομές στο κέντρο και την περιφέρεια της πρωτεύουσας, ματιές στην ιστορία, τα μνημεία και τις σημερινές της αναφορές στο παρελθόν, με την εκδοτική ευθύνη του Δήμου Αθηναίων, σε έναν τόμο εφάμιλλο της ιστορίας της πόλης.

«...ν
αποδεχτείς
τον άλλο με
τη μνήμη
του...»
του Παναγιώτη Φωτίου

Κυριάκος Χαραλαμπίδης
Αιγιαλούσης επίσκεψις
Ένα ποίημα και ένα σχόλιο
Άγρα, 2003

Η εισβολή των Τουρκικών στρατευμάτων στην Κύπρο το 1974 ήταν και παραμένει ένα ιστορικό γεγονός με τεράστιες συνέπειες. Συνέπειες εθνικές, κοινωνικές, ψυχολογικές και ηθικές για τον Κυπριακό και τον Ελλαδικό Ελληνισμό και όχι μόνο. Δεν είναι μόνο ότι παραβιάστηκε το διεθνές δίκαιο, αλλά και ότι τόσο χρόνια δεν έγινε τίποτα για να λυθεί με τον προσφορότερο τρόπο το πρόβλημα. Οι Τούρκοι, κατά την προσφιλή τους τακτική, δημιουργούν και συντηρούν τετελεσμένο ώστε δύσκολο να μπει ο χρόνος να αλλάξουν. Εμείς (Κύπριοι και Έλληνες) με τον παρρησιαστικό πατριωτισμό μας και τις μαζικοποιημένες απαιτήσεις (ή όλα ή τίποτα) βοηθάμε σ' αυτό. Γιατί κακά τα ψέμματα. Με το να εμμένεις να γίνουν τα πράγματα όπως ήταν πριν τριάντα χρόνια, δυσκολεύεις τις κινήσεις σου και δίνεις αγνοία της τωρινής κατάστασης. Το χθες πρέπει να είναι σημείο αναφοράς αλλά και το τώρα πρέπει να είναι ο οδηγός μας. Εν πάσει περιπτώσει, η Κύπρος διαχειρίζεται για το πρόβλημα με νέα δεδομένα και εύχομαι η Αθήνα να τη βοηθήσει ουσιαστικά και δυναμικά.

Τριάντα χρόνια τώρα τα «κατεχόμενα» δηλώνουν τη μοιραία του όραμα της Κύπρου και σημαίνουν το διαμελισμό του νησιού, το ξεπίλημα, το θάνατο, την απόλεια αγαπημένων ημερών. Μπορεί να άλλαξαν τα πράγματα τελευταία αλλά η στρατός κατοχής και οι ένοχοι παραμένουν.

Εκτός από τους παλιούς, αιχνοί άνθρωποι αλλά και οι νεότεροι, επινοημένοι άνθρωποι της Κύπρου θυμούνται και διαχωρίζονται με το δικό τους τρόπο. Ίσως κάποιοι να τα συνήθισαν αλλά σίγουρα ποτέ δεν έγιναν τόδε.

Ο Κυριάκος Χαραλαμπίδης, ιστορικός, αρχαιολόγος, καθηγητής, παραγωγός ραδιοφωνικών εκπομπών και οπουδαιός ποιητής, θυμάται και καλεί και τους αναγνώστες του να θυμούνται και να μη γίνουν επιλήθμονες.

Το μικρό και καλαίσθητο βιβλίο που κυκλοφόρησε από την «Άγρα» αποτελείται από δύο μέρη. Από ένα ποίημα το οποίο βασίζεται σε ζωντανή μαρτυρία γυναίκας από την Αιγιαλούση των κατεχόμενων και από ένα σχόλιο πάνω στο ποίημα και το πρόβλημα που δημιουργήθηκε από την Τουρκική κατοχή, καθώς και για το πώς πρέπει ν' αντιμετωπισθεί. Όλ' αλλάξανε βίαια τότε, εκείνο το καλοκαίρι.

«Δυο μέρες πριν να φύγουμε ήρτε κείνος που θα στοργολοκάθονταν στο σπίτι. Γυρεύει το κλειδί. Του λέω: "Εγώ κλειδί δεν έχω και δεν έχει το χωριό μας. Εμείς ξεκλειδύωτα είχαμε τα σπίτια γιατί κανένας δεν καταδέχονταν να μπει μέσα στον άλλο την αυλή"».

Διαφορά ήθους ντόπιου και εισβολέα. Ούτε ο σκύλος του σπιτιού θα συμφιλιωθεί μαζί του ακόμα κι όταν θα του προσφέρει τροφή. Δεν θα φάει.

Αναφέρεται και στο ρόλο της λεγόμενης ειρηνευτικής δύναμης, η οποία καθώς αποτελείται από ξένους ανθρώπους δεν καταλαβαίνουν τι θα πει πατρίο χώμα, λουλουδί από τον τόπο σου, πόνος και συντριβή μιας μάνας.

«Άμα φτάσαμε κοντά στο Λύδρα Πάλος, δυο-τρεις ειρηνευτές σκαρφιάσαν να κατεβάσουν τα πράματά μας. Στη βιασύνη, χωρίς περίσκεψη, επετόξαν μου τες γλάστρες και μου τες εσπάσαν ανυπερέσπιτες...»

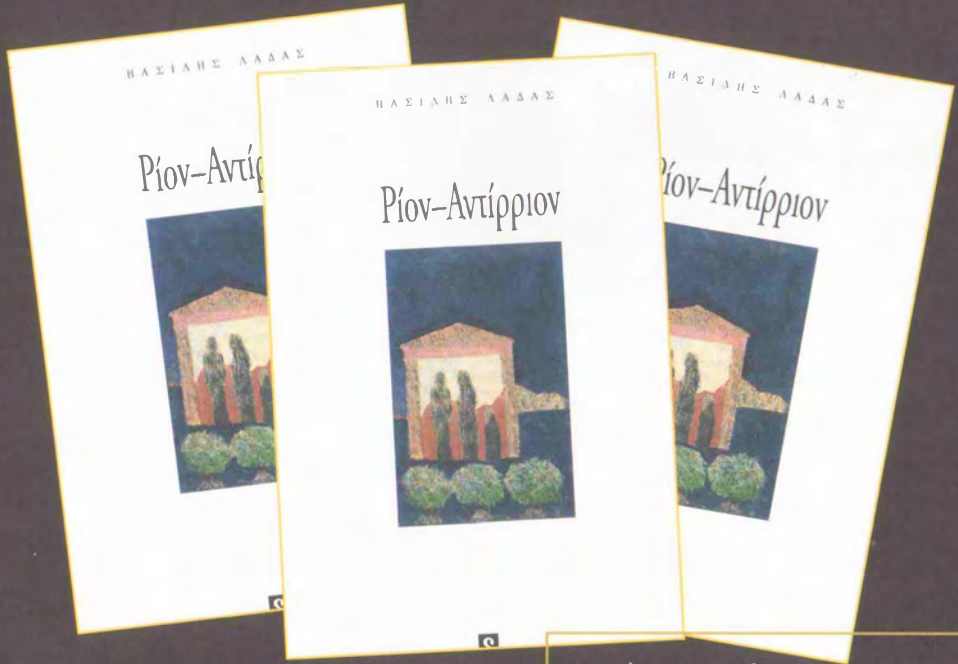
...Δεν άντεξα κι όσο είχα μαζεμένα ψυχάρια τ' ουρανού και της θάλασσας τ' αφήκα να μουσκέψουνε το χώμα». (Σελ. 13).

Στο σχόλιο που παραθέτει στη συνέχεια ο Κ. Χαραλαμπίδης τονίζει ιδιαίτερα την ανάγκη να συνειδητοποιήσουμε την ελληνική ταυτότητά μας που δεν είναι άσχετη και με τον τόπο που κατοικούμε. Αναφέρεται στην ιστορία της Αιγια-

λούσης (αιγιαλός = γιοιάς). Θέτει μια σειρά φρωτισμάτων για το ρόλο και την πορεία της Κύπρου στο σήμερα. Η δυστυχισμένη γυναίκα «που θρηνεί το αγνοούμενο παιδιά της και το χωριό που αλώθηκε, το σκύλο και τις γλάστρες της, λειτουργεί ως υπόδειγμα τραγωδίας του ανέστιου ανθρώπου». Ταυτόχρονα η δική της στάση κατά τον ποιητή, θέτει όλους μας προ των ευθυνών μας. Και αναφέρεται στις ευθύνες ιδιαίτερα των Κυπρίων για να διατηρήσουν την αίσθηση της γλώσσας μιλώντας τη διάλεκτό τους. Σημαντική η παρατήρησή του ότι «το είναι του χώρου προσδιορίζει και το είδος των ανθρώπων που βλασταίνουν επάνω του», αλλά αυτό ισχύει για τις πρώτες «βλαστήσεις», διότι με τις μετακινήσεις αυτές που έρχεται και εγκαθίσταται σ' ένα τόπο

καταστρέφει ή προσαρμόζεται και η ζωή προχωράει. Σπουδαίο η θέση του «η λύση βρίσκεται στην «προστασία της παραδοχής: ν' αποδεχτείς τον άλλο με τη μνήμη του και να παραδεχτείς ανομήματα επτασφράγιστα». Και είναι αλήθεια ότι έχουν και οι Τουρκοκύπριοι τις δικές τους μνήμες. Υπάρχουν επτασφράγιστα ανομήματα που πρέπει να παραδεχτούν και να υπερβούν οι δύο κοινότητες για να φτάσουν στο σημείο να βρουν μια βιώσιμη λύση. Γιατί είναι καταδικασμένοι να συνυπάρξουν ισότιμα και ειρηνικά αλλιώς το όραμα θα παραμείνει χωρίς λύση και έξοδο.

www.agra.gr

κυκλοφορεί

Η εξέλιξη ενός ευαίσθητου Θεσμού

του Θανάση Καραλή*

Παναγιώτης Κυριανόπουλος
Συγκριτική Ιστορία της Ελληνικής Εκπαίδευσης
«κδόσεις Βιβλιόραμα»
2004, σ. 386.

Η συστηματική καταγραφή και ανάλυση επιμέρους ζητημάτων της ιστορίας της νεοελληνικής εκπαίδευσης, αποδεικνύεται εγχείρημα δύσκολο και επίπονο για όσους ασχολούνται με το πεδίο αυτό. Πολύ περισσότερο, όταν αυτή η καταγραφή και ανάλυση δεν αφορά συγκεκριμένους εκπαιδευτικούς θεσμούς και περιόδους, αλλά φιλοδοξεί να δώσει μια συνολική εικόνα της εξέλιξης των εκπαιδευτικών

και πραγμάτων, επιχειρώντας ταυτόχρονα και τον εντοπισμό των παραγόντων και αιτιών που τη διαμόρφωσαν. Είναι, άλλωστε κοινός τόπος, για τους ερευνητές του συγκεκριμένου πεδίου, η έλλειψη βιβλιοθηκών, η προβληματική αναζήτηση αρχαιολογικών και η έλλειψη ταξινόμησης των τεκμηρίων.

Ο Παναγιώτης Κυριανόπουλος, που σήμερα υπηρετεί ως επικουρός καθηγητής στο Παιδαγωγικό Τμήμα Νηπιαγωγών του Πανεπιστημίου Πατρών, δίδαξε κατά το παρελθόν στην Ecole des Hautes Etudes en Sciences Sociales, το ΤΕΙ Αθηνών και το Πανεπιστήμιο Κρήτης. Το βιβλίο αυτό, καρπός της μακρόχρονης ερευνητικής και διδακτικής του ενασχόλησης με την ιστορία της ελληνικής εκπαίδευσης, εμπλουτίζει το χώρο αυτό και σίγουρα θα αποδειχθεί χρήσιμο για τους ερευνητές, αλλά για τους εκπαιδευτικούς και τους φοιτητές των σχετικών αντικειμένων. Η επικαιρότητα, κριτική αποτίμηση και ανάλυση που επιχειρείται στο βιβλίο, ξεκινεί από την αθωμανοκρατούμενη Ελλάδα και φτάνει ως τις μέρες μας. Μέσα από την παράθεση και ανάλυση των τεκμηρίων του, ο συγγραφέας επιχειρεί τη διερεύνηση της πορείας της ελληνικής εκπαίδευσης υπό το πρίσμα των εθνολογικών, κοινωνικών και οικονομικών εξελίξεων. Ο συγγραφέας προσεγγίζει τη εκπαίδευση ως δίκτυο σχέσεων ανάμεσα σε εξειδικευμένα στοιχεία:

α. τους εκπαιδευόμενους, **β.** τους εκπαιδευτικούς, **γ.** το χώρο, στον οποίο λαμβάνει χώρα η εκπαιδευτική διαδικασία, **δ.** τα φορέα άσκησης της εκπαιδευτικής πολιτικής, **ε.** τις σκο-

λουθούμενες παιδαγωγικές μεθόδους, και **στ.** την οικογένεια, ως φορέα διαπαιδαγώγησης των παιδιών, αλλά και ως ομάδα πίεσης των εκπαιδευτικών και των εκπαιδευτικών αρχών. Στην ανάλυση του Κυριανόπουλου τα παραπάνω στοιχεία μορφοποιούνται και συναρθρώνονται στο πλαίσιο δύο περιβαλλόντων — του εθνικού και της διεθνούς.

Για να δασθεί μια συγκροτημένη εικόνα της ιστορίας της ελληνικής εκπαίδευσης, η οποία θα προσοδιάζει ταυτόχρονα και ενόπτητα στη μελέτη του, ο συγγραφέας στηρίζεται σε τέσσερα κριτήρια:

(i) Την επικρατούσα κάθε φορά εικόνα για την εκπαίδευση και το ρόλο της στην ελληνική κοινωνία. Το κριτήριο αυτό θεωρείται σημαντικό γιατί ορίζει στάσεις και πρακτικές απέναντι στο σχολείο τόσο των φορέων της εκπαιδευτικής πολιτικής όσο και σημαντικού αριθμού Ελλήνων.

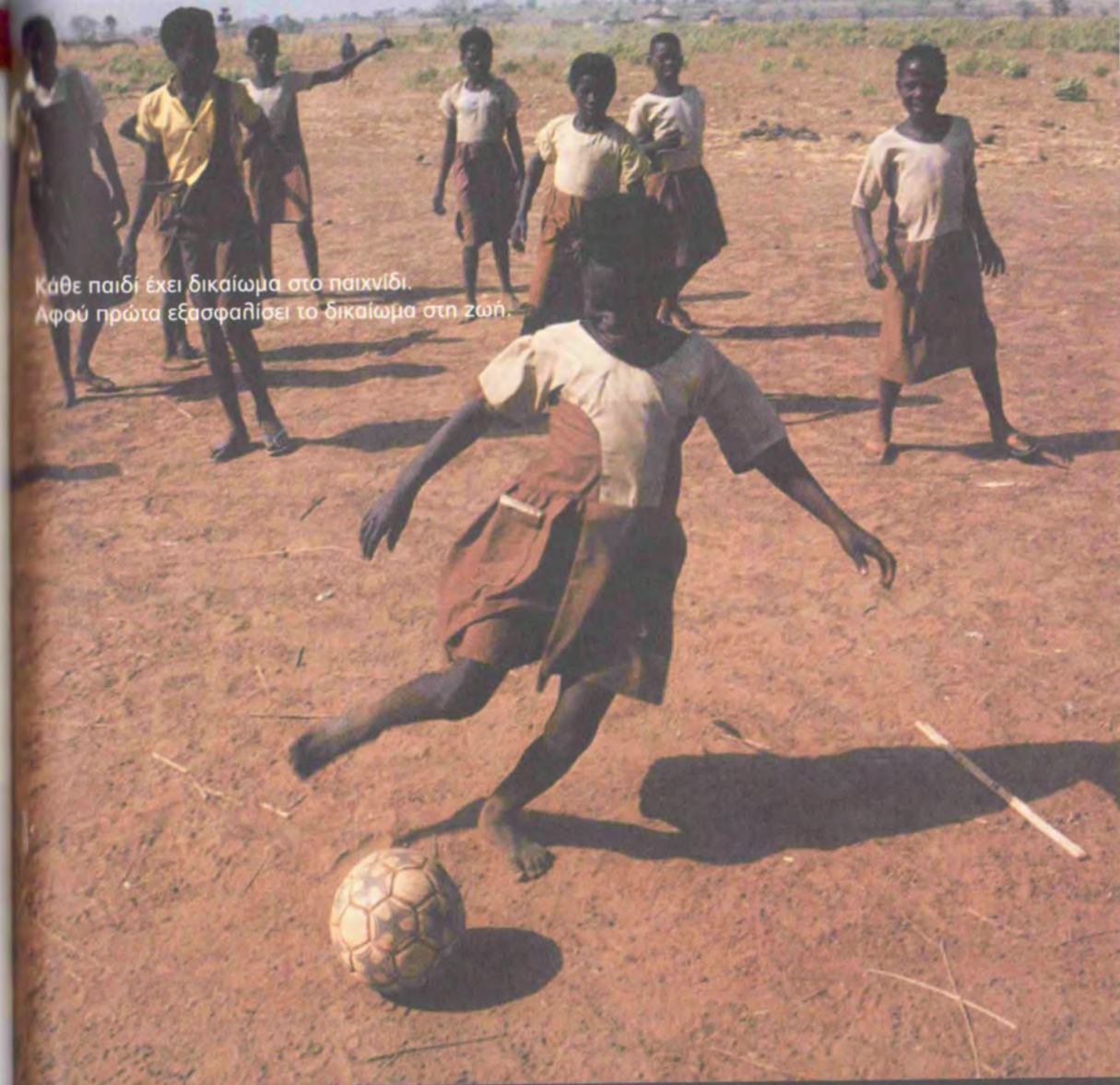
(ii) Την συστηματική συνθετική παρουσίαση των θεσμών, της δομής του εκπαιδευτικού συστήματος και των μεταβολών τους στο χρόνο.

(iii) Την εστίαση της ανάλυσης στα μείζονα κάθε φορά προβλήματα της εκπαίδευσης, έτσι όπως τα αξιολογούν οι άνθρωποι της εποχής.

(iv) Την ανάλυση και αποτίμηση των εξελίξεων στην ελληνική εκπαίδευση υπό το φως των τεκταινομένων στο διεθνές περιβάλλον, και πιο συγκεκριμένα του δυτικοευρωπαϊκού και του βορειοαμερικανικού. Οι επιρροές και οι επιδράσεις του νεοελληνικού κράτους και της νεοελληνικής εκπαίδευσης από τις δυτικοευρωπαϊκές χώρες μέχρι το Β΄ παγκόσμιο πόλεμο και στη συνέχεια από τις ΗΠΑ υπήρξαν έντονες έως και καθοριστικές στη διαμόρφωση του νεοελληνικού τοπίου, συμπεριλαμβανομένου και της εκπαίδευσης. Αυτός είναι ο βασικός λόγος που ο συγγραφέας προσδιορίζει το έργο αυτό ως Συγκριτική Ιστορία.

Στο τέλος του βιβλίου εκτός από τη βιβλιογραφία και τις αρχειακές πηγές, παρουσιάζονται σε ευανάγνωστο παράρτημα και τα βασικά εκπαιδευτικά νομοσχέδια από την ίδρυση του νεοελληνικού κράτους έως σήμερα.

(*) Ο κ. Θανάσης Καραλής είναι λέκτορας του Παιδαγωγικού Τμήματος Δημοτικής Εκπαίδευσης του Πανεπιστημίου Πατρών

Κάθε παιδί έχει δικαίωμα στο παιχνίδι. Αφού πρώτα εξασφαλίσει το δικαίωμα στη ζωή.

Τα παιδιά του αναπτυσσόμενου κόσμου, όπως όλα τα παιδιά, θέλουν να μπορούν να παίξουν. Όμως, πιο πολύ θέλουν να έχουν σπίτι, λίγο φαγητό και καθαρό νερό, να μπορούν να πάνε στο γιατρό και στο σχολείο. Αυτά τα παιδιά και οι οικογένειές τους χρειάζονται την υποστήριξή μας. Η ActionAid, με το πρόγραμμα Αναδοχής, σας δίνει τη δυνατότητα με 22 ευρώ το μήνα να δώσετε σ' ένα παιδί και σε όλους τους ανθρώπους της κοινότητας που ζει, χιλιάδες λόγους να χαμογελάει.

act:onaid
ΕΛΛΑΣ

Θέλω να συμμετέχω στο πρόγραμμα Αναδοχής Παιδιού της ActionAid.

ΟΝΟΜΑ ΕΠΩΝΥΜΟ ΟΔΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ
Τ.Κ. ΠΟΛΗ/ΧΩΡΙΟ ΤΗΛΕΦΩΝΟ: ΟΙΚΙΑΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συμπληρώστε και ταχυδρομήστε αυτό το κουπόνι στην ActionAid Ελλάς, Φαλήρου 52, 117 41 Αθήνα, ή αποστείλτε το στο fax: 210 92 12 376, για να σας στείλουμε το ενημερωτικό μας υλικό. Για περισσότερες πληροφορίες, καλέστε στο 801 11 22 8466.

act:onaid
ΕΛΛΑΣ
email: mail@actionaid.gr, www.actionaid.gr

Πόσο εκτιμάτε το χειροκρότημά σας;

της
Γιόλης Φαρμακοῦλα

Το καλοκαίρι έχει ταυτιστεί για πολλούς από εμάς, εκτός από τον ήλιο, τις διακοπές και το ουζάκι και με...το φεστιβάλ. Πολυάριθμο πολιτιστικά δρώμενα, ανά την Ελλάδα, διεκδικούν να δροσίουν τις καλοκαιρινές μας νύχτες σε μαρμάρινα αμφιθέατρα κάτω από έναν έναστρο ουρανό. Όπως λοιπόν θα ρωτήσω που πήγατε διακοπές και πώς περάσατε, θα ρωτήσω ποιες παραστάσεις είδατε και κυρίως γιατί...Επειδή αυτές κανόνισε να δει η παρέα μου. Επειδή όκουσα ότι είναι καλή. Επειδή ήθελα να δω τον τάδε να παίζει. Επειδή έτυχε. Θεμιτές ίσως αποντησεις. Ποιες όμως χειροκροτήσατε; Προφανώς όλες. Άραγε έχετε εκτιμήσει ποτέ την αξία ενός χειροκροτήματος;

Χειροκρότημα σημαίνει ευχαριστώ, μπράβο, είμαι ενθουσιασμένος. Για να φτάσω στο χειροκρότημα σημαίνει ότι είδα κάτι που άγγιξε τις αισθητηριακές και πνευματικές μου χορδές με ευφρόσυνο τρόπο, γι' αυτό και αναγνωρίζω την προσπάθεια και την επιβραβεύω. Είναι η ανταμοιβή του θεατή προς το θέαμα που επέλεξε να πληρώσει και να του επιτρέψει να εισβάλει στο διανοητικό του σύμπαν. Χωρίς να εννοώ ότι δεν πρέπει να ανταμείβεται η οποια προσπάθεια, ως αποκτήσει επιτέλους το χειροκρότημα την ουσία του και το αξιολογικό του αποτέλεσμα.

Την 28η Ιουλίου, οι συντελεστές των Τρωάδων του Ευριπίδη του θεάτρου Διαδρομή, σε σκηνοθεσία Διαγόρα Χρονόπουλου, έφυγαν από το Ρωμαϊκό Θέατρο της Πάτρας με την εντύπωση ότι η παράστασή τους είχε μεγάλη επιτυχία. Ένα κατάμεστο θέατρο από θεατές όλων των ηλικιών, οι οποίοι εξοκλήθηκαν να προσέρχονται και για 20' μετά την έναρξη της παράστασης εμπόδιζοντας την οπτική και την ακουστική πολλών που ανοήτως είχαν έρθει στην ώρα τους, αποθέωσα όρθιοι και με παρατεταμένο χειροκρότημα τους συντελεστές κρατώντας τους στην σκηνή επί ώρα και προσφέροντας άνθη στην Α. Βαγενά (Εκάβη). Χειροκράτησα κι εγώ, τελεία και πάυλα. Μα δυστυχώς είχα κουραστεί πολύ νωρίτερα γιατί είδα μια παράσταση βραβωμένη πάνω σε πεπατημένο σκηνοθετικό μονοπάτι δίκως να λέει: κάτι καινούργιο. Έναν θίασο διάσημων ονομάτων (Βαγενά, Βούρος, Τρικαλιώτη, Τρύπη, Λέχου) με αναμοιωγενή, ποιοτικά και υφολογικά, υποκριτικά απόδοση. Έναν αμήχανα στυλιζαρισμένο χορό που κινούνταν αναίτια μεταξύ νεοελληνικής μετάφρασης και αρχαίου ελληνικού λόγου. Ένα αδύναμο σκηνικό, φορετό στο χώρο του αρχαίου θεάτρου που αδυνατούσε με τη σειρά του να αγκαλιάσει τους υποκριτές. Γι' αυτό και εξεπλάγη με την αντίληψη του κοινού. Αυτοί είδαν κάτι άλλο απ' αυτό που έβλεπα εγώ; Πιθανόν...

Δύο μέρες αργότερα, όταν το ΔΗΠΕΘΕ Καλαμάτας παρουσίασε το Ημέρωμα της Στρέγγλης του Σαίξπηρ, σε σκηνοθεσία Γιάννη Κακλέα, την έκπληξη διαδέχτηκε ο θυμός, ήδη πριν την παράσταση. Γιατί το κοινό μόλις και μετά βίας γέμισε το 1/3 του θεάτρου. Μήπως γιατί ήταν Παρασκευή και ένα ποτάκι ήταν καλύτερη επιλογή; Μήπως η πόλη έφυγε μαζικά για διακοπές; Μήπως το «δύσκολο» θεατρόφιλο κοινό δεν ήξερε τον Κακλέα; Μήπως επειδή ο θίασος δεν είχε κραυγαλέα ονόματα στη σύνθεσή

«Για να φτάσω στο χειροκρότημα σημαίνει ότι είδα κάτι που άγγιξε τις αισθητηριακές και πνευματικές μου χορδές με ευφρόσυνο τρόπο, γι' αυτό και αναγνωρίζω την προσπάθεια και την επιβραβεύω»

του ή μήπως γιατί κάποιος δεν θα καταλόβαινε τον Σαίξπηρ; Η παρτίδα σκηνοθεσία πάνω σε όλα τα νοηματικά του επίπεδα. Μια νέα πρόταση που είχε εμπνευσμένη σημειολογική προσέγγιση σε όλους του τομείς (οπνικό μουσική, κινησιολογία) και μπορούσε να στηριχτεί σε ένα καλοκουρδισμένο υποκριτικό σύνολο ηθοποιών (Β.Πεφώνη, Γ.Γιαννούπουλος, Στ.Βούτος, Γ.Μηλίτη, Σ.Αλαφούζος κ.ά.). Ακολούθησε ένα θερμό χειροκρότημα πλην κλιμαρ, αν φέρω στα μυαλά μου την προηγούμενη παράσταση. Είχα ενθουσιαστεί τόσο απ' αυτό που είδα ώστε να θυμώσω ακόμα περισσότερο και να σκηνοθετώ όρθια να χειροκροτήσω γιατί το άξιζαν.

Δεν ξέρω αν οι δύο εικόνες που περιέγραψα αρκούν για να αποδείξουν το συλλογισμό μου. Ας αποσφηνίσω λοιπόν τα εξής. Αφενός πρέπει να τονίσω ότι δεν μιλάω για δύο κείμενα που αφορούσαν τους ειδικούς ή αποκλειστικά τους γνώστες μιας «υψηλής» δραματολογίας. Πρόκειται για δύο κλασικούς συγγραφείς με έργα λίγο πολύ γνωστά στους περισσότερους καθότι πολυπαιγμένα. Αφετέρου η θέασή τους με τον τρόπο που ανέβηκαν δεν αφορούσε ένα «μυημένο» ειδικό κοινό. Χωρίς λοιπόν να παραβλέπω την υποκειμενικότητα της καλλιτεχνικής δημιουργίας τόσο κατά την δημιουργία της όσο και κατά την πρόληψή της (αυτό άλλωστε είναι στοιχείο της μαγείας της), σφείλω να πω ότι υπάρχουν πάντα και οι αντικειμενικές παράμετροι εργασίας, ερμηνείας και εκτέλεσης, ουσιαστικές και εν τέλει αισθητικές σε οποιαδήποτε καλλιτεχνική προσπάθεια και δη στο θέατρο. Θέατρο δεν είναι μόνο ο σκηνοθέτης ή τα ονόματα των πρωταγωνιστών.

Το θέατρο πρώτα από όλα είναι Ομόδα και σύμπραξη τεχνών. Δεν μπορώ λόγου χάριν να αποκόψω την αβέβαιη υποκριτική Βαγενά από το σύνολο επειδή είναι αυτή, ούτε την καλή υποκριτική Λέχου από το κακό σκηνικό, ή την κορυφαία που φώναζε σε δυσαρμονία με την μουσική. Δεν μπορώ να αυτονομώσω την πρωτοτυπία του χορικού σε αρχαία ελληνική γλώσσα που δεν υποστήριζε την ακοιμητότητα του στην παράσταση. Με λίγα λόγια το αρχαίο δράμα δεν θα έπρεπε να έχει καταστήσει πανόκειο αρκεί να υπάρχει ένας γνωστός σκηνοθέτης και κάποια τρανταχτά ονόματα υποκριτών, αρκεί να έχει πολυύαφημοι σε «σοβαρά» έντυπα, αρκεί να έχει ταξιδιόφιλο

σε καταξιωμένα φεστιβάλ, π.χ Επίδαυρος. Γιατί τείνω να πιστέψω ότι κάθε καλοκαίρι γινόμαστε θεατές παθητικοί ενός φεστιβαλισμού που απομυζεί το αρχαίο δράμα, έχοντας καταλήξει σε μια μαζική παραγωγή θεάματος κι εμείς από την μεριά μας έχουμε ταυτίσει φεστιβάλ με δράμα, ανήμποροι να αφήσουμε ανοιχτές τις διόδους μας σε μοντέρνες προτάσεις σε νέες αναγνώσεις, σε τολμηρότερες αναζητήσεις ακόμα και των ίδιων των κλασικών. Ένα κοινό που απήχησε και απέκτησε έναν δραστηριοθεατρικό χειμώνα και ένα ακόμα πιο πλούσιο σε επιλογές θεατρικό καλοκαίρι, θα πρέπει να απαιτήσει να διαμορφώσει κριτήρια που θα του επιτρέψουν να έχει εμπειριστωμένη γνώμη και ουσιαστική αξιολόγησης. Η καραμέλα του «δύσκολου κοινού», η οποία είναι κατά πολύ παγιάσα κολακείας των θιάσων, λιώνει γρήγορα έναντι ενός κοινού διανοητικά ευέλικτου και με καλά αντανακλαστικά. Το σώμα του αρχαίου δράματος είναι ελληνικό, είναι «δικό μας», το «κίτσα» βαίνουμε καλύτερα» αλλά είναι βαρύ, έχει απύθμενο βάθος και πολλαπλά επίπεδα, γεγονός που καθιστά επιποσλή την απρόσκοπτη οικειοποίησή του με επικίνδυνο για την αισθητική μας αποτελέσματα. Δεν υπάρχει απλώς για να το δούμε ή να μας διδάσκει. Υπάρχει για να μας προκαλεί διανοητικά και αισθητικά. Αν δεν είμαστε διατεθειμένοι να δεχτούμε την πρόκληση καλύτερα να μην το αγγίζουμε. Αυτό και οποιαδήποτε άλλη παράσταση. Διαφορετικά μην εκπλαγείτε αν οκούσετε από τον θεατρόφιλο δίπλα σας «μπορεί να μην μου άρεσε πάλλυ η παράσταση αλλά τουλάχιστον είχε καλό σενάριο»!!

Σ' ένα παλιό φανοποιείο στο κέντρο της Πάτρας η ομάδα «Μηχανή Τέχνης» φιλοδοξεί να «εκπαιδέψει» κάτι περισσότερο από ερασιτέχνες ηθοποιούς

Κάτι περισσότερο από ερασιτέχνες

Η «Μηχανή τέχνης» είναι η πιο καινούρια θεατρική ομάδα της Πάτρας. Για την ακρίβεια δε πρόκειται ακριβώς για ομάδα, αφού δεν έχει συγκροτηθεί ως τέτοια, αλλά ένα θεατρικό στέκι. Κοντά στην παραλιακή ζώνη της Πάτρας (με «φημισμένο» γείτονα τη Veso Mare) ένα παλιό φανοποι-

είο μετατράπηκε πέρυσι για πρώτη φορά σε θεατρικό χώρο, ικανό να φιλοξενήσει τις πρόβες του έργου «Σε θέλω... Speedy». Μιας ενδιαφέρουσας παράστασης που αν είχε στηρικθεί λίγο περισσότερο, ίσως και με λίγη τύχη, θα μπορούσε να πάει πολύ καλύτερα. Το έργο είχε ανέβει στο τέλος της περυσινής περιόδου στο «Επίκεντρο» με συμπαραγωγή του ΔΗΠΕΘΕ Πάτρας και της «Μηχανής Τέχνης».

Φέτος ο χώρος δε θα δοθεί μόνο για πρόβες. Η μετατροπή του φανοποιείου σε θεατρική σκηνή σχεδόν ολοκληρώθηκε κι έτσι από φέτος θα λειτουργήσει εργαστήριο υποκριτικής. Στην οδό Ιεροθέου Αρχιεπισκόπου, ο Χρήστος Στρέπκος επικεφαλής όλης της προσπάθειας, θα διδάξει υποκριτική και θα επιμένει στο δύσκολο εγχείρημα να συντηρήσει μια ιδιωτική θεατρική σκηνή σε μια πόλη που μπορεί να έχει θεατρικό κοινό, μπορεί να έχει φοιτητές, αλλά έχει μοιραία ως αποκλειστικό βίωμα τις παραγωγές του ΔΗΠΕΘΕ.

Μαζί με το Στρέπκο, ο Νίκος Λυμπεράτος που θα διδάξει σκηνική κίνηση, καθώς και όσοι νέοι δείξουν ενδιαφέρον (οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να απευθύνονται στο τηλ. 6974013157 τις ώρες 11.00 - 13.00 και 17.00 - 20.00).

Ανάμεσα στους στόχους της ομάδας, ξεχωρίσαμε ως πιο «προκλητικό» αυτόν που θέλει τους συμμετέχοντες να ξεφύγουν από την εύκολη χαρά του ερασιτεχνισμού και να πατήσουν σε πιο στέρεες καλλιτεχνικές βάσεις, έστω κι αν δεν είναι το θέατρο η αποκλειστική τους ενασχόληση.

Πέντε πρόσωπα που ξεχωρίζουν

Κάθε θεατρική περίοδος τα τελευταία χρόνια στην Ελλάδα ξεκινά από μεγάλα βασανιστικά ερωτήματα. Πώς θα αντέξουν οικονομικά οι πλέον των εκατό θέσσοι της Αθήνας; Πότε θα σταματήσει επιτέλους η φθορά των ΔΗΠΕΘΕ; Πότε θα αρχίσει το υπουργείο Πολιτισμού να είναι συνεπές στις επιχορηγήσεις του;

Κι επειδή κανείς δεν είναι σε θέση να δώσει αξιόπιστη απάντηση, όλοι τελικά επιστρέφουν σε αυτά που ξέρουν να κάνουν καλύτερα. Να μαθαίνουν τα νεότερα της θεωρητικής αγοράς, να εκπλησθούν ή να απαγορευτούν από τις συνεργασίες κορυφής, να κριτικάρουν τις επιλογές που έγιναν φέτος και τελικά να δικαιώσουν πόσες και ποιες παραστάσεις θα δουν ή θα προτείνουν σε γνωστικούς και φίλους.

Εμείς, επειδή καθίκαμε πολύ περισσότερο από ότι πιστεύαμε στις ειδήσεις που φτάνουν με καταγινεπικό ρυθμό για τις παραστάσεις του χειμώνα, σταματήσαμε απλώς σε μερικά μικρά μυστικά των παραστάσεων που έρχονται ή σε όσα μας κίνησαν περισσότερο την περιέργεια, έστω κι αν δεν ανήκουν στις ειδήσεις της πρώτης γραμμής.

■ Μίμης Χρυσομάλλης

Για δεύτερη χρονιά φέτος στο θέατρο «Κατερίνα Βασιλάκου» στην Αθήνα βρίσκεται μαζί με τον Γιώργο Μιχαλακόπουλο παίζοντας εξαιρετικά τον έναν από τους δύο βασικούς ρόλους στο «Παράξενο ζευγάρι» του Νιλ Σάιμον. Αν κάποιος παρακολουθήσει συστηματικά τους ρόλους του Χρυσομάλλη, θα απορήσει σίγουρα πώς αυτός ο σπουδαίος ηθοποιός δεν έχει αναγνωριστεί όσο αρκετοί συνάδελφοί του.

■ Λουκία Ρικάκη

Η γνωστή πια στο αθηναϊκό κοινό σινιτροφιλή των stand up κωμικών της Λουκίας Ρικάκη, που τα τελευταία χρόνια γεμίζει τα σθηναϊκά και ενίοτε τηλεοπτικά βράδια με άφθογο γέλιο, φέτος άλλαξε στέκι. Επιτόρπησε δημιότερη και ξεκίνησε παραστάσεις στο ολοκαίνουργιο Frickyliveclub.

Τις παραστάσεις στο ολοκαίνουργιο Frickyliveclub. Τίς παραστάσεις ανεβαίνουν στη σκηνή και σατιρίζουν καθημερινές καταστάσεις, αυτοσχεδιάζουν, κάνουν μιμήσεις, συνομιλούν με το κοινό. Το πρόγραμμα αλλάζει κάθε μέρα, αφού η ίδια η επικαιρότητα τους τροφοδοτεί πάντα με το απαραίτητο υλικό για να επιδοθούν σε κωμικά σφάλματα.

■ Λάzarος Γεωργακόπουλος

Η σκηνοθεσία του στο «Γαϊτανάκι του έρωτα» του Α. Σνίτσλερ με την οποία εγκαταλείπει τη συνεργασία του με το ΔΗΠΕΘΕ Πάτρας προκαλεί ήδη αρκετή περιέργεια στους θεατρόφιλους. Το έργο θα ανέβει εντός του Νοεμβρίου στη μετάφραση του Πέτρου Μάρκαρη, ενώ στη σκηνή μαζί με το Γεωργακόπουλο, θα βρίσκεται και η Λυδία Φωτοπούλου.

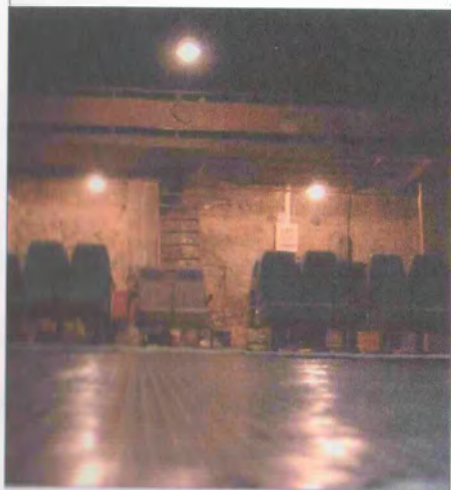
■ Βασίλης Παπαβασιλείου

Μπορεί η «Ψευδοπληρέτρια» του Μαριβό που σκηνοθέτησε να είχε αρκετά σημάδια που να χαλάριζαν το ρυθμό, όμως η υποκριτική παρουσία του

Βασίλη Παπαβασιλείου που θα επαναληφθεί για δεύτερη συνεχόμενη χρονιά στην Πάτρα, στο τέλος του Νοεμβρίου (ίσως ταξιδέψει και στην Αθήνα), δίνει ρυθμό και δικαιώνει όσους θαυμάζουν τον κορυφαίο θεατράνθρωπο.

■ Λευτέρης Βογιατζής

Δε χρειάζονται πολλές εξηγήσεις για να δικαιολογήσει κανείς γιατί ο Λευτέρης Βογιατζής σημαδεύει κάθε φορά τη θεατρική χρονιά. Για φέτος, οι λόγοι είναι η εμφάνισή του στο Μέγαρο Μουσικής, η επανάληψη μέχρι τη Χριστούγεννα του «Σχολείου γυναικών» του Μολιέρου στη «Νέα Σκηνή» και το ανέβασμα από την καινούρια χρονιά του νέου έργου του Γιώργου Διαλεγμένου «Μπέλα Βενετία».

Η Πάτρα
Θέλει Εθνική
Θεατρική
Σκηνή...
Το εννοεί;

Τέλη Σεπτεμβρίου - αρχές Οκτωβρίου, οχεδόν όλα τα ραδιόφωνα, οι τηλεοπτικοί σταθμοί και οι εφημερίδες της Πάτρας ασχολούνται με το ΔΗΠΕΘΕ. Όχι γιατί αποφάσισαν ξαφνικά να κάνουν ολοκληρωμένες προτάσεις για το θεατρικό ρεπερτόριο του επόμενου έτους, ούτε γιατί έχει ξεκινήσει κάποιος δημόσιος διάλογος για το ρόλο που θα έχει το ΔΗΠΕΘΕ στην επερχόμενη Πολιτιστική Πρωτεύουσα.

Στο επίκεντρο βρίσκεται ο προϋπολογισμός του Θεάτρου, οι αμοιβές που δίνονται σε κάποιους συνεργάτες και -κυρίως- τα ποσά που λαμβάνει από τη σύμβαση του ο καλλιτεχνικός διευθυντής του ΔΗΠΕΘΕ Πάτρας Θέμης Μουμουλίδης. Ειδικά σε κάποιες ραδιοφωνικές και τηλεοπτικές εκπομπές ξετυλίγονται οπίσθετοι μονόλογοι και διάλογοι, γύρω από το αν ο Μουμουλίδης έβαλε στο οπίτι του σασανέρ με έξοδα του ΔΗΠΕΘΕ, για το αν καταναλώνει υπερβολικές ποσότητες νερού (που επίσης πληρώνονται από το θέατρο) ή για το αν τηλεφωνεί πολύ συχνά στο σπίτι του χρεώνοντας το εταιρικό κινητό του θεάτρου.

Φυσικά υπάρχουν και υπερβολικά έξοδα στους απολογισμούς των τελευταίων χρόνων που κάνουν το ΔΗΠΕΘΕ να μοιάζει με μεγάλο ιδιωτικό οργανισμό...

Δεν μπορεί, για παράδειγμα, να γίνει εύκολα αποδεκτό ότι η Ελένη Τσαλιγοπούλου αμοιβόταν για κάθε μία από τις παραστάσεις της «Ιφιγένεια εν Αυλίδι» που ατυχώς συμμετείχε ως κορυφαία (!) του χορού το ποσό των € 1475! Ούτε μπορεί να κατανοηθεί γιατί από τα οχεδόν 2,5 εκ ευρώ που είναι ο προϋπολογισμός του ΔΗΠΕΘΕ δεν μπορούν να βρεθούν 50.000 ευρώ για να προχωρήσουν οι απαραίτητες εργασίες στο Ιστορικό Δημοτικό Θέατρο «Απόλλων». Αντ' αυτών το ΔΗΠΕΘΕ προχωρά σε αυξήσεις στις συμβάσεις και σε μεγαλόπνοα σχέδια, διαμαρτυρούμενο γιατί αυτό τα 50.000 ευρώ δε δίνονται από άλλα ταμεία του Δήμου.

Φυσικά για όλα αυτά η ευθύνη δεν ανήκει στο Θέμη Μουμουλίδη. Βάσει του ισχύοντος θεσμικού πλαισίου των ΔΗΠΕΘΕ (που είναι παρακμασμένο όσο και ο ίδιος ο θεατός), υπάρχει το Δ.Σ. του Θεάτρου που ευθύνεται για την έγκριση των διοικητικών και οικονομικών πράξεων. Στην περίπτωση μάλιστα του ΔΗΠΕΘΕ δε μιλάμε μόνο για ερωτήματα γύρω από το οικονομικό σκέλος. Επί χρόνια στα συμβούλια του θεάτρου δεν τηρούνταν ούτε καν πρακτικό, ενώ έχει καθεί και ένα συγκεκριμένο πρακτικό βάσει του οποίου το ΔΗΠΕΘΕ κινδυνεύει να χάσει την επικορήγηση του 2003 από το υπουργείο Πολιτισμού.

Μέσω σε όλα αυτά, με το Δήμαρχο Πατρέων Ανδρέα Καράβολα να βάλεται από φίλους κι εχθρούς του κ. Μουμουλίδη ότι παραμένει απλώς θεατής και με το ΔΗΠΕΘΕ να ανακοινώνει τον προγραμματισμό του για την επόμενη χρονιά, επανήλθε το αίτημα για μετατροπή του Θεάτρου σε Κρατική Σκηνή Νότιας Ελλάδας.

Μπορεί να ακούγεται οωστό ότι σε μια εποχή παρακμής για το

ΔΗΠΕΘΕ όλης της χώρας η έντονη δραστηριότητα του θεάτρου της Πάτρας δημιουργεί τις προϋποθέσεις για κάτι καλύτερο, όμως είναι εξαιρετικά αμφίβολο αν η Πάτρα μπορεί να «ογκώσει» έναν τέτοιο θεσμό. Οι λόγοι είναι πολλοί:

- Το αποτυχημένο μοντέλο λειτουργίας του Κρατικού Θεάτρου Βόρειας Ελλάδας με την υπερέκταση γραφειοκρατίας και με τη μόνιμη κόντρα συνδικαλιστών - διοίκησης.
- Η απόλυτη απροθυμία του Τμήματος Θεατρικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Πατρών να συμμετάσχει στα θεατρικά πράγματα της Πάτρας.
- Η έλλειψη εμπειρίας που υπάρχει από το Δήμο και τους φορείς της πόλης για συμμετοχή σε διοίκηση μεγάλων θεαμάτων.
- Τα σημαντικά κενά στις υποδομές. Μια πόλη που έκτισε για τελευταία φορά ανοικτό θέατρο

«Εμείς θα προτείνουμε ένα
Νέο μοντέλο διοίκησης και
θα ξεπεράσουμε όλα τα
προβλήματα»

στην εποχή των Ρωμαίων αυτοκρατόρων και έχει μέγιστη χωρητικότητα στη μεγαλύτερη κερμαρινή θεατρική σκηνή τα 250 άτομα, δεν μπορεί πολύ σοβαρά να μιλά για Κρατικό θέατρο...

«Εμείς θα προτείνουμε ένα νέο μοντέλο διοίκησης και θα ξεπεράσουμε όλα τα προβλήματα» μας, απάντησε ο Θέμης Μουμουλίδης όταν τον ρωτήσαμε σχετικά, εξηγώντας ότι μια πιθανή Εθνική Σκηνή Νότιας Ελλάδας δε θα πρέπει να εξαρτάται αποκλειστικά από τις διαθέσεις του υπουργείου, αλλά να δίνει βάρος στα πρόσωπα και τις διαθέσεις της πόλης. Πολύ οιοσιόδοξο σενάριο για να είναι αληθινό...

Και μια έκπληξη για το «δόντι»

Για μας στο «δόντι» η ανακοίνωση του φετινού προγράμματος του ΔΗΠΕΘΕ Πάτρας είχε και μια μεγάλη έκπληξη. Στο πλαίσιο της ενότητας «Πρόσωπα της πόλης», θα παρουσιαστεί την άνοιξη σε θεατρική διασκευή το βιβλίο που εκδόθηκε πριν λίγους μήνες, το «Ρίον- Αντίρριο» του Βασίλη Λαδά, που κυκλοφόρησε από το «δ» τον περασμένο Μάρτιο και ήδη βρίσκεται στα βιβλιοπωλεία.

Το «Ρίον - Αντίρριο», γραμμένο με αφορμή την ομώνυμη Γέφυρα, αποτέλεσε την πρώτη εκδοτική απόπειρα του «δ» και μαζί μια από τις ελαχίστες στιγμές που ένα βιβλίο κυκλοφορεί πρώτα μαζί με ένα περιοδικό και κοτόπιν σταθεροποιείται στις προθήκες των βιβλιοπωλείων.

Το κείμενο του Βασίλη Λαδά έδωσε την ιδέα στο Θεόδωρο Γκόνη, καλλιτεχνικό διευθυντή του ΔΗΠΕΘΕ Αγρινίου, να δώσει ένα τοπικό χρώμα στη φετινή συνεργασία των δύο ΔΗΠΕΘΕ που θα συμπληρωθεί και με άλλες συμπαραγωγές, δίνοντας το «καλό παράδειγμα» για το πώς τα ΔΗΠΕΘΕ ανά την Ελλάδα μπορούν να ξεφύγουν από το όραμα της παρακμής που έχουν μπει τα τελευταία χρόνια, κυρίως εξαιτίας της κρατικής αδιαφορίας και της αδυναμίας κατανόησης του ρόλου τους από τους τοπικούς άρχοντες.

<http://users.otenet.gr/~theat-pat>

με
Εύης Γκοισσπούλου

AMERICAN GOTHIC

ΣΑΤΙΡΑ Η

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ;

Δημιουργώντας αυτούς τους πίνακες —όπως ήδη ίσως έχετε μαντέψει— είχα κάτι στο μυαλό μου το οποίο ελπίζω να αγγίξει ένα σχετικά ευρύ κοινό στην Αμερική —την εικόνα μιας χώρας πλούσιας στην τέχνη της γαλήνης. Ένα σπιτικό, αξιολάμπτο έθνος, του οποίου του αξίζει κάθε θυσία απαραιτήτητα για την διατήρησή του.

Grant Wood

Έτσι περιγράφει την τέχνη του αυτός ο μεγάλος ρετζιοναλιστής ζωγράφος της Αμερικής. Οι μελετητές του έργου του δεν μπορούν να απαντήσουν στο ερώτημα αν πρόκειται για ειρωνικό σχόλιο ή για ειλικρινή εξομολόγηση. Το ίδιο ισχύει και με τους πίνακές του οι οποίοι ακροβατούν μεταξύ της σάτιρας και της ρεαλιστικής απεικόνισης ονειρικών μεν αλλά καθ' όλο «ανπουκτικών» τοπίων και ανθρώπων.

Το όνομα Grant Wood είναι άγνωστο ακόμα και στους μυημένους στον κόσμο των εικαστικών. Δεν ομνύει όμως το ίδιο με τον δισομύητο στον κόσμο, μαζί με τη «Τζοκόντα», πίνακά του, το «American Gothic». Έχει αποτελέσει έμπνευση για βιβλία, κινηματογραφικές αφίσες, λογότυπα, κινηματογραφικά έργα, διαφημίσεις και έχει γίνει αντικείμενο παρωδίας σε τέτοιο βαθμό που κάποιοι λένε ότι ξεπερνάει και «Το χαμόγελο της Τζοκόντας».

Κυρίως όμως έχει προκαλέσει, και εξακολουθεί να προκαλεί, έντονες συζητήσεις, αντιδράσεις και διαφωνίες ως προς τη σημασία του. Είναι οπλή, καθημερινή εικόνα της αγροτικής Αμερικής του '30; Είναι συμβολική απεικόνισή της; Είναι σάτιρα ή είναι δοξολογία ενός τρόπου ζωής που λάτρευε ο Wood; Ο ίδιος δεν απάντησε ποτέ σ' αυτά τα ερωτήματα ευθέως. Η σύντομη ξενάγησή σας στον κόσμο του δεν θα δώσει, βέβαια, απάντηση σε ερωτήματα που απασχολούν ειδικούς και καινού πάνω από μισό αιώνα, αλλά τουλάχιστον θα σας δώσει την ευκαιρία να έρθετε σε επαφή με έναν από τους μεγαλύτερους ζωγράφους της Αμερικής ο οποίος όσο γνωστός είναι ο πίνακάς του, τόσο άγνωστος παραμένει ο ίδιος εκτός Η.Π.Α.

Γεννήθηκε το 1891 σε μια φάρμα στην Αϊόβα. Μετά το θάνατο του πατέρα του το 1901 μετακόμισε με

την μητέρα, την αδερφή του, Ναν, και τον αδερφό του στο Cedar Rapids, μια πόλη που δεν είχε σχέση με τις εικόνες, τις μυρωδιές και τους ήχους της παιδικής του ηλικίας, παρόντα στους πίνακές του. Από πολύ μικρό παιδί έδειξε την κλίση του στη ζωγραφική και ένα βραβείο που κέρδισε στα 14 ήταν το έναυσμα για να ασχοληθεί με την τέχνη. Σπούδασε με μεγάλες δυσκολίες, κυρίως σε νυχτερινές τάξεις του Art Institute of Chicago, και πήγε δύο φορές στην Ευρώπη — το 1920 και το 1923 — για να μαθητεύσει στη Γαλλία και την Γερμανία. Την πρώτη φορά φεύγοντας είπε στην αδερφή του το περίφημο «οι κριτικοί τέχνης και οι νιήλες δεν θέλουν να έχουν σχέση με τα Αμερικάνικα έργα. Νομίζουν πως αυτή η χώρα είναι πολύ νέα για να έχει κοιλτούρι και πολύ άξεστη και υποανάπτυκτη για να παράγει καλλιτέχνες. Πρέπει να είσαι, Γάλλος, να έχεις γαλλικό όνομα και να ζωγραφίζεις όπως οι Γάλλοι για να αναγνωριστείς!».

Σύμφωνα με τους μελετητές του, η επαφή του με την Ευρωπαϊκή τέχνη ωρίμασε το προσωπικό του στυλ και τον ώθησε να απορρίψει με φανατισμό την αφαιρετική φόρμα στη τέχνη και να γίνει υπέρμαχος της ρεαλιστικής απεικόνισης των πραγμάτων. Μαζί με τους Thomas Hart Benton και John Steuart Curry θεωρήθηκε εκπρόσωπος του ρετζιοναλισμού. Πρόκειται για ένα κίνημα στην Αμερικάνικη τέχνη που δημιουργήθηκε και ενδυναμώθηκε στα χρόνια του οικονομικού κραχ των δεκαετιών '20 και '30 (εκπρόσωπός του στη λογοτεχνία π.χ. θεωρείται ο John Steinbeck) και το οποίο αναδείκνυε το αμερικάνικο ιδίωμα και τρόπο ζωής σε μια προσπάθεια ενίσχυσης του πθικού των Αμερικανών. Στη ζωγραφική απεικονιζόταν κυρίως η αμερικάνικη ύπαιθρος και ακηνές από την καθημερινή ζωή κομωπόλεων των μεσοδυτικών πολιτειών όπου ζούσε και ο Grant Wood.

Το 1930 δημιουργεί το «American Gothic» που θεωρήθηκε ο κορυφαίος πίνακας του ρετζιοναλισμού και τον έκανε γνωστό σε όλη την Αμερική κυριολεκτικά μέσα σε μια νύχτα. Το σπίτι στον πίνακα ήταν ένα αγροτόσπιτο στο Eldon που γοήτευσε τον Wood και το αινιγματικό ζευγάρι μπροστά του ήταν η αδερφή του και ο αδοντίατρος της πόλης. Ο πίνακας του Jan van Eyck «Portrait of Giovanni Arnolfini and his wife», γνωστό ως «The Arnolfini portrait», τον οποίο θαύμαζε ο Wood, αποτέλεσε πρότυπο για την δημιουργία του «American Gothic».

Ο πίνακας προκάλεσε όπως προείπα πολλές αντιδράσεις. Κάποιοι κατηγορήσαν τον Wood ότι εμπαίζει την μεσοδυτική κουλτούρα ενώ άλλοι τον υπερασπίζονταν λέγοντας ότι προβάλλει τις αρετές του τρόπου ζωής της αγροτικής Αμερικής. Ο ίδιος ορνήθηκε ότι ο πίνακας είναι σατιρικός. Δεν είπε ποτέ, όμως, τι ακριβώς παρουσιάζει.

Είναι σίγουρα γεμάτος από σύμβολα της αμερικάνικης μυθολογίας και μιας κοινωνίας κλειστής και σκοτεινής. Γοτθικής. Στόχος είναι η εξύμνησή της ή η αποφυγή της; Τίποτα δεν είναι ξεκάθαρο και σταθερό στον πίνακα. Ακόμα και ο τίτλος είναι αμφίσημος. Αναφέρεται, μεν, στην αρχιτεκτονική του σπιτιού αλλά αναστόφευκα συνδέεται και με τον εικαστή Allan Rae και την ψυχοπαθολογία των κλειστών αγροτικών κοινωνιών. Το ίδιο το σπίτι μοιάζει με εκκλησία. Δεν κοτανσούμε την σχέση μεταξύ του ζευγαριού ούτε και την ιδιότητά τους. Είναι αντράγγυνο; Πατέρας και κόρη; Είναι ο άντρας αγρότης ή ιεροκήρυκας; Και το πιο «ανπουκτικό» στοιχείο στον πίνακα, το αφιόωτό παράθυρο γοτθικού ρυθμού, κρύβει κάτι; ●λος ο πίνακας δίνει αυτή την εντύπωση. Και ο άντρας μοιάζει να ναι ο στιβαρός φρουρός του «μυστικού» ή, αλλιώς, ο αυστηρός θεματοφύλακας της πουριτανικής ηθικής αλλά και μιας κοινωνίας ένωσης.

Οι αναγνώσεις και οι εικασίες για το έργο είναι στελείωτες και δεν θα είχε νόημα η εκτενής αναφορά σ' αυτές. Αυτό που έχει όμως σημασία είναι ότι ο πίνακας, πέρα από το ότι είναι εικαστικό αριστούργημα, κρατάει μέχρι και σήμερα αμείωτο το ενδιαφέρον του κόσμου. Ιντριγκάρει και προκαλεί. Και είναι επίκαιρος σε κάθε εποχή γιατί όσον αφορά την αμερικάνικη κοινωνία τίποτα δεν φαίνεται να έχει αλλάξει από τότε. Πατρίς, θρησκεία, οικογένεια και νομιμοποίηση «κάθε απαραίτητης θυσίας» για την πρόοσή τους. Εκτός συνόρων όμως! Και χωρίς να αποκαλύπτονται ποτέ, ούτε στους ίδιους τους πολίτες της χώρας, τα ένοχα μυστικά. Κοινά πια μυστικά για όλο τον υπόλοιπο κόσμο.

Το «American Gothic» εξακολουθεί να είναι καθρέφτης και ταυτότητα αυτής της χώρας. Σε εικαστικό επίπεδο, βέβαια, είναι ένας ανατριχιαστικά σαγηνευτικός πίνακας που σε προκαλεί να περάσεις μέσα του και να ανακαλύψεις τον κόσμο του, χωρίς όμως να σε προσκαλεί!

 www.artcyclopedia.com/artists/wood_grant.html
www.grantwoodartfestival.net/history/gwood/gwood.html

Ψηφιακή Νευκάδα

Υπό τους ήχους του «Μυστικού της Κοντινής Βαλερινάς» του Κυριάκου Σφέττα ξεκινά το CD ROM της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Λευκάδας που έχει σαν αντικείμενο την προβολή και τη γνωριμία με γνωστά και άγνωστα ομεία του νησιού.

Δημοφιλείς προορισμοί όπως το Νυδρί και το Μεγανήσι και λιγότερο γνωστοί όπως οι Σφακιώτες ή κάποιες περιοχές της ορεινής Λευκάδας παρουσιάζονται φωτογραφικά και καταγράφονται τα ιστορικά, πολιτιστικά, περιβαλλοντικά και φυσικά χαρακτηριστικά τους.

Αν και με κάποια τεχνικά προβλήματα, στο CD ROM υπάρχουν βίντεο με στοιχεία από τις φυσικές ομορφίες του νησιού, περιγραφές της ιστορίας και των γεωγραφικών ιδιοτεροτήτων του, χρήσιμα τηλέφωνα για την επικοινωνία με τους Δήμους και τις υπηρεσίες της Λευκάδας, όλα σε πλήρη αγγλική μετάφραση, αφού το CD διανέμει από τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση και στους ξένους επισκέπτες και τους τουρίστες του νησιού.

cd rom |

Ολοκαίνουριο πατραstoday

Νέο —ολοκαίνουριο— site για το ηλεκτρονικό περιοδικό www.patrastoday.gr που ηγαίνει από το καλό στο καλύτερο. Αφού έγινε καθημερινή συνήθεια όλων όσων θέλουν να ενημερώνονται για την επικαιρότητα της Δυτικής Ελλάδας, εξελίχθηκε σε έναν ολοκληρωμένο και αξιόπιστο κόμβο για την επιχειρηματική, αθλητική και πολιτιστική δραστηριότητα στην περιοχή, εγκαινιάζοντας κι έναν παράλληλο χώρο με την ονομασία «εν Πάτρεις» όπου καθημερινά μπορεί κανείς να βρει γνωστές και άγνωστες στιγμές από την ιστορία, το πρόσφατο παρελθόν και τα αξιοπεριεργά χαρακτηριστικά στη ζωή και το πρόσωπο της Πάτρας.

website |

Με το σχήμα του αμπελόφυλλου

«Η Πελοπόννησος δεν έχει τυχαία το σχήμα του αμπελόφυλλου. Η καλλιέργεια του αμπελιού είναι πανάρχαια εδώ, τα αμπέλια πανέμορφα, το ίδιο και οι άνθρωποι που σοκολούνται μαζί τους». Αυτή η φράση στο οπισθόφυλλο του Multimedia CD ROM «Δρόμοι του κρασιού της Πελοποννήσου» μας τράβηξε αμέσως την προσοχή.

350 φωτογραφίες του Κωνσταντίνου Πήλιτα, τραβηγμένες μετά από προσεκτική έρευνα, απεικονίζουν τους αμπελώνες, τους ανθρώπους, τα οινόμοια, τις εργασίες και τη διαδικασία του τρύγου και της οينوποίησης σε όλες τις περιοχές της Πελοποννήσου.

Μαζί με τις φωτογραφίες, στο CD ROM συμπεριλαμβάνονται κάρτες των οινικών περιοχών και ζωνών στην Πελοπόννησο, κείμενα ειδικών και χρήσιμες πληροφορίες για τις διευθύνσεις και το σταλεία των οίμων της περιοχής, ενώ ξεχωριστή λεπτομέρεια είναι η ηχητική επένδυση της περιήγησης στο CD ROM με αυθεντικούς ήχους από τα αμπέλια.

cd rom

mojoradio 107.7 mojohertz

MAJOR OUTLAW JAMMING OUTFIT

Εἰκαστικές εκθέσεις

Μέχρι τις 31/12 η έκθεση «Monument to Now» στο Τόρυμο ΛΕΣΣΙΕ με έργα από τη διάσημη σε όλο τον κόσμο συλλογή σύγχρονης τέχνης του Δάκη Ιωάννου.

Μέχρι τον Ιούλιο του 2005 η έκθεση «Ηρακλής ήρωας μέγιστος. Ο ήρωας των Αγώνων, του περιβάλλοντος και του πολιτισμού» στο Κέντρο «Γαία»

Μέχρι τις 31/12 η έκθεση «Λαϊκά Αγωνίσματα σε εθμικές εκπαινώσεις» στο Μουσείο Ελληνικής Λαϊκής Τέχνης, με έργα για παιχνίδια διαχρονικά και ξεχασμένα που αποδεικνύουν την σχέση οχέση των Ελλήνων με τον αθλητισμό.

Μέχρι τις 31/10 η αναδρομική έκθεση «Χένρυ Μουρ» στην Εθνική Γλυπτοθήκη στο Γουδί, σε έναν ολοκαίνουριο χώρο.

Μέχρι τις 31/12 η έκθεση «Γιάννης Κουνέλλης» στη νέα πτέρυγα του Μεγάρου Μουσικής Αθηνών, με εγκαταστάσεις και κατασκευές του σπουδαίου καλλιτέχνη.

Στο Μέγαρο Μουσικής

Την όπερα «Καβαλερία Ρουσιτόν» του Mascagni σε σκηνοθεσία Orietta Ascareff με την Αγγή Μπόλτσα να ενορχηστρώνει με τον Γιόχαντσα Casolla και τις Ειρήνη Καράγιαννη, Αλεξάνδρα Παπατζακού, τη χορωδία της Εθνικής Λυρικής Σκηνής και την Κρατική Ορχήστρα Αθηνών (31/10, 1, 3,

5, 6/11) και την παιδική παράσταση «Ο Μόμο και τα μουσικά όργανα» (20 - 21/11).

«Επίγονοι» και φέτος

Για δεύτερη χρονιά το θέατρο «Άτις» στο Μεταξουργείο παρουσιάζει τη χαμένη τραγωδία του Αισχύλου «Επίγονοι». Τα ελάχιστα θραύσματα που διασώθηκαν αποτέλεσαν γόνιμο υλικό για τη δημιουργία της παράστασης, διάρκειας 1 ώρας, σε μια προσπάθεια να αναπαραχθεί το ύφος της τραγωδίας ή έστω όσων μερών της βρέθηκαν, ενώ συμπληρώνεται και με στοιχεία άλλων χαμένων τραγωδιών του Αισχύλου. Το σκηνοθεσία της παράστασης υπογράφει ο Θεόδωρος Τερζόπουλος, ο οποίος φέτος αποφάσισε να αναλάβει και το σκεδίασμό των σκηνικών, ενώ διανομή έχει ελάχιστα αλλάξει από πέρυσι.

Η Ευρώπη, ο Ηρακλής, ο Αχιλλέας, ο Προμηθέας, ο Φιλοκτήτης, ο Αίας, η Θέτις, πρόσωπα κυνηγημένα από το Δία, γεννιούνται από τον χορό και φέρνουν τη μνήμη της ήττας από τους θεούς, θέτοντας το αιώνιο οντολογικό ερώτημα «Περί τίνος πρόκειται:». Ένα ερώτημα εμφανές στην αρχαία ελληνική δραματουργία, το οποίο οι συγγραφείς προσπάθησαν να απαντήσουν μέσα από την ανάλυση τριών βασικών εννοιών: Υβρις, Φόβος και Δίκη —τα βασικά θέματα και της παρούσας παράστασης.

Από το Ινστιτούτο Ώανίας

Σεμινάρια και διαλέξεις αρχαιολογίας, εικαστικές εκθέσεις, ουσουλίες κλασικής μουσικής και ποιητικές βραδιές περιλαμβάνει το φθινοπωρινό πρόγραμμα εκδηλώσεων που ετοι-

ΓΟΠΙΚΗ ΕΝΩΣΗ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ (Τ.Ε.Δ.Κ.)

ΝΟΜΟΥ ΑΧΑΪΑΣ

Κάθε γωνιά της αχαϊκής γης κρύβει μια συγκίνηση, μια έκπληξη μια απόλαυση.

Κάθε γωνιά της αχαϊκής γης σας υποδέχεται φιλόξενα, με την υπόσχεση να περάσετε αξέχαστες στιγμές.

Επιλέξτε την Αχαΐα για τις διακοπές σας

μοσε το Ινστιτούτο της Δανίας στην Αθήνα με εκδηλώσεις που φιλοξενοούνται στο κτίριο του Ινστιτούτου στην Πλάκα και ελεύθερη είσοδο. Φέτος, ιδιαίτερο βάρος δίδεται στην αρχαιολογική έρευνα και κυρίως στο σεμινάριο της Μινωικής Αρχαιολογίας του Ινστιτούτου. Ενδεικτικά:

27/10 Λ Μίνοαν shirwreck, Σεμινάριο Μινωικής Αρχαιολογίας. Διόλεξη στα αγγλικά της αρχαιολόγου Ελπίδας Χατζιδάκη

8/11 Cretan Warriors of the Early Dark Age. A Figured Bell-Krater from Thronos/Kephala (Ancient Sybrita) and the raise of a 'microstate' on Crete, Σεμινάριο Μινωικής Αρχαιολογίας. Διόλεξη στα αγγλικά της αρχαιολόγου Anna Lucia d'Agata

11/11 Kalydon. The Greek-Danish Excavations in Aitolia, Διόλεξη στα αγγλικά του δρ. Soren Dietz, διευθυντή των ανασκαφών.

2ος Διανωμισιός Τραγουδιού

Το Ραδίο Φουντούλη διοργανώνει τον 2ο Διαγωνισμό Τραγουδιού σε όλες τις κατηγορίες και για όλα τα είδη τραγουδιού με συνοδεία πιάνου ή κιθάρας, στον οποίο μπορούν να λάβουν μέρος επαγγελματίες και ερασιτέχνες τραγουδιστές κάθε εθνικότητας, σπουδαστές, ακόμη και παιδιά. Οι διαγωνιζόμενοι μπορούν να επιλέξουν να διαγωνισθούν στο εξής είδη τραγουδιού: κλασικό, ελαφρό, έντεκνο, λαϊκό, παραδοσιακό, μπαλάντα, ποπ, ροκ, τζαζ, έθνικ, new age. Ο Διαγωνισμός θα πραγματοποιηθεί στο Βόλο, στις 13 & 14 Νοεμβρίου 2004. Οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να δηλώσουν συμμετοχή μέχρι 3 Νοεμβρίου. Πληροφορίες στο τηλέφωνο 24210 39930 κ. Ζωή Ναούμ, καθημερινά 6.30 - 8.30 μ.μ., e-mail: odeiofdl@otenet.gr, web page: <http://users.otenet.gr/~odeiofdl>.

ΔΗΠΕΘΕ Πάτρας

Το ΔΗΠΕΘΕ Πάτρας εγκαινιάζει τη νέα περίοδο από τα μέσα Νοεμβρίου στο «Επίκεντρο» με το έργο «Το γαϊτανάκι το φριττα» του Λ. Σνίτολερ σε μετάφραση Πέτρου Μάρκαρη και σκηνοθεσία Λίζαρου Γεωργακόπουλου. Μαζί με το σκηνοθέτι πρωταγωνιστεί η Λυδία Φωτοπούλου.

Το απόγευμα 20 - 21 Νοεμβρίου θα ξεκινήσει και η ενόπτιο του φετινού προγράμματος με τίτλο «Πρόσωπο της πόλης», στο πλαίσιο της οποίας θα παρουσιάζεται το έργο δημιουργημένο στη Πάτρας από όλους τους καλλιτεχνικούς χώρους. Η

αρχή θα γίνει με τη συνουσία του Ευγένιο Βούλγαρη υπό τον τίτλο «Ταξίδιο». Ερμηνεύτρια θα είναι η Δώρα Πετρίδου.

ΚΑΘΕ

Με την «Τύχη της Μαρούλας» του Δ. Κορομπλά ξεκίνησε φέτος παραστάσεις το Κρατικό Θέατρο Βόρειας Ελλάδας. Το έργο, σε σκηνοθεσία του Ανδρέα Βουτινιά παρουσιάζεται ήδη στη Μονή των Λοζαριστών (Σκηνή Σωκράτης Κοραντινός), με τη μουσική του Σταμάτη Κραουνάκη και ανάμεσα στους πρωταγωνιστές τους: Θόδωρο Οικονομίδη, Γιάννη Τσιοσκάκη, Ραίλα Παντελίδου, Ντίνα Νικολαΐδου, Δώρα Σκαρλάτου, και Φούλη Μπουντούργουλου. Λίγο αργότερα ξεκίνησε και ο «Αυτοκράτωρας Μιχαήλ». Μία από τις «βυζαντινές τραγωδίες» του Αγγελου Τερζάκη, θα παρουσιαστεί σε σκηνοθεσία Βασίλη Νικολαΐδη, κοστούμια Γιάννη Μετσίκωφ και ηθοποιούς τους: Νόνικα Γαλινέα, Μάνος Ζαχαράτος, Βασίλης Σεϊμένης, Βαγγέλης Ψωμάς, Δημήτρης Μόσχος, Δημήτρης Γιαννακόπουλος, Φώτης Ζήκος, Θανάσης Κεραμίδης κ.ά.

Δημιότητα

Συνεχίζεται το πολύμηνο πρόγραμμα των 187 Δημητρίων. Ξεκινάμε:

25/10 «Τα Νόμιπλ στο ελληνικό τραγούδι», Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης. Έντεκνη ελληνική μουσική σε ποίηση Γ. Σεφέρη και Ο. Ελύτη με την ορχήστρα του Άκη Γούναρη

30/10 «Ελληνικό κουαρτέτο» (μουσική όματιού), Θέατρο ΕΜΣ — «Αντίφωνα Ειρήνης» (χορωδιακή μουσική), Καθολική Εκκλησία

31/10 Μίκη Θεοδώρακη, «Α. Ζορμπάς», Θέατρο ΕΜΣ. Με τη Συμφωνική Ορχήστρα Εθνικής Ραδιοφωνίας της Σόφιας και τη Χορωδία Δήμου Κουφαλίων — «Μουσικό και Φιλολογικό οδοιπορικό της Μ. Ασίας, Α. Ρωμυλίας, Α. Θρακίας», Αίθουσα Τελετών ΑΠΘ

1/11 Κερκυραϊκή Ένωση Θεσσαλονίκης «Ο Άγιος Σπυρίδων», Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης, Αποσπάσματα από τις ελληνικές οπερέτες — «Παράθυρα στη γεύση», Βασιλικό Θέατρο, Ημερίδα ελληνικής λέσχης γαστρονομίας

3/11 Κοσία Quartet και Οδυσσέας Καρύδης (κλαρινέτο), Μακεδονικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης. Συνουσία μουσικής όματιού — «Τα μονιάτικο μοιρολόι του Σαράντου Παυλέα για την άλλη όψη της Ρωζάνης Παυλέα», Βαφοπούλειο Πνευματικό Κέντρο

ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

4/11 Gruppo Strumentale «La Resjouissance», Μακεδονικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης. Συνουσία μπαρόκ μουσικής όματιού.

4-6/11 1Η Διεθνές Επιστημονικό Συμπόσιο «Χριστιανική Θεοσαλονίκη», Ιερά Μονή Βλατιδών. Το συμπόσιο πραγματοποιείται με θέμα «Εκκλησιαστικοί συγγραφείς Θεσσαλονίκης» σε συνεργασία με την Ιερά Μονή Βλατιδών

7/11 «Οι ακιές της αγάπης» (έντεκνη ελληνική μουσική), Θέατρο Ανετον — Συμφωνική Ορχήστρα ΑΠΘ, Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης

3/11 - 4/12 Πολύκλειτος Ρέγκος, Γενί Τζαμί, Αναδρομική έκθεση ζωγραφικής για τα 20 χρόνια από το θάνατο του Έλληνα ζωγράφου

12/11 - 3/12 Έκθεση χαρτών της περιόδου του Μακεδονικού Αγώνα, Δημοτική Πινακοθήκη. Σε συνεργασία με το Μουσείο Μακεδονικού Αγώνα, την Εθνική Χαρτοθήκη και το Κέντρο Ιστορίας του Δήμου Θεσσαλονίκης — «Η Νίκη» της Λ. Αναγνωστάκη από την Πειραματική Σκηνή της «Τέχνης», Θέατρο Αμαλία.

Michele Schneider Anke Vrijs

Δύο Γαλλίδες καλλιτέχνιδες, η Michele Schneider και η Anke Vrijs ξεκίνησαν πριν από τρία χρόνια την κοινή τους πορεία, που ονόμασαν «Λαβύρινθος», στο πλαίσιο της συνεργασίας του Κέντρου Σύγχρονης Εικαστικής Δημιουργίας Ρεθύμνης και του Ευρωπαϊκού Κέντρου Σύγχρονης Καλλιτεχνικών Δράσεων (CEAAC) του Στρασβούργου. Οι δύο καλλιτέχνιδες επέλεξαν να ακολουθήσουν για λίγο καιρό μια κοινή πορεία, να εργαστούν μαζί στα ίδια στελιέ κι, έτσι, να αποτολήσουν κάτι διαφορετικό, παραμερίζοντας τις προσωπικές τους αξιόσεις. Τα έργα τους παρουσιάζονται στον Καλλιτεχνικό Σταθμό της Ανώτατης Σχολής Καλών Τεχνών στο Ρέθυμνο μέχρι το τέλος Οκτωβρίου.

ΣΤΟ ΡΕΘΥΜΝΟ

Χρήσιμα τηλέφωνα

- Ίδρυμα Δί ΣΤΕ 210 2758490
- Μέγαρο Μουσικής Αθηνών 210 7282333
- Εθνική Πινακοθήκη 210 7235937
- Κέντρο «ΓΑΙΑ» 210 8015010
- Μουσείο Ελληνικής Λαϊκής Τέχνης 210 3229031
- Εθνική Γλυπτοθήκη 210 7235937
- Εθνική Λυρική Σκηνή 210 3600180
- Εθνικό Θέατρο 210 5288100
- Κρατικό Θέατρο Βόρειας Ελλάδας 2310 270889
- ΔΗΠΕΘΕ Πάτρας 2610 623730
- Θέατρο «Άττις» 210 5226260
- Ινστιτούτο Δανίας στην Αθήνα 210 3244644
- Κέντρο Σύγχρονης Εικαστικής Δημιουργίας Ρεθύμνου 28310 52530

Μια ματιά στην ατζέντα των συνεδρίων και των ημερίδων σε όλη την Ελλάδα δείχνει ότι οι Ιστορικές Σχολές και οι σχετικοί σύλλογοι και επιστημονικές εταιρείες δεν ανήκουν πια στους σχεδόν αποκλειστικούς διοργανωτές συνεδρίων όπως φαινόταν πριν λίγα χρόνια.

Θέματα παιδαγωγικά και κοινωνικά γίνονται ολοένα και πιο συχνά αντικείμενα συνεδρίων και ημερίδων. Όμως το πρόβλημα του περιορισμού των συνεδρίων σε λίγες μόνο ελληνικές πόλεις παραμένει...

Πανελλήνιο Συνέδριο «Ιάκωβος Καμπανέλλης»
22 - 24 Οκτωβρίου 2004 > Πάτρα, Συνεδριακό και Πολιτιστικό Κέντρο Πανεπιστημίου Πατρών Οργάνωση: Τμήμα Θεατρικών Σπουδών Παν/μίου Πατρών

Συστηματική Θεωρία και Πράξη στους χώρους της Αγωγής και Εκπαίδευσης: Εκπαιδευτικές - Συμβουλευτικές - Θεραπευτικές Προσεγγίσεις
29 - 31 Οκτωβρίου 2004 > Πάτρα, Συνεδριακό & Πολιτιστικό Κέντρο Πανεπιστημίου Πατρών. Οργάνωση: Εργαστήριο Παιδαγωγικής έρευνας ΠΙΔΕ Πανεπιστημίου Πατρών, Εργαστήριο Ανθρωπίνων Συστημάτων
e-mail: confer@pa.uoi.gr

6ο Πανελλήνιο Συνέδριο Περιβάλλοντος «Ολοκληρωμένη Ανάπτυξη και Περιβάλλον»
1 - 3 Νοεμβρίου 2004 > Θεσσαλονίκη
Οργάνωση: Ένωση Ελλήνων Φυσικών, τηλ: 210-3635701, fax: 210-3610690, e-mail: ed@dotnet.gr, www.ed.gr

5th Comdex Greece
4 - 7 Νοεμβρίου 2004 > Αθήνα
MediaLine International, Prime Events Group

Διεθνές Επιστημονικό Συνέδριο με θέμα: Νέοι Προσανατολισμοί στο ΜΜΕ και Κοινωνία της Ευρώπης
5 - 7 Νοεμβρίου 2004 > Θεσσαλονίκη, Αίθουσα Δικηγορικού Συλλόγου. Οργάνωση: Τμήμα Δημοσιογραφίας και ΜΜΕ του Α.Π.Θ, επικοινωνία: κα Κλειώ Κεντερίδου, τηλ: 2310-991976, 6937-494843, κ. Αλέξη Μπαλτζή, τηλ: 2310-992066, 6932003392, Fax: 2310-992082, 992094, e-mail: ekp@journal.uoi.gr, konstantinos.uoi@uoi.gr

1ο Συμπόσιο Συμβουλίου Περιβάλλοντος Α.Π.Θ.
11 - 13 Νοεμβρίου 2004 > Θεσσαλονίκη. Επικοινωνία: Γιάννης Ν. Κρεστενίτης, fax. 2310 995649, 2310 994708
e-mail: ympe@chem.upat.gr

8ο Money Show Πάτρας
Το νέο μοντέλο ανάπτυξης στη Δυτική Ελλάδα
20 - 21 Νοεμβρίου 2004 > Πάτρα, Ξενοδοχείο «Αστήρ»
Οργάνωση: Σύμβουλος ΕΠΕ, τηλ. 2610 240720, www.enfiteles.gr/moneyshow

Πανελλήνιο Συνέδριο «Η Παιδαγωγική Σχέση»
25 - 28 Νοεμβρίου 2004 > Πάτρα, Συνεδριακό και Πολιτιστικό Κέντρο Πανεπιστημίου Πατρών. Οργάνωση: Εργαστήριο Σχεσιοδυναμικής Παιδαγωγικής και Συμβουλευτικής Παιδαγωγικού Τμήματος Δημ. Εκπαίδευσης Παν/μίου Πατρών. Οργάνωση: Καθ. Α. Κοσμόπουλος

4ο Πανελλήνιο Συνέδριο για τη Διδακτική των Φυσικών Επιστημών και τις Νέες Τεχνολογίες στην Εκπαίδευση
25 - 28 Νοεμβρίου 2004 > Αθήνα. Οργάνωση: Τμήμα Εκπαίδευσης και Αγωγής στην Προσχολική Ηλικία του Παν/μίου Αθηνών, Ένωση Ελλήνων Φυσικών, Ένωση Ελλήνων Χημικών και Πανελλήνια Ένωση Βιολόγων,
e-mail: panepi@net.dionisiou.uoi.gr

Κι ένας ωραίος χώρος...

Στην καρδιά της Ιεράς Οδού, στο διαρκώς ανανεούμενο ιστορικό κέντρο της Αθήνας, δεσπόζει πλέον ένας επιβλητικός και ταυτόχρονα ζεστός χώρος, η «οδός Κασοάνδρας».

Διανύοντας ήδη ιστορία ενός αιώνα και ξεκινώντας ως εργοστάσιο αυτοκινήτων (ένα από τα πρώτα που έκαναν την εμφάνισή τους στην Αθήνα), ενώ κατά την περίοδο του πολέμου χρησιμοποιήθηκε από το στρατό σαν αποθήκη υλικού.

Μετά την απελευθέρωση, φιλοξένησε καταστήματα και επιχειρήσεις και σήμερα στις αρχές του 21ου αιώνα βρήκε και πάλι το δρόμο του, καθώς μεταμορφώθηκε σε έναν κυριολεκτικά εντυπωσιακό χώρο.

Το παλιό εργοστάσιο μεταμορφώθηκε υπό την επίβλεψη του αρχιτεκτονικού γραφείου του Μιχ. Σπαρτιώτη, σε έναν επιβλητικό και ταυτόχρονα ζεστό και φιλόξενο χώρο. Καθοριστικός παράγοντας αυτής της μεταμόρφωσης ήταν ο σεβασμός στις διαχρονικές αρχιτεκτονικές αξίες

και ο αρμονικός συνδυασμός παλιών και σύγχρονων δομικών υλικών όπως η πέτρα, το ξύλο και το μέταλλο.

Η εταιρεία «Οδός Κασοάνδρας» δραστηριοποιείται από το 1995 στο χώρο της εστίασης. Με το χώρο αυτό εκτός από τη σίεση αυτής της δραστηριότητας, πορεύει και υπηρεσίες οργάνωσης και φιλοξενίας συνεδρίων, εταιρικών και πολιτιστικών εκδηλώσεων με δυνατότητα υποδοχής 90-380 ατόμων ανάλογα με το είδος της εκδήλωσης.

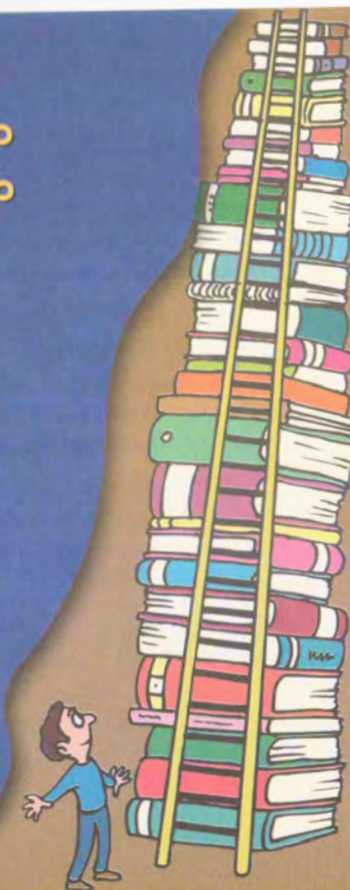
ΓΝΩΣΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ

Άγγελος Γκότσης

- Εισαγωγές και πρακτορεύσεις επιστημονικών βιβλίων
- Μεγάλη παρακαταθήκη τίτλων

Ένα από τα πλέον ενημερωμένα
ιατρικά βιβλιοπωλεία στην Ελλάδα

Αράτου 41, Πάτρα
Τηλ.: 2610 226.453 • e-mail: gnoxis@otenet.gr

Σε όδο το Ινστιτούτο Επικοινωνίας

Από την εμπλουτίστηκε το αρχείο του Ινστιτούτου Επικοινωνίας κυρίως χάρη στις δωρεές ανθρώπων και εταιρειών του χώρου και στις ενδιαφέρουσες πρωτοβουλίες των υπευθύνων του. Σεμινάρια για επαγγελματίες, οντανωμένη ηλεκτρονική οελίδα, σύλλογος μελών με πολλά προνόμια, οργανωμένη βιβλιοθήκη και αρχείο διαφήμισης είναι μερικές από τις δραστηριότητες του Ινστιτούτου που φαίνεται να δίνουν ιδιαίτερη έμφαση στους νέους επιστήμονες και σε όσους αντιμετωπίζουν το χώρο της επικοινωνίας ως κάτι πραγματικά σοβαρό πέρα από εύκολους εντυπωσιασμούς.

Στα τέλη Σεπτεμβρίου το Ινστιτούτο οριστικοποίησε και το νέο Δ.Σ., μετά την παραίτηση του Νίκου Δήμου για προσωπικούς λόγους. Έτσι, το Δ.Σ. αποτελείται πλέον από τους: Πρόεδρος: Θόδωρος Κοτιώνης (Διευθύνων Σύμβουλος Βολα Οσίλινγ). Αντιπρόεδρος: Καθ. Μαρία Κωνσταντοπούλου (Οικονομικό Πανεπιστήμιο Αθηνών), Γεν. Γραμματέας: Δημήτρης Τ. Μαίτρος (Πρόεδρος & Διευθύνων Σύμβουλος Sportson), Ταμίας: Κατερίνα Τσεπερλίου, (Πρόεδρος & Διευθύντρια Δημιουργικού Adel Saatchi & Saatchi/ Γενικός Γραμματέας Δ.Σ. ΕΔΕΕ). Μέλη: Από το ΑΕΙ: Καθ. Γιώργος Ζώτας (Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης), Αν. Καθ. Μανώλης Χαμερέτας, (Εθνικό & Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών), Καθ. Δημήτρης Ποταμιάνος (Πάντειο Πανεπιστήμιο Κοινωνικών & Πολιτικών Επιστημών). Από τους πρώην Πρόεδρους της ΕΔΕΕ: Γιάννης Ευσταθιάδης (Μέλος Δ.Σ. Βολα Οσίλινγ), Γιώργος Ζαννιάς (Ιδρυτής BBDO Group). Εκπρόσωποι της ΕΔΕΕ: Ρίτα Μαλικούτη (Γενική Διευθύντρια της Media Relations/Μέλος Ιοικουσας Επιτροπής Τομέα Δημοσίων Σχέσεων ΕΔΕΕ), Μανόλης Παπαπολύζος, (Πρόεδρος & Διευθύνων Σύμβουλος DDB Athens, Μέλος Δ.Σ. ΕΔΕΕ).

Ζήτηση με όρους... δημοσίου

Πόσο καταναλωτική μπορεί να αποβεί η προσπάθεια να αναλάβει μια ελληνική κρατική υπηρεσία τη συνεργασία με δημοσιογράφους σε ένα γεγονός διεθνούς εμβέλειας; Η εμπει-

ρία της λειτουργίας του Κέντρου Τύπου στο Ζάππειο Μέγαρο κατά τη διάρκεια των Ολυμπιακών Αγώνων ήταν χαρακτηριστική.

Ενώ όλες οι υπηρεσίες Τύπου που λειτουργούσαν στους άλλους χώρους τελούσαν στη δικαιο-

δοσία του «Αθήνα 2004», το Ζάππειο λειτουργούσε με την εποπτεία της κυβέρνησης και των υπηρεσιών του πρώην υπουργείου Τύπου, ενώ εκεί είχε μεταφερθεί και το κέντρο καθημερινής ενημέρωσης του κυβερνητικού εκπρόσωπου.

Αποτέλεσμα: Δημοσιοϋπαλληλική νοοτροπία, ωράριο που δε συμβόδιζε με αυτό των δημοσιογράφων, ηλεκτρονική οελίδα για τους Αγώνες που ενημερωνόταν απελπιστικά σργά και ελάχιστη βοήθεια στους εκθέτες και τους διοργανωτές των παράλληλων εκδηλώσεων. Αν δεν υπήρχε το χαμόγελο και το φιλότιμο κάποιων στελεχών...

Βιβλίο γραφικών τεχνών

Μια από τις πιο δημοφιλείς εκδόσεις στο χώρο της επικοινωνίας, το Βιβλίο Γραφικών Τεχνών κυκλοφόρησε το περασμένο καλοκαίρι. Χωρισμένο για πρώτη φορά σε τρεις τόμους, ανάλογο με τα προϊόντα και τις υπηρεσίες που περιγράφει, το Βιβλίο Γραφικών Τεχνών απευθύνεται εκτός από τον κόσμο της εκτύπωσης και της γραφιστικής και στον ευρύτερο χώρο της επικοινωνίας, αφού με την διαδομένη χρήση των νέων τεχνολογιών οι ανάγκες του κλάου είναι σαφώς υψηλότερες και οι ποιοτικές απαιτήσεις αισθητά ανεβασμένες.

...πάμε με ένα κουτί μπισκότα*

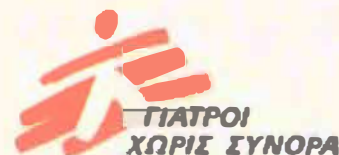
(*) Συμπυκνωμένη τροφή υψηλής θερμιδικής αξίας, ειδική για θύματα υποσιτισμού. Ένα μόνο κουτί ισοδυναμεί με πλήρη διατροφή 2.290 θερμίδων, εμπλουτισμένη με όλες τις απαραίτητες βιταμίνες και πρωτεΐνες και καλύπτει επαρκώς την ανάγκη για τροφή ενός υποσιτισμένου παιδιού για 2 μέρες.

Τα "μπισκότα" αυτά είναι ένα μόνο από τα δεκάδες εξειδικευμένα μέσα, που χρησιμοποιούν οι Γιατροί Χωρίς Σύνορα για να βοηθήσουν ανθρώπους που απειλούνται από φυσικές καταστροφές, ένοπλες διενέξεις, επιδημίες, εξαθλίωση...

Γιατί όταν κινδυνεύουν ανθρώπινες ζωές έχουμε μόνο μία επιλογή:

Να είμαστε αποτελεσματικοί!

Η δική σας συμβολή μας είναι απαραίτητη για να συνεχίσουμε.

Αθήνα: Ξετίας 15, ΤΚ: 115 27, τηλ.: 210 5 200 500
Θεσσαλονίκη: Κατούνη 4, ΤΚ: 546 25, τηλ.: 2310 556176

www.msf.gr

Παρακαλούμε συμπληρώστε το στοιχείο σας και στείλετε μας το απόκομμα για να σας ενημερώσουμε για τη δράση μας.

Όνοματεπώνυμο

Οδός: Αριθμ. ΤΚ:

Πόλη / περιοχή: Τηλ:

E-mail:

Είος Γέννησης:

Φροντιστήριο ΚΗΠΗ

Τμήμα σε επιτυχόντες και δασκάλους

Την 17η ετήσια εκδήλωση βράβευσης των μαθητών του που πέτυχαν στις πρόσφατες εξετάσεις για τα ΑΕΙ και ΤΕΙ διοργάνωσαν στις 17 Σεπτεμβρίου τα φροντιστήρια ΚΑΠΑ στο ξενοδοχείο «Porto Rio» της Πάτρας. Οι διευθυντές σπουδών Χρήστος Καφέζος και Ειρήνη Πασγιάνου - Καφέζο αφού έκαναν τον —γεμάτο επιτυχίες— απολογισμό της περασμένης χρονιάς, απέδωσαν τιμητικά διπλώματα στους επιτυχόντες με τους οποίους αμέσως μετά πραγματοποίησαν και το απαραίτητο σε τέτοιες περιπτώσεις γλέντι.

Στις ξεχωριστές στιγμές της βραδιάς, η τιμητική αναφορά στο συνεργάτη του φροντιστηρίου φιλόλογο Άρη Δρουκόπουλο, ο οποίος συνταξιοδοτείται μετά από 39 χρόνια υπηρεσίας στην εκπαίδευση και αφοσιώνεται στο συγγραφικό έργο.

Μαζί με τους Γιατρούς του Κόσμου στο Ρίο

Η Κινητή Παιδιατρική Μονάδα των Γιατρών του Κόσμου, που λειτουργεί με την υποστήριξη της Vodafone, βρέθηκε στις 4 και 5 Σεπτεμβρίου 2004 στον Δήμο Ρίου.

Η ανταπόκριση του κοινού στην συγκεκριμένη πρωτοβουλία της Vodafone να στηρίξει ορεινές περιοχές και να παρέχει ιατρική και οδοντιατρική φροντίδα σε παιδιά, υπήρξε εντυπωσιακή! Πολλά παιδιά από τα ορεινά κοινοτικά διαμερίσματα Ανω Καστρίτιο, Σελλό, Αργυρά του Δήμου Ρίου, όπου βρέθηκε η Κινητή Παιδιατρική Μονάδα, επισκέφθηκαν τους εθελοντές για Τρους για να ξεσταθούν και να ενημερωθούν.

Παράλληλα οι Γιατροί του Κόσμου επισκέφθηκαν την «Πολιτεία για παιδιά» στο Φρούριο του Ρίου όπου είχαν την ευκαιρία να ενημερώσουν και να συμβουλευθούν τους εκατοντάδες μικρούς «πολίτες» σε θέματα αγωγής υγείας και προληπτικής υγιεινής.

Η εν λόγω μονάδα έχει ήδη επισκεφθεί πλήθος επαρχιακών πόλεων και χωριών της Ελλάδας με ιδιαίτερη έμφαση στις απομονωμένες περιοχές και το ακριτικό νησιά αλλά και σε μεμονωμένα ιδρύματα, καταυλισμούς, σχολεία και κατασκηνώσεις σε όλη τη χώρα. Παράλληλα προ-

σφέρει τις υπηρεσίες της για περιορισμένο αριθμό ημερών στους κατοίκους υποβαθμισμένων περιοχών της Αττικής και της Θεσσαλονίκης.

Φιλοξενία της Vodafone αποτελεί η παροχή ουσιαστικής βοήθειας σε κοινωνικές ομάδες που έχουν άμεση ανάγκη στοιχειώδους ιατρικής ή ψυχολογικής βοήθειας και η αναβάθμιση του βιοτικού τους επιπέδου. Η συγκεκριμένη πρωτοβουλία εντάσσεται στο πρόγραμμα κοινωνικής ευθύνης και ευαισθησίας με τίτλο «Είμαστε κοντά», το οποίο στηρίζεται στους άξονες Υγεία, Περιβάλλον, Παιδί.

Τράπεζα Κύπρου

90 καταστήματα σε όλη την Ελλάδα!

Σε 90 ανέρχονται πλέον τα καταστήματα της Τράπεζας Κύπρου σε όλη την Ελλάδα. Πρόσφατα προστέθηκαν επτά νέα καταστήματα στο δίκτυο της Τράπεζας: στη Βούλα, στο Αγρίνιο, στην Άρτα, στην Πρέβεζα, στη Ζάκυνθο, στη Σπάρτη και στο Βόλο, όπου η Τράπεζα άνοιξε το δεύτερο κατάστημά της.

Η επέκταση του δικτύου της Τράπεζας Κύπρου συνεχίζεται σε όλη την Ελλάδα. Μέχρι σήμερα 37 καταστήματα βρίσκονται στην Αττική και 53 στην περιφέρεια, στην οποία και επικεντρώνεται η ηθική της επέκτασή του δικτύου το επόμενο διάστημα. Στο τέλος του χρόνου αναμένεται ότι τα καταστήματα της Τράπεζας Κύπρου θα ανήλθουν σε 100, με στόχο την παρουσία της Τράπεζας σε κάθε Νομό.

Όλα τα καταστήματα στελεχώνονται από άρτια καταρτισμένο προσωπικό, σύμφωνα με τα υψηλά πρότυπα που έχει θέσει η Τράπεζα Κύπρου με στόχο την ποιοτική εξυπηρέτηση του πελατειακού κοινού και προσφέρουν ολοκληρωμένο φάσμα τραπεζικών προϊόντων και υπηρεσιών.

Εκδόσεις «Μεταίχμιο»

Στο σταθμάρα ο ΑΣΕΠ

Στο θέμα που απασχολεί χιλιάδες πτυχιούχους σε όλη την Ελλάδα επικέντρωναν το φθινόπωρο τη δημοσιότητα τους οι εκδόσεις «Μεταίχμιο». Έτσι, εκτός από τα βιβλία που κυκλοφορούν για τους υποψήφιους του διαγωνισμού του ΑΣΕΠ, διοργανώσαν ενημερωτικές ημερίδες και παράλληλα βρίσκονται σε εξέλιξη σεμινάρια προετοιμασίας εκπαιδευτών.

Στα σεμινάρια καλύπτονται τόσο η γενική διδακτική μεθοδολογία και τα παιδαγωγικά θέματα, όσο και το γνωστικό αντικείμενο, αλλά και η Ειδική Διδακτική για Νηπιαγωγούς, Δασκάλους, Φιλολόγους, Φυσικούς, Χημικούς, Βιολόγους και Γεωλόγους.

Στα σεμινάρια διδάσκουν ειδικοί επιστήμονες, εκπαιδευτικοί με εξειδικευμένες σπουδές, εμπειρία και σημαντικό συγγραφικό έργο.

Το νέο μοντέλο ανάπτυξης

Με φετινό θέμα το νέο μοντέλο ανάπτυξης της Δυτικής Ελλάδας θα διοργανωθεί το διήμερο 20 - 21 Νοεμβρίου στο ξενοδοχείο «Αστήρ» το «Money Show Πάτρας» από τη «Σύμβουλος ΕΠΕ».

Στη φετινή διοργάνωση, στην οποία θα περιληφθεί για δεύτερη χρονιά και ο νέος θεομός «Ημέρες καριέρας», θα διοργανωθούν συνεδριακές εκδηλώσεις δεκάδες φορές της Δυτικής Ελλάδας από την τοπική αυτοδιοίκηση, τον επιχειρηματικό κλάδο και τον κοινωνικό τομέα.

Παράλληλα φέτος το «Money Show Πάτρας» θα ταξιδέψει και στα αντίστοιχα πολυσυνεδρια της Αθήνας και της Θεσσαλονίκης, επιχειρώντας να συντονίσει μια οργανωμένη (εκθεσιακή και συνεδριακή) παρουσία της Νοτιοδυτικής Ελλάδας, έτσι ώστε οι επιχειρηματίες και οι παράγοντες της τοπικής αυτοδιοίκησης να βρουν ένα καινούριο πεδίο επαφών και συζητήσεων.

σερπάζα

με Γεωργίας Καρύδη

ΕΧΟΥΝΕ ΟΛΑ ΕΠΙΘΩΕΙ ΕΚΑΤΟ ΦΟΡΕΣ

ΕΧΟΥΝΕ ΟΛΑ ΕΠΙΘΩΕΙ ΕΚΑΤΟ ΦΟΡΕΣ

Έχουνε όλα επιθωθεί εκατό φορές

Και μάλιστα καλύτερ' από μένα

TELE-ΕΚΤΡΑ 32 camera

Αν λοιπόν γράφω στίχους

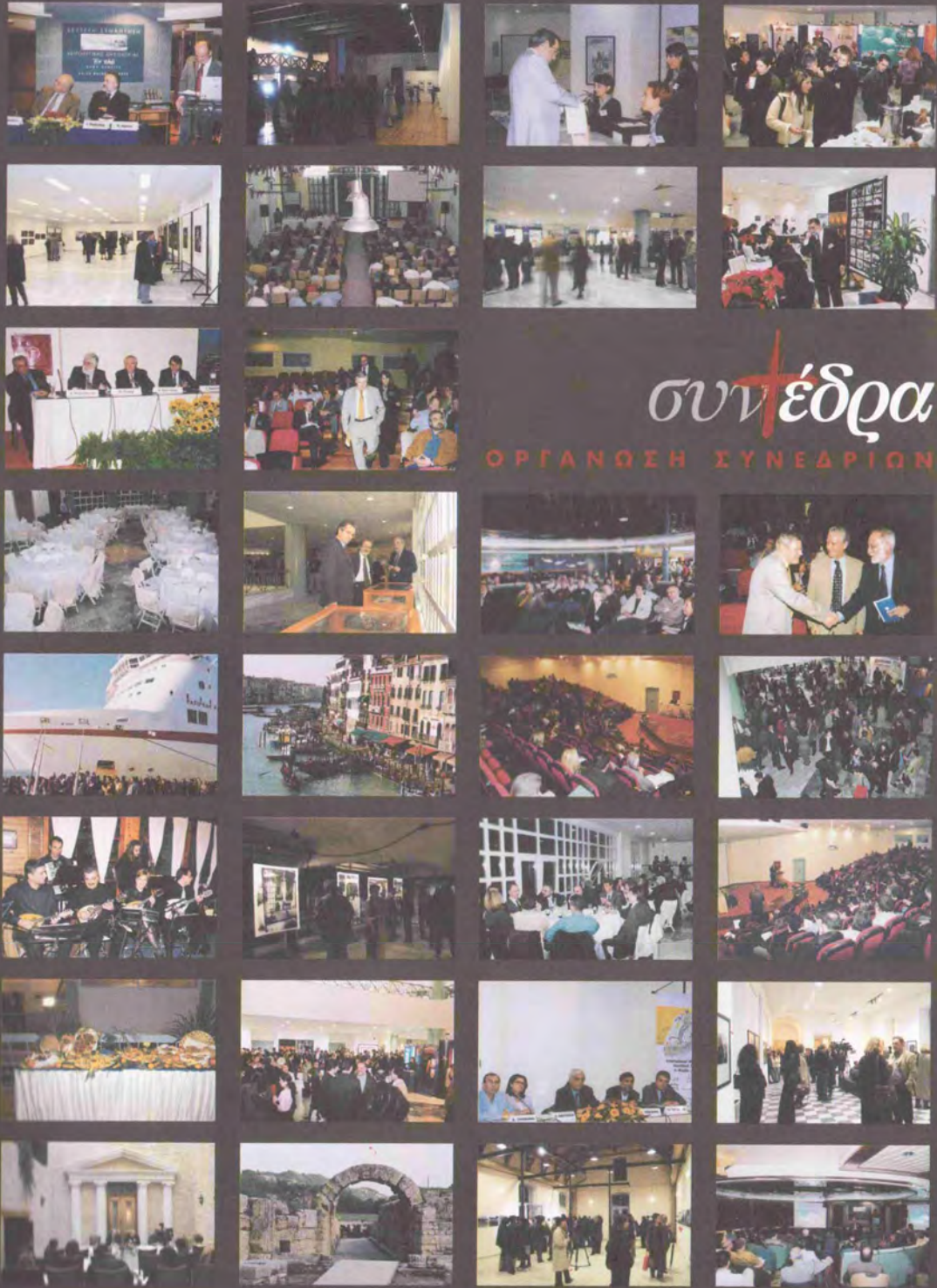
Είναι γιατί μ' αρέσει
Είναι γιατί μ' αρέσει
Είναι γιατί μ' αρέσει

Νά μπαίνω στο ρουθούνι σας.

Γέωργιαν 28.9.04

συνέδρα
ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΣΥΝΕΔΡΙΩΝ

ΤΗΛ.: 2610.461551 • E-mail: info@synedra.gr

MONEY SHOW 2004

ΠΑΤΡΑΣ

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΘΕΜΑΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ

Το νέο μοντέλο ανάπτυξης για την Αχαΐα και τη Δ. Ελλάδα

- ΤΑ ΝΕΑ ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΔΕΔΟΜΕΝΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ Ο ΡΟΛΟΣ ΤΩΝ Γ' ΚΑΙ Δ' ΚΠΣ.
- ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΟΛΥΜΠΙΑΔΑ ΤΙ,
- Η ΝΕΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΜΕ ΤΗΝ ΟΛΟΚΛΗΡΩΣΗ ΤΗΣ ΓΕΦΥΡΑΣ ΡΙΟΥ - ΑΝΤΙΡΡΙΟΥ
- ΠΑΤΡΑ, ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑ 2006.
- Η ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΣΤΗ ΔΥΤΙΚΗ ΕΛΛΑΔΑ.
- Ο ΡΟΛΟΣ ΤΗΣ ΧΡΗΜΑΤΑΓΟΡΑΣ ΣΗΜΕΡΑ, ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΙΚΑ ΕΡΓΑΛΕΙΑ.
- Η ΔΥΝΑΜΙΚΗ ΤΗΣ ΚΤΗΜΑΤΑΓΟΡΑΣ
- ΠΑΙΔΕΙΑ - ΕΡΕΥΝΑ - ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ ΩΣ ΜΟΧΛΟΙ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ.
- ΔΙΕΘΝΕΣ ΕΠΕΝΔΥΤΙΚΕΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΕΣ ΣΤΗ Δ. ΕΛΛΑΔΑ

ΠΑΡΑΛΛΗΛΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ 2ο FORUM ΚΑΡΙΕΡΑΣ

Ανοικτή πρόσκληση για συνεργασία σε:

- Δίωρες συνεδριακές εκδηλώσεις
- Χορηγίες
- Εκθεσιακή συμμετοχή

20 & 21 Νοεμβρίου 2004
Ξενοδοχείο «ΑΣΤΗΡ», Πάτρα

ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ Ε.Π.Ε.

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ: Παναγιώτης Παλένιος
Μαζιώνος 94 • Πάτρα • Τηλ.: 2610 240.720 • Fax: 2610 240.724
e-mail: symboulo@otenet.gr • <http://www.symboulos.gr/moneyshowpatras>

ΠΑΤΡΑ 2006

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑ
ΕΥΡΩΠΗΣ

Φώς Πολιτισμού

ΔΗΜΟΣ ΠΑΤΡΕΩΝ

